

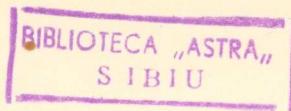
MANUAL
DE PALEOGRAFIE
SLAVO-ROMÂNĂ

2004

S'AU TRAS DIN ACEASTĂ CARTE, PE
HÄRTIE VIDALON, DOUĂZECI ȘI CINCI
DE EXEMPLARE NEPUSE ÎN COMERT,
NUMEROATE DE LA 1 LA 25.

HENRI STAHL și DAMIAN P. BOGDAN

MANUAL
DE PALEOOGRAFIE
SLAVO-ROMÂNĂ

BUCUREŞTI

FUNDATIA PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ „REGELE CAROL II“
39, Bulevardul Lascăr Catargi, 39

1936

Biblioteca Județeană ASTRA

397187

397187

JAN. 2012

5661 can

930
575

*Inchinăm această lucrare
memoriei lui
IOAN BOGDAN*

P R E F A T Ă

Precum latina era limba cărților sfinte pentru toți catolicii, indiferent de originea lor etnică: Francezi, Germani, Irlandezi, Cehi, Poloni etc., tot asemenea limba cărților sfinte, pentru majoritatea ortodoxilor, era sloveneasca, indiferent de originea etnică a credincioșilor: Muntenegreni, Sârbi, Bulgari, Munteni, Moldoveni, Ucraineni, Ruteni, Ruși¹⁾.

Slujitorii bisericii, din cauza limbii, deosebită de a vulgului, pe care o vorbiau, din cauza uniformei ce purtau, formau o lume cosmopolită, puteau călători în toate țările religiei lor, găsind găzduire în orice mânăstire; se puteau întelege, cu cei din tagma lor, în orișice țară, prin acel « esperanto » al veacurilor trecute: latina sau sloveneasca. Astfel, un străin de nația noastră, un Nicodim de pildă, a putut exercita o influență culturală tot atât de intensă ca a celui mai bun din neamul românesc; un călugăr neamț, Hildebrand, a putut ajunge papă, stăpân atotputernic peste lumea catolică, la Roma.

Deoarece singurii știutori de carte au fost, multă vreme, numai cei din tagma bisericească, aceștia au trebuit să fie și primii scriitori de acte civile, și, pentru că foloseau toți aceeași limbă a culturii — latina la catolici, sloveneasca la ortodocși — aceste două limbi au devenit, alături de cea greacă vorbită în imperiul bizantin, și limba actelor diplomatice.

Această predominare a limbii latine sau slovenești a dăinuit până când, sub influența husitismului și a reformei, limba națională a fiecărui popor a fost admisă în slujba bisericii. Atunci, știutorii de latinește s-au împuținat, documentele s-au scris într-o latinească tot mai barbarizată, mai împestrățiată cu elemente naționale, până ce latina a încetat să mai fie limba documentelor. A fost păstrată doar pentru unele acte de un caracter internațional, până ce limba franceză a luat locul latinei, ca limbă a diplomației.

¹⁾ În imperiul bizantin limba greacă era limba cultului și a diplomaticei.

La noi, limba sfântă a bisericii ortodoxe, sloveneasca, și-a avut toată extensiunea în epoca când Domnii noștri se încuscreau cu familiile domnitoare din sudul Dunării, pentru că erau de aceeași religie ca noi; iar limba de înțelegere între familiile domnitoare românești și domnițele bulgărești, sărbești, era sloveneasca, așa cum astăzi franceza a fost limba de înțelegere între domnițele noastre și suveranii balcanici cu cari s-au căsătorit. Relațiunile de rudenie implicau ajutorul nostru împotriva Turcilor, a căror putere creștea amenințător. De aici un schimb necontenit de scrisori, documente, ce trebuiau scrise în singura limbă înțeleasă de toți: sloveneasca. Când micile țarate și principate creștine dela sudul Dunării au fost rând pe rând desființate de Turci, în drumul lor sigur de-a-lungul căilor de negoț, spre Belgrad—Timișoara—Arad—Buda, atunci nenumărați călugări, moștenitori ai culturii bizantine, au găsit adăpost în țările noastre. Astfel numărul cunoșătorilor de slovenie a tot sporit, trecând și în Moldova mai la adăpost de cucerirea turcească decât Muntenia, cruțată și ea la început, deoarece Turcii aveau interes să o aibă prietenă, spre a nu fi atacați de flanc sau pe la spate, în drumul interesului lor spre apus.

Dela o vreme însă, din sudul căzut în deplină stăpânire turcească, n'au mai venit la noi știutori de slovenie și, dat fiind vitregia vremurilor cum și din cauza deosebirii adânci dintre limba noastră și cea slavă, știutorii de slovenește s'au tot împuținat. S'au mai păstrat câtăva vreme, în documentele de Stat, câteva formule în slovenește pentru preambule ori fraze de încheiere, stereotip repetate în decurs de secole și de aceea ușor reținute de diaci, grămătici, pisari; dar restul actului, partea esențială a documentului, s'a scris în românește. Chiar când, pe la jumătatea veacului al XVII-lea, sloveneasca a dispărut din documentele noastre¹⁾, alfabetul cirilic s'a păstrat până în secolul al XIX-lea.

Deoarece actele cele mai vechi, cele de mai covârșitoare importanță pentru reconstituirea trecutului țării noastre, sunt scrise în limba slovenească, cunoașterea acestei limbi și a paleografiei cirilice este indispensabilă istoricilor, filologilor, teologilor, tuturor iubitorilor trecutului acestei țări.

Astăzi, când am avut teribila lectie a pericolului pierderii la Moscova a celor mai importante documente istorice, în timpul războiului, se impune ca documentele noastre slave să fie cât mai neîntârziat culese, fotografiate, traduse, interpretate, adunate într'un mare Codex Diplomaticus

¹⁾ In mod excepțional, mai găsim acte în slavonește de pildă pe vremea lui C. Brâncoveanu; dar sunt numai acte externe (trimise în Rusia și Polonia).

de oameni cunoscători ai sloveniei. Aceştia însă sunt tot mai rari și avem datoria a-i crea, a-i înmulți cât mai mult. Lucrarea de față este o contribuție spre împlinirea acestui țel.

Dacă, pentru cei din Vechiul Regat, învățarea unei limbi moarte, ca sloveneasca, este grea, adâncirea limbii slovenești și a paleografiei cirilice ar fi foarte ușoară pentru tinerimea basarabeană și macedoniană, doritoare de muncă și foarte stăruitoare. Ea ar trebui deci atrasă în primul rând spre studiile istorice, pe lângă atâtea alte elemente tinere care au datoria să urmeze calea trasă cu abnegare de istorici de seamă ai noștri sau simpli pasionați ai trecutului acestei țări. Pentru aceasta ar ajunge să se creeze câteva locuri de arhiviști-paleografi, retribuți omenește, pe lângă Arhivele Statului, Fundațiile Regale, Ministerul de Externe, de Interne.

La noi s'a înființat, din inițiativa profesorului N. Iorga, prin lege, la 28 Noemvrie 1924, de ministrul instrucțiunii de atunci, Prof. Dr. C. Angelescu, « Școala Superioară de Arhivistă și Paleografie », dar această școală, singura instituție de înaltă cultură menită să studieze științific scrișul, evoluția lui, sigilografia, heraldica, numismatica, desifrarea documentelor, clasarea lor, interpretarea lor din punct de vedere istoric și filologic, procedeele de dovedire a falsurilor, această școală și-a văzut tăiată modesta subvenție ce i se atribuise. Dacă totuși mai funcționează, este prin jertfa profesorilor instituției cari de 8 ani predau cursurile gratuit¹⁾.

In Franța, famoasa școală similară: « École des Chartes », este și astăzi înconjurate de toată iubirea și prețuirea guvernelor, deși, în Franța, mai toate documentele vechi au fost traduse, tipărite, interpretate; s'au publicat minunate albume paleografice, și de aceea, în curând, « École des Chartes », nu va mai putea face opera creatoare ci numai una de assimilare a muncii predecesorilor. Dacă în Franța am putea admite, la rigoare, dispariția instituției « École des Chartes », nu se poate concepe, de orice iubitor al trecutului, dispariția « Școalei Superioare de Arhivistă și Paleografie », pentru că, dacă în Franța alfabetul a fost cel latin, din cele mai vechi timpuri până astăzi, în țările românești, atunci când vechea limbă slovenească a fost înlocuită, în documente, cu cea românească, noi n'am schimbat alfabetul slavon ci am continuat a scrie în românește dar cu cirilice, până la 1863. Deci,

¹⁾ Nu s'a putut obține măcar o sumă ridicolă pentru un laborator fotografic în care toate actele importante, ce trec pe la Arhivele Statului pentru transcriere, să fie fotografiate, să se păstreze măcar în 3 copii fotografice încredințate bibliotecilor noastre de seamă.

pe când în Franța trebuie să sărim mai multe secole pentru a ajunge la paleografie, în România, paleografia se continuă până în zilele noastre, trecutul se unește cu prezentul, și nu numai istoriciei, filologiei, teologiei, dar orice iubitor al trecutului, orice jurist, inginer hotarnic, expert, trebuie să o cunoască.

Apoi, pe când în Franța, dela 1337 (începerea războiului de 100 ani) și până la 1866, n'au fost decât 24 succesiuni la tron, în Principatele românești — pentru a nu vorbi și de Ardeal — au fost, cam în aceeași perioadă, dela înființarea Principatului muntean și până la suirea pe tron a dinastiei Hohenzollern, 239 succesiuni la tron (112 în Muntenia și 127 în Moldova). Deoarece fiecare voevod numea alți demnitari, făcea donațiuni mănăstirilor, boierilor, încheia tratate de comerț, acte de închinare etc., se va înțelege importanța deosebită a diplomaticei pentru Români.

In sfârșit, după 100 de ani de războiu victorios dus de Români împotriva Turcilor, pământul românesc n'a încetat de a fi teatru de războaie și prădăciuni¹⁾. Se înțelege atunci cât de mare trebuie să fie numărul actelor pierdute, furate, ascunse, distruse, refăcute, falsificate, și cu câtă sgârcenie țăranii păstrează și ascund, ca niște talismane, titlurile de proprietate, « cartea » care înseamnă « partea ». Se înțelege deci cât de imensă este munca ce revine diplomaștilor, arhivistilor, paleografilor, istoricilor, expertilor, cari au datoria cât mai curând să adune, să copieze, să claseze, să traducă, să verifice, să identifice, să scape de pieire, epavele unei civilizații de care nu ne mândrim în deajuns, civilizație care, în domeniul grafic, a dat, din veacul al XIV-lea până în al XVII-lea, opere paleografice tot atât de frumoase ca cele din apus.

Tara care a putut da, la mai puțin de 70 de ani dela întemeierea principatului, o capodoperă grafică, cu miniaturi de o perfecțiune desăvârșită, ca Evanghelia slavo-greacă a lui Gavriil monahul dela mânăstirea Neamțului ; tara care a putut da picturile splendide din necropola în care, în odoare de pret de un gust rafinat, odihnește, la Curtea de Argeș, Basarabul, mort la 1352, tara aceea face dovada unei străvechi civilizații care nu putea fi creată de azi pe mâine și care, mai puternic decât oricare teorie roesleriană, face dovada continuității poporului românesc pe aceste meleaguri.

¹⁾ Si războiul nostru de 100 de ani îl puem opusne cu mândrie celuilalt războiu de 100 de ani din apus, pentrucă acela era dus, pentru ambiții personale, de o clasă de nobili fără ocupație; pe când noi duceam o cruciată; stăvileam năvala păgână și prin jertfa noastră, soldați de tranșee, dădeam puțină apusului să acumuleze în liniște tezaure de civilizație.

SCOPUL URMĂRIT

Prin lucrarea de față urmărim un dublu scop:

1. A da un *manual practic pentru învățarea limbei slave.*
2. Un *tratat simplu de paleografie cirilică.*

Dacă limba vechilor noastre documente este relativ ușoară de învățat pentru un Bulgar, Sârb, Rus, Ceh, Polon, etc., învățarea acestei limbi moarte este grea pentru cei ce nu vorbesc o limbă slavă, dar mai ales *pare grea* din cauza alfabetului cirilic.

Pentru Români, învățarea paleoslavei este mai ușoară decât s'ar crede, pentrucă avem în limba noastră foarte multe cuvinte slave¹⁾ și pentrucă Români au păstrat alfabetul cirilic până la 1863 și, probabil, a rămas, ca o moștenire subconștientă, atavică, oarecare predispoziție pentru învățarea alfabetului cirilic, cu care veacuri de-a-rândul au scris strămoșii.

Apoi, acest alfabet, pe lângă foarte multe defecte, este totuși simpatic, pentrucă are un semn pentru fiecare sunet din limbă și deci, fiind fonetic, scutește pe student să învețe o serie de reguli anacronice de ortografie. Să ne gândim de pildă la greutățile pe care le întâmpinăm ca să scrim corect engleză sau franceză! Englezul scrie « *mistress* » și citește « *missis* », sau scrie « *half penny* » și pronunță « *hepni* »! Francezul pronunță « *uazo* » dar scrie « *oiseaux* », deși în pronunțarea acestui cuvânt nu intră nici « *i* », nici « *s* », nici « *e* », nici « *u* », nici « *x* »! Nu mai

¹⁾ Vezi lista lor în O. Densusianu: « Histoire della langue roumaine », t. I, p. 255 și urm.

amintim de pomelnicul sistemelor ortografice etimologice românești de pe vremea lui Massim și Eliade și până la ultimele reguli ortografice ale Academiei pe care nici academicienii nu le respectă !

Limba documentelor noastre vechi este în deosebi ușoară pentru că vocabularul strict necesar înțelegerei unor inscripții, unor documente în slavonește, este foarte redus. Greutatea este ca *din infinitatea de cuvinte răspînse în miile de documente păstrate, să extragem pe cele mai uzuale*, să le grupăm într'o serie de exerciții graduate, și printr'o metodă de predare mai modernă, fără abuz de gramatică, de reguli de sintaxă și fără a pomeni de sanscrită, de variante arhaice, etc., să usurăm memorizarea vocabularului necesar. Dorim să dăm o lucrare practică, cu ajutorul căreia *studentul să ajungă cât mai repede în stare a descifra o inscripție, un document*; iar nu o lucrare în care să etalăm o erudiție la care nu pretindem.

Am pornit dela următoarea idee: un bun dicționar al unei limbi moderne are peste 100.000 cuvinte. Nu e nevoie însă ca să știi toate cuvintele din dicționar spre a vorbi franțuzește de pildă. Numărul de cuvinte strict necesar pentru a vorbi o limbă variază enorm după gradul de cultură, după meserii. Un copilaș, cu un număr extrem de redus de cuvinte — și acestea stâlcite — e perfect înțeles de cei ce-l îngrijesc; un chelner, o vânzătoare într'un magazin, nu are nevoie decât de un număr foarte redus de cuvinte pentru a putea servi mulțumitor un client străin; un om din popor nu utilizează în medie decât 500 cuvinte de întrebuiuțare generală, curentă; un orășan între 3.000 și 5.000 cuvinte și cel mai cult om nu utilizează curent decât un maximum 15.000 cuvinte. Prin urmare, 500 cuvinte, bine alese, intelligent grupate, pe idei, ar fi suficiente, la rigoare, pentru a vorbi o limbă și mai ales pentru a înțelege un text scris în acea limbă.

Apoi, toate cuvintele n'au aceeași importanță: sunt unele pe care mereu le întâlnești, sunt altele pe care le întâlnim rar, altele extrem de rar sau de loc o viață în-treagă. Sunt deci cuvinte care formează, aşa zicând, *moneta divizionară a limbajului*, moneta de 1 leu, 2, 5, 10, 20 lei, de o imensă circulație; pe când altele, s'ar putea compara cu biletelor de 500 și 1000 lei, care evident sunt foarte prețuite dar mult mai rare. Cuvintele formând moneta divizionară a limbajului sunt deci cele pe care întâi trebuie să le memorăm.

Fiecare meserie, pe lângă un vocabular comun tuturor, are terminologia sa proprie, indispensabilă celui care exercită o anume meserie, dar aproape inutilă altei profesioni. Altul este vocabularul plugarului, altul al chelnerului, al diferitelor bresle. Poți fi membru al Academiei — Secția literară — fără să știi de pildă că « *alcaloidul peruvian* » este « *chinina* » și « *piridoltetrahidrometilpirolul* » este « *nicotina* ».

Limba documentelor în special necesită un vocabular relativ foarte redus, pentru că, mai întâi, fiind o *limbă moartă*, nu s'a mai putut îmbogăți și a rămas anchilozată aşa cum era în secolul al XVI-lea; apoi, pentru că, spre deosebire de concepțiile stilistice moderne, când valoarea unui scris stă în nouitatea expresiunii și a gândirii, când până și stilul comercial se emancipează de vechile formule stereotipe, în documentele noastre vechi dimpotrivă *tipicul primează* și exacta reproducere a vechilor formule făcea dovada dibăciei gramaticului. Precum, astăzi încă, miniștrii iscălesc cu stereotipa formulă: « Sunt, cu cel mai profund respect, Sire, al Majestății Voastre prea plecat și prea supus serv », tot aşa, în documentele noastre vechi, o mulțime de formule se repetă neschimbă din document în document — dovada existenței în cancelariile domnești a unui *formular-concept* — sau: numele tatălui unui Domnitor,

este totdeauna însotit de epitetul « *Bun* » sau « *Mare* », chiar dacă era ceartă între tată și fiu; titulatura se repetă stereotip, chiar când nu mai corespunde unei realități; Domnitorii se adresează de pildă: « *Prea cinstiților și prea iubiților și dragilor și bunilor mei prieteni* », deși, din chiar textul documentului, rezultă tocmai contrariul.

In consecință: descifrarea documentelor noastre vechi este mult înlesnită tocmai din cauza repetării acelorași *formule*, în total contrast cu miezul documentului, mai totdeauna original ca putere de expresiune, și emoționant de atâtea ori prin tragedia ce desvăluie.

Călăuziți de aceste constatări, am extras dintr-o lungă serie de documente muntești și moldovenești:

1. Cuvintele foarte uzuale — moneta divizionară a limbajului — cuvintele servind de ciment îmbinării frazelor.

2. Toate formulele stereotipe, epitetele mai frecuente, termenii mai des întâlniți în documente.

Cu acest material am alcătuit seria lecțiilor noastre.

Indreptăm toată mulțumita noastră către d-l prof. C. Moisil, director general al Arhivelor Statului, care, cu amabilitate ne-a pus la îndemână documentele de curând sosite dela Moscova, către d-l prof. P. P. Panaitescu, care ne-a pus la dispoziție o serie de fotografii după documente originale, a binevoit a ceti manuscrisul acestei lucrări și a ne fi de folos prin observațiunile d-sale competente, și către Fundația pentru Literatură și Artă « Regele Carol II », fără sprijinul căreia lucrarea de față ar mai fi stat multă vreme în manuscris.

PLANUL LECTIILOR

Fiecare lecție cuprinde:

1. Un text în cirilice.
2. Același text în alfabetul latin cu traducerea juxta-

liniară.

3. O traducere curentă.
4. Note și sfaturi.

a) *Textul în cirilice* al fiecărei lecții reproduce cât mai exact forma literelor adecuată cuprinsului. Se știe că forma literelor, dimensiunile, distanțierea, grosimea lor, variază după cuprins, secol, importanța actului, gradul de cultură al scriptorului, după materialul de scris utilizat (piatră, pergament, hârtie). De pildă: altfel de litere se vor găsi pe o inscripție funerară, pe o pisanie, pecete, monetă; altfel de caractere într'un document domnesc, altfel într'o simplă scrisoare sau grafit, etc.

Pentru ca lucrarea de față să fie și un tratat rezumat și graduat de paleografie, ne-am silit să ține seama de cele mai sus expuse.

Având în vedere însă că, pe de o parte, cele mai usoare texte în slavonește — ca vocabular — sunt epitafele și pisaniile, dar că, pe de altă parte, din punct de vedere paleografic, tocmai acestea sunt cele mai grele de descifrat, din cauza îmbinărilor de litere și abrevierilor numeroase utilizate, am graduat dificultățile. Astfel nu am reprodus dela început fotografii după monumente epigrafice sau paleografice, ci *am creat* modele graduate.

Greutatea cetirei slovelor vechi nu o formează alfabetul ci faptul că:

1. Avem o limbă străină.
2. Cuvintele se înșiră fără întrerupere pe toată lungimea rândului, fără semne de punctuație.
3. Nu se pune majusculă la numele proprii.
4. Multe litere sunt îmbinate, contopindu-se două-trei caractere într-o singură formă, aceasta mai ales în monumentele epigrafice.
5. Abrevierile sunt numeroase.

Textul unui document s-ar prezenta, în scrisul nostru de astăzi, cam astfel:

« *dsaledluidirectrgralcfrvărogsăbvoițialiberaunaboncfrclII* ».

Evident că acest rând s-ar ceti fără dificultate dacă l-am fi scris:

« *D-sale D-lui Director General C.F.R. Vă rog să binevoiți a libera un abonament de C.F.R. Cl. II-a* ».

Pentru a nu descuraja pe începători, am dat primele exerciții paleografice fără nicio abreviere, fără litere îmbinate și am lăsat loc alb între cuvinte; în exercițiile următoare am introdus, treptat, câteva ligaturi, câteva abrevieri și numai la urmă am reprodus, prin fotografie, un document original.

b) *Traducerea juxtaliniară*, urmărește un întreit scop:

1. Descifrarea textului paleografic.
2. Invățarea limbii slave.
3. Invățarea gramaticei și a sintaxei fără casnă, fără multiple reguli descurajătoare.

Prin faptul că dăm, pe două coloane, față în față, textul slav și traducerea cuvânt din cuvânt în românește, ne putem da seama de construcția frazei slavone, de sintaxa limbii slave, dacă cutare cuvânt slav este de cutare gen,

dacă e în cutare caz, sau la cutare timp, etc.; deci regulile de gramatică, sintaxă, devin astfel aproape inutile.

c) *Traducerea curentă* are următoarele foloase: permite ca studentul¹⁾, după ce s'a deprins a ceti fără ezitare textul paleografic, a-l traduce exact în româneşte, să caute, după traducerea românească curentă, să reconstituie textul slav și mai ales să se silească a reproduce din memorie și textul paleografic al fiecărei lecții.

Numai imitând grafic literile cirilice, copiindu-le exact; numai cetind mereu cu glas tare textul slavonesc, ajungem a ne familiariza cu limba și scrisul documentelor noastre vechi.

d) În *Note și sfaturi*, dăm o serie de lămuriri de paleografie și diplomatică, precum și alte precizări ce le socotim de folos studenților.

Am ținut seama apoi că altele sunt formulele și uneori chiar și vocabularul, în documentele muntenești față de cele moldovenești, și de aceea am dat, după o serie de documente muntenești altă serie de documente moldovenești; documente externe alternând cu cele interne, documente de Stat alternând cu cele particulare.

Din loc în loc am introdus un exercițiu pregătitor pentru descifrarea ușoară a documentelor. El constituie de fapt un *formular* pentru redactarea actelor, formular care trebuie să fi existat — așa cum există astăzi de pildă în Cancelaria Consiliului de Miniștri, a Ministerului de Externe — dar care nu ni s'a păstrat. Acest exercițiu pregătitor cuprinde: o serie de formule de început de act, formule de jurământ, formule pentru datare etc., etc. Combinând între ele toate aceste formule, suntem în măsură a ticlui un număr infinit de mare, *caleidoscopic*, de

¹⁾ Prin « studenți », nu înțelegem numai candidații la o diplomă universitară, ci pe toți iubitorii de studii.

acte după tipicul cancelariilor domnești din veacul al XIV-lea până în al XVII-lea.

Dăm patru asemenea exerciții: un formular muntenesc, altul moldovenesc, un al treilea cu termeni juridici, și ultimul cuprinzând fapte istorice, dând în rezumat o imagine cinematografică a sbuciumatei vieți a strămoșilor noștri.

I

NOTIUNI DE PALEOGRAFIE

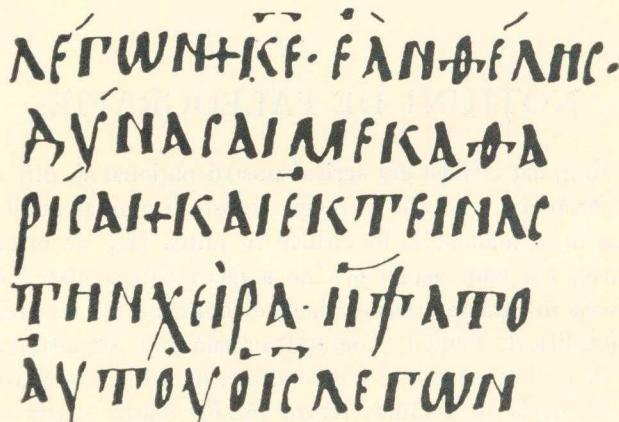
NOTIUNI DE PALEOGRAFIE

Atâtă timp cât cirilica era scrisul nostru național și, din copilărie până la bătrânețe, o vîeață întreagă, foloseam numai acest alfabet, decifrarea unui manuscris în cirilice se putea face de orice om cu puțină carte, aşa cum astăzi oricine a făcut câteva clase poate ceta un manuscris în caractere latine, dacă, evident, nu e scris prea repede și prea simplificat. Pentru generația actuală însă, decifrarea documentelor în cirilice constituie o dificultate, de multe ori foarte mare, pentru că cirilicele le învățăm foarte târziu, foarte scurtă vreme și nemetodic. Nu avem niciun tratat practic de paleografie slavo-română, ci doar câteva albume cu reproduceri de documente, foarte folositoare, evident, pentru istorici și filologi, dar total improprii pentru învățarea paleografiei pentru că aceste albume sunt extrem de scumpe și rare, dar documentele nu sunt reproducești în vederea învățării paleografiei, nu sunt graduate ca dificultăți paleografice, nu dau nicio deslușire, nicio listă de variante, de îmbinări de litere, de abrevieri și nici măcar nu sunt traduse. Astfel fiind, te miri că mai sunt entuziaști cari să-și consacre timpul cu decifrarea documentelor. Am căutat, în măsura puterilor noastre și ca un îndemn ca alții să facă mai bine, să împlinim această lacună în lucrarea de față.

O R I G I N E A ALFABETULUI

Atât alfabetul latin cât și cel cirilic derivă din majuscula greacă, dar la două epoche foarte distanțiate. Alfabetul cirilic a fost întocmit în secolul al IX-lea, când limba greacă era limba bisericii și a Statului în Imperiul Bizantin, deci după ce unitatea imperiului roman fusese distrusă, după ce masse compacte de Slavi s-au interpus ca un tampon impenetrabil între cele două părți ale Imperiului Roman, după ce imperiul de răsărit, devenit « Imperiul Bizantin » înlocuise limba latină prin cea grecească, pentru că era limba majorității populațiunii.

Nu trebuie să pierdem din vedere, spre a înțelege multe chestiuni referitoare la paleografie, că, după ce, la 476, *imperiul de apus dispare, cel de răsărit mai dăinueste o mie de ani*. Toată civilizația s'a concentrat deci în Bizanț și astfel, pe vremea când, de pildă, Justinian

(λέγων + κ[υρι]ε· ἐὰν θέλης·
δύνασαι με καθα
ρίσαι + καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα· ἥψιλο
αὐτῷ δὲ [ησου]ς λέγων)

Fig. 1. — Evanghelie în grecește, scrisă în 949 d. Cr.
(Vatican).

împărătea la Constantinopole, în Franța aveam barbaria totală a fiilor lui Clovis.

BARBARIZAREA S C R I S U L U I

Din cauza barbarizării apusului, frumosul scris latin al inscripțiilor romane — scris pe care și astăzi îl păstrăm în titlul cărților serioase — un scris mare, simplu, precis, cîteț, ponderat, disciplinat, maiestos, va degenera tot mai mult, până ce vom avea, în epoca merovingiană, acel oribil grafism cu litere îngustate, stângace, tremurătoare, încâlcite, îmbâcsite, disproporționate, cu immense svârlituri de condeiu, ca niște suliți aruncate spre cer, alternând cu violente, brutale tăieturi de condeiu, ca niște lovitură de sabie.

Acest scris merovingian redă perfect toată nesiguranța, toată exuberanța copilăroasă, toată imaginațunea svăpăiată, toată mobilitatea, violența nedisciplinată, toată brutalitatea și sensualitatea barbarului.

Și trebuie să notăm că cei cari, pe acea vreme, știau să scrie, erau dintre aleșii intelectualității acelei epoce, și atunci ne putem închi-pui barbaria masselor în Franța, pe vremea când Justinian, la Constantinopole, ne dădea « Instituțiunile », baza legiuirilor moderne! Numai foarte încet, cu revenirea treptată a civilizației, dela Carol cel Mare înainte, care a atras la curtea sa pe cei mai instruiți oameni din toată lumea creștină: Italieni, Irlandezi, Bretoni, scrisul documentelor va reveni la forme mai armonioase, mai disciplinate.

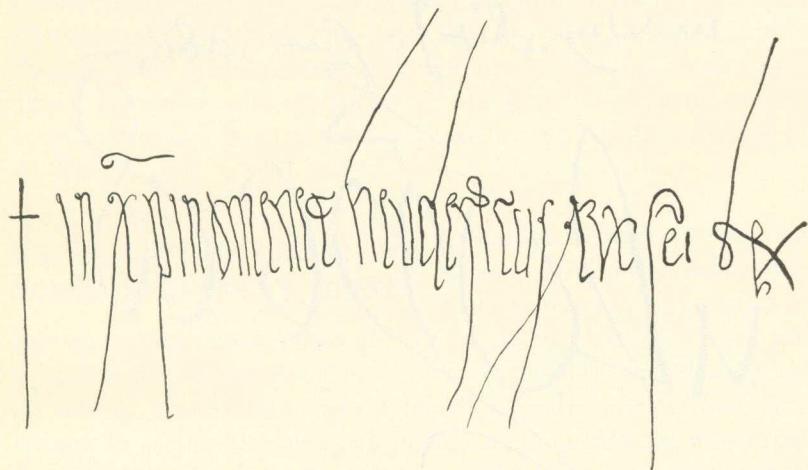

Fig. 2. — Scris din epoca merovingiană.

† In X r i n o m e n e T heuder i cus r e x s c i (subscriptsi)
(In Christi nomine Theudericus rex subscriptsi. 677)

Dar, cu nouile năvăliri barbare, scrisul din nou regresează, deși influența disciplinii carolingiene stâmpără exuberanța loviturilor de condeiu ce sgârțiau pergamentul diplomelor postcarolingiene.

E V O L U T I A S C R I S U L U I Scrisul reflectează perfect starea sufletească a diferitelor epoci ale istoriei: capătă energie, siguranță în epoci de luptă împotriva nobilimii; scrisul e masiv, colțuros, are amploare, preciziune, condeiul nu mai ezită, numărul știutorilor de carte sporește, scrisul capătă tot mai multă personalitate, se iuștește, pentru că timpul începe să fie prețuit, și abrevierile sărbători acum deasupra cuvintelor, cu fantezie și originalitate, cu apăsări sensuale. Mai târziu, grafismul se complacă în răsuciri de condeiu, în înzorzonări, capătă grație, vibrează, are viață, artă. Înzorzonările sunt încă copilărești, literele sunt împodobite cu

desemne de animale apocaliptice, scrisul corespunde arhitecturii și mentalității timpului.

Foarte încet, scrisul leapădă înzorzonările, și masivele, sensualele apăsări de condeiu, se iuștește, se simplifică, până ce avem frumosul scris al Renașterii din care va reeși scrisul modern al alfabetului latin.

Evident că trebuie să avem totdeauna în vedere, studiind evoluția scrisului, și personalitatea scriitorului. Vom avea deci diferențe importante dela manuscris la manuscris, după cum el emană dela

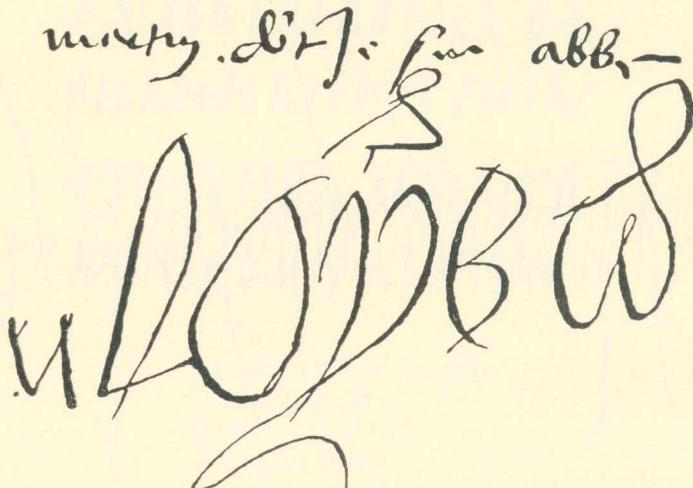

Fig. 3.— Scrisul și semnătura regelui Franței Ludovic al XI-lea (1461—1483). E un grafism de o rară energie, impetuozitate și violență; semnătura e un pachet de spini, fiecare trăsătură de condeiu este o sgârrietură acerată sau o apăsare brutală, manifestare a unei îndărjiri ce nu cunoaște milă și nu admite opunere la hotărârile regelui. Semnătura e bizarră, imensă față de text și foarte suitoare: orgoliu și ambiție ce nu cunoaște descurajarea. Scrisul e clar, tocăt, de un extraordinar relief, parcă săpat adânc în hârtie: inteligență vie și intuitivă. Mișcări mari de condeiu, exuberant svârlite spre cer, denotă o imagine vagabondă. Scrisul e vertical, șerpitor, gladiolat, deci: puțință de reținere, de calcul, șiretenie. Nu putea fi altfel scrisul făuritorului Franței moderne, contemporanul lui Vlad Tepeș și Ștefan cel Mare.

un om al bisericii, dela un om de arme ori dela un scrib, meseriaș al scrisului; vom avea deosebiri după cum e vorba de un act solemn, desemnat încet, cu grija; sau de un grafism scris fără gând de caligrafiere. *Nu există prin urmare un scris tip, invariabil*, acelaș pentru toți într'o anumită epocă; ci grafismul variază neconitenit după gradul de cultură, după temperamentul, aptitudinile fiecărui scriptor. Doar scrisul mecanic, tiparul, poate da ceva stereotip și mort;

dar scrisul cu care ne însemnăm în grabă gândurile, fără preocupări de caligrafie, acela variază dela om la om. Numai lipsa de manuscrise suficiente pentru o anumită epocă a putut da naștere greșelii de a crede în posibilitatea împărțirii scrisului după influența modei. Dacă avem multe documente pentru o anumită epocă și le cercetăm cronologic, atunci evoluțiunea scrisului este imperceptibilă; dar dacă comparăm două documente foarte distanțiate în timp, deosebirile apar radicale și datarea unui document pe cale paleografică este posibilă pe secole. Până nu s-au descoperit manuscrisele pe papirus dela Herculaneum și Pompei și mai ales imensa mulțime de papirusuri în mormintele ultimilor faraoni, bine păstrate datorită climei Egiptului, nici nu se bănuia că Romanii au avut pe lângă scrisul solemn, clasic, și un scris cursiv, extrem de variat și plin de viață.

S C R I S U L S O L E M N . SCRISUL DE TOATE ZILELE

Explicația psihologică pe care am dat-o evoluționii scrisului își are toată valoarea când e vorba mai

ales de scrisul necaligrafiat, de scrisul de toate zilele. Să nu pierdem deci din vedere că avem două mari categorii de grafisme: *scrisul solemn*, un scris fără personalitate, caligrafia propriu zisă, întrebuințat în cărțile bisericicești, în documentele de Stat; și avem *scrisul de toate zilele*, variabil dela om la om, dela document la document, singurul care înregistrează toate pulsățiunile sufletului. Oricare din noi poate scri în două feluri: în scrisul lui intim și în scris încet, caligrafiat, aşa cum ar fi o carte de vizită litografiată.

Astfel fiind, în apus, chiar și în epoca barbariei merovingiene, găsim documente aproape tot atât de frumos caligrafiate ca pe vremea lui Virgiliu. În special cărțile liturgice păstrează, până târziu în evul-mediu, toată armonia scrisului inscripțiilor romane.

In ceea ce privește *documentele noastre în slavonește*, ele sunt numai în *scrisul solemn*; sunt numai opere de caligrafiere pură, mai frumoase sau mai urite, după gradul de cultură și gust al pisarului. Documente în scrisul de toate zilele, nu avem, din nenorocire, decât extrem de puține. Cel mai interesant este grafitul de pe tencuiala bisericii domnești din Curtea de Argeș, unde, în artistice trăsături, probabil pictorul sau arhitectul clădirii, a însemnat, pe tencuiala proaspătă, data morții « Marelui Basarab ».

Dar și în cele mai soleme documente putem găsi urme din scrisul natural al gramaticului: deși actul e scris după toate regulele

S'a scris, pe tencuială încă nezugrăvită a bisericii Curtea Donnească din Argeș, cu un corp ascuțit, cu foarte artistice îmbinări de litere, probabil de către pictorul bisericii, următoarele:

« V lěto svá n/a/ Dilgopuli přestavisia velikí Basaraba voivoda »

(In anul 6860 (= 1352), la Câmpulung, a răposat marele Basarab voievod).

caligrafice ale cancelariei domnești, totuși, diacul, când pune data, sau când scrie « amin » ori când își înseamnă numele, dă drumul condeiului, agață o lungă coadă de vreo literă, sau îi dă niște dimensiuni exagerat lăbărțate, ori crează o formă de literă cu totul idiomatică, imprimând astfel personalitatea sa documentului, în total contrast cu impersonalitatea scrisului din restul acestui act.

IDIOTISME GRAFICE

Acste scăpărări de condeiu sunt de cea mai mare importanță. Dacă studiem cu atenție orice document, și conform regulelor grafologice, putem, până și în scrisul cel mai caligrafic executat, recunoaște personalitatea scriptorului și, studiind ceea ce în expertiza grafică numim « *idiotisme grafice* », adică acele particularități grafice pe care fără voie le reproducem în scrisul nostru, particularități care nu se întâlnesc în scrisul altei persoane, putem atribui fără greșeală cutare scris cutării diac, chiar când el nu și-a menționat numele, și putem preciza astfel sub ce domnie s'a scris cutare act nedatat.

INFLUENȚA TIPARULUI

Documentele scrise în slavonește, fiind, în imensa lor majoritate, acte oficiale, perfect caligrafiate, vor fi deci ușor de descifrat. Numai după ce tiparul se va fi introdus, după ce cărțile bisericesti nu vor mai fi manuscrise ci tipărite, aducând deprecierea caligrafilor, după ce știutorii de carte se vor înmulții, scrisul va pierde din frumusețea lui rece și va deveni un scris în care viața pulsează cu intensitate. Din cauza legii minimului de efort, scrisul va deveni tot mai cursiv, ridicările de condeiu vor fi tot mai rare, literile se vor înlănțui, prescurtările se vor înmulții. În această perioadă, deși documentele vor fi scrise în românește, totuși descifrarea lor va fi din ce în ce mai grea, pentru că, în locul scrisului uniform, vom avea un scris variind dela om la om, după gradul de cultură, după exuberanță sau calmul temperamentului său, așa cum infinit de variat, și uneori extrem de greu de descifrat, este scrisul din zilele noastre.

De această parte a paleografiei ne vom ocupa în al doilea volum al lucrării de față: « *Cirilica românească* ».

ALFABETUL CIRILIC

Alfabetul « cirilic », cu care am scris până în 1863, este un amestec de litere comune alfabetelor latin și grecesc, la care s'a adăos un număr de litere de forme inedite, reminiscente din alfabele orientale, pentru a reda sunetele proprii limbii slave. Aceste din urmă

litere sunt în contrast cu primele, fiind complicate; ele necesită numeroase ridicări de mâna și deci pierdere de timp, sunt ușor deformabile și se pot lesne confunda unele cu altele dacă nu sunt scrise cu deosebită încetineală și atenție¹⁾. Alfabetul cirilic este deci o armă defectuoasă de cultură, dar are marea avantaj de a avea un semn special pentru fiecare sunet al limbii, ceea ce nu avem în alfabetul latin, prea sărac pentru o limbă bogată în sunete, cum e cea slavă, cum e cea românească²⁾.

Avem deci în alfabetul cirilic:

i. Litere identice cu cele din alfabetul latin:

MITOKEN

2. Litere din alfabetul latin, dar cu altă valoare:

P Y C B H X

r u s v i h

3. Litere identice cu cele din alfabetul grecesc:

ΠΛΩΔΦΡΨ

p l o d f g ps

4. Litere speciale alfabetului cirilic:

Ш Т П У Щ

s, t st ge t,

а б ч ж ѿ с з к х ъ
a b č j u dz z i ě, y

k a t x ia io ã
ie ia i â ia iu x

Iată acum însirarea literelor în ordinea alfabetice cu numele lor:

sv, s	v	ʃj̥t̥a
ukù	v	fita
tvrádo	ψ	psi
slovo	x̥i	x̥i
rít̥i	â	â
pokoi	ɛ	ia
onú	ɛ	ie
naši	ɛ	ia
míslite	ɛ	ia
lhudie	ɛ	iussú
kako	ɛ	iati
jje	ɛ	ierä
jje	ɛ	ierí
zemlia	ɛ	ierü
dzielo	ɛ	sa
jivete	ɛ	čraví
iestü	ɛ	ti
dobro	ɛ	sta
glagoli	ɛ	otü
viedie	ɛ	hierřu
bukî	ɛ	fratü
azü	ɛ	

¹⁾ Alfabetul *glagolitic*, cu care s'au scris numeroase texte slavonești, dar nula noi, este și mai complicat: fiecare literă este înzorzonată cu rotogoaile mărunte ca niște cercei și inele agățate de obrazul unui sălbatec.

²⁾ Notăm: 13 litere majusculă grecești sunt identice și în alfabetul latin: A, B, E, H, I, K, M, N, O, P, T, X, Z deci și alfabetul latin și cel slav derivă din cel grecesc.

VARIANTE • Din aceste litere capitale, s'au format cele cursive **GRAFICE** și s'au obținut diferite variante grafice, datorită:

1. *Materialului utilizat*: piatră, metal, stofă, pergament, hârtie.
2. *Uineltei utilizate*: daltă, pensulă, pană, etc.
3. *Colorantului întrebuințat*: cerneală, văpsele.
4. *Școalei*, mediului, în care s'a format scribul.
5. *Gradului de cultură* al pisarului.
6. *Naturii documentului*: inscripție funerară, pisanie, manuscris.
7. *Importanței actului*: hrisov, scrisoare particulară.
8. *Formatului materialului de scris*.
9. *Grabei* sau încetinelii cu care s'a scris.
10. *Temperamentului* scriptorului.
11. *Spiritului de imitare*.
12. *Modei*.

Pentru un ochiu atent, există tot atâtea variante de litere cât și scriptori sunt. Nu există două frunze la fel, nu există două grafisme absolut identice.

Totuși, ca formă generală, avem litere care nu se găsesc decât pe anumit gen de documente. De pildă, epitafele, pisaniile și tot ce se atinge de cult, va fi scris cu litere lunguete și îngustate, în armonie cu ascetismul chipurilor de sfinți din biserici; inițialele sau literele din monograma Domnului vor avea dimensiuni imense, precum imensă era distanța dintre suveranul absolut și supușii săi plecați; și aceste litere vor mai fi scrise cu roșu, ca purpura mantiei domnești, vor fi împodobite, aurite, încununate cu flori și embleme, în armonie cu vîstmintele suveranului.

Dar chiar și literele din cuprinsul unui document vor ajunge să capete o formă generală radical deosebită de modelul primitiv, clasic; aceasta datorită în primul rând *legii minimului de efort*. Mâna, având să execute mereu aceleași mișcări mușchiulare pentru formarea aceleiași litere, ajunge, prin deprindere grafică, să execute desenul literei cu tot mai multă siguranță și ușurință; apoi, mâna, pentru a evita neconvenientele opriri la fiecare ridicare a condeiului, va suprime mișcările inutile, va înlănțui traseul grafic, și va obține variante ale aceleiași litere care să favorizeze iușea. Apoi la iușea, unghiuurile ascuțite se rotunjesc; linia verticală se încovoiae, linia curbă tinde spre verticală, și astfel scrisul ajunge să aibă o serie de litere mult deosebite, ca primă impresie, de modelul dela care a pornit simplificarea. În sfârșit, această formă mai simplificată și mai

originală, se imită de alții scriptori și noua literă devine pe încetul o variantă de întrebuițare curentă¹⁾.

PUNCTUAȚIUNEA

Fig. 5. — Ori ce document începea cu o cruce, mai simplă la început, din ce în ce mai împodobită în succesiunea a nilor, în cerneală roșie impletită uneori cu aur, în actele de o deosebită importanță. Prima literă a textului e la fel enorm de mare și împodobită. În cuprinsul textului, de asemenea, găsim litere mult mărite și împodobite, înlouind alineatele de astăzi și precizând un nou pasagiu al documentului: obiectul unei donațiuni, jurământul, martorii etc.

In documentele noastre vechi, — care, precum am văzut, se scriau fără intervale între cuvinte, fără aliniate, fără despărțirea în silabe a cuvântului prea lung dela finele unui rând — nu se întrebuiță nici punct, nici virgulă, apostrof, liniuță cu valoarea din scrisul de astăzi. Există însă puncte, pe care le-am putea numi *puncte de respirație* pentru că se pun spre a indica pauzele pe care vocea trebuie să le facă pentru ca ceterul să aibă mai mult înțeles. De pildă, în Lecția I-a, — o pagină din Evangelia lui Matei, — punctuația s'a făcut astfel:

« *Cartea nașterei lui Cristos. fiul lui David. fiul lui Avraam. Avraam a născut pe Isac. Isaac a născut pe Iacob. Iacob a născut. pe Iuda și pe frații lui. iar Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamara.* »

Sunt și unele puncte fără nicio explicație ortografică sau fonetică. Credem că ele provin din încetineaala cu care a scris copistul, a cărui mâna s'a lăsat, din loc în loc pe hârtie, însemnând astfel un punct involuntar făcut.

Alteori un punct precede și urmează o cifră, un mileniu. Este aci, evident, o punere în relief a unei date.

In loc de aliniate găsim, de multe ori, o literă făcută în dimensiuni mai mari decât literile ce urmează. Această inițială este uneori înflorită, scrisă cu cerneală roșie, de aur, și mai îngrijit desemnată.

Unele vocale au accente, în special *I* și *A* inițial. Nu este însă indicarea accentului tonic al fiecărui cuvânt, ci, probabil, o influență din alfabetul grecesc.

¹⁾ O listă de variante, date conform lămuririlor grafologice de mai sus, se găsește la finele cărții.

Orice act începea cu semnul crucii, făcut foarte mare, lunguș și împodobit. O altă cruce, măruntă, bizantină, încheia majoritatea documentelor.

C I F R E L E Documentele noastre vechi nu folosesc nici cifrele romane nici pe cele arabe¹⁾, ci, ca și documentele grecești, literile alfabetului au și valoare de cifre.

Nu e nicio deosebire între cifrele întrebuițăte în documentele grecești și cele din documentele noastre cirilice. O excepție ar fi pentru 900, redat în cirilice prin sunetul lui « ț »; iar ξ grecesc = 60 a căpătat o formă inversată în cirilică: $\ddot{\alpha}$ = 60.

$\bar{\Lambda}$	$\alpha = 1$	$\bar{\iota}$	$\iota = 10$	$\bar{\rho}$	$\rho = 100$
$\bar{\beta}$	$\beta = 2$	$\bar{\kappa}$	$\kappa = 20$	$\bar{\zeta}$	$\zeta = 200$
$\bar{\gamma}$	$\gamma = 3$	$\bar{\lambda}$	$\lambda = 30$	$\bar{\tau}$	$\tau = 300$
$\bar{\delta}$	$\delta = 4$	$\bar{\mu}$	$\mu = 40$	$\bar{\upsilon}$	$\upsilon = 400$
$\bar{\epsilon}$	$\epsilon = 5$	$\bar{\nu}$	$\nu = 50$	$\bar{\phi}$	$\phi = 500$
$\bar{\varsigma}$	$\varsigma = 6$	$\bar{\xi}$	$\xi = 60$	$\bar{\chi}$	$\chi = 600$
$\bar{\zeta}$	$\zeta = 7$	\bar{o}	$o = 70$	$\bar{\psi}$	$\psi = 700$
$\bar{\eta}$	$\eta = 8$	$\bar{\pi}$	$\pi = 80$	ω	$w = 800$
$\bar{\theta}$	$\theta = 9$	$\bar{\varsigma}$	$\varsigma = 90$	$\bar{\omega}$	$\omega = 900$

Fig. 6.

Pentru a reda pe 11, 12, 13, 14 etc., până la 20, contrar cu ceea ce se întâmplă cu cifrele arabe, unde scrim întâi zecimea și apoi unimea; în cirilice, mult mai logic, scrim obișnuit invers: *întâi unimea și apoi zecimea*, pentrucă aşa se și pronunță:

« *unu spre zece, doi spre zece, trei spre zece* etc., iar nu « *zece unu, zece doi; zece trei, etc.* ²⁾ ».

Spre a nu confunda o literă cu o cifră, se pune, deasupra literei alfabetului având valoare de cifră, o acoladă.

¹⁾ Doar în câteva documente slavonești ale lui Matei Basarab găsim anul redat în cifre arabe.

²⁾ Vezi tabloul cu cifre la finele volumului.

Când e vorba de mii, atunci se mai pune, precedând litera cu valoare de cifră, o liniuță oblică tăiată obișnuit de una sau două secante:

\tilde{a}	\tilde{b}	\tilde{r}	\tilde{d}
I I	I 2	I 3	I 4
\tilde{x}	\tilde{x}	\tilde{x}	\tilde{x}
6000	7000	8000	10000

A B R E V I E R I Spre deosebire de zilele noastre, când utilitatea abrevierilor într'o scrisoare ar fi socrută ca o nepoliteță și se tolerează doar, din ce în ce mai rar, în stilul comercial; dimpotrivă, în documentele în cirilice, abrevierile se întâlnesc la piece rând.

Ca logică, o abreviere ar trebui să aibă drept explicație: dorința de a căstiga timp, de a scrie mai repede; alta este însă explicația întrebuiențării abrevierilor în vechile noastre documente.

Evident că, dacă pe o piatră de mormânt, pe o pisanie, pe o broderie (procovăț, aer, omofor), pe un clopot, o monetă sau o pecete, găsim prescurtate multe cuvinte, aceste prescurtări nu s'au făcut în vederea iuțelii. Tot asemenea, dacă găsim foarte numeroase abrevieri pe o Evanghelie, cu majusculе împodobite, colorate, aurite, cu complicate arabescuri sau miniaturi deoarece extremă finețe, care au cerut luni de muncă răbdătoare, nu graba poate fi explicația abrevierilor.

Intrebuiențarea prescurtărilor ar putea avea următoarele lămuriri:

1. *Nevoie de a economisi spațiu*. De pildă, pe o monetă, pecete, icoană, pe o piatră de mormânt cu desemne și arabescuri, sau pe un procovăț reproducând un chip domnesc, locul rămas disponibil pentru inscripție este foarte redus și atunci se abreviază cuvintele care se repetă stereotip în acest gen de documente; sau, se mai economisește spațiul îmbinând două-trei litere într'un singur desemn, căutându-se a se obține prin acest procedeu și o realizare artistică¹⁾.

2. *Nevoie de a economisi materialul de scris*. Pergamentul (pielea de oaie, de vitel, sau, cea și mai fină, de miel nou născut; piele rasă, subțiată, netezită, lustruită, albită), costa foarte scump, fiind uneori extrem de greu de procurat, în vremuri de invazii, războiye. Pergamentul — pe care nu se putea scrie decât pe o singură față²⁾ — trebuia

¹⁾ Abrevierile de acest gen sunt foarte frecuente și astăzi, de pildă pe automobile citim: *Cf* în loc de Constanța; *Pl* în loc de Ploiești; *Bv* pentru Brașov, sau pe vagoane: *Cl. I*; *Cl. III*, în loc de Clasa întâia, Clasa treia, etc.

²⁾ Aceasta numai în ceea-ce privește documentele căci manuscrisele se scriau pe amândouă fețele.

deci economisit. Atunci, el nu se tăia după un anume format determinat, aşa cum se taie azi hârtia, ci avea cele mai variate dimensiuni neregulate; se scrisă pe toată suprafața lui, nu se făceau aliniate, se scrisă extrem de mărunt și îndesat, fără intervale între cuvinte, pentru ca să încapă cât mai mult text, și mai ales se recurgea la abrevieri și litere aruncate deasupra cuvintelor, litere sburătoare.

Evident că nu se obținea astfel un spor de iuțegală, care nici nu se căuta, dar se realiza o notabilă economie a pergamentului.

După ce s'a născocit hârtia din cârpe, scumpă și ea, și care se răspândește cam în vremea descoperirii tiparului, nevoia economisirii materialului de scris devenise obiceiu, iar scrierea cu litere sburătoare, modă. S'a continuat deci utilizarea de abrevieri, de litere suprapuse. Apoi, când, după răspândirea tiparului, scrisul caligrafiat a devenit tot mai rar, scribii au dat drumul condeiului, abuzând de litere sburătoare. S'a ajuns astfel la indescifrabilul scris cu caturi al cirilicelor românești din epoca fanariotă¹⁾.

3. *Lenea* este o principală cauză a utilizării abrevierilor. Lenea este uneori cauză de progres, pentru că silește creerul să născocească mijlocul de a cruța mușchilor oboseală. Scribii, văzând că se repetă mereu stereotip aceleasi imbinări de cuvinte ori nume proprii, s'au plăcuit să le scrie integral și au început să le tot abrevieze, până să ajuns la o abreviere-schelet ca de pildă, la Romani: « *S.P.Q.R.* » în loc de « *Senatus populusque Romanus* »; ori « *I.N.R.I* » în loc de « *Isus Navi Rex Judeorum* » sau, în documentele noastre: *GNI* în loc de Gospodin; *IO* în loc de Ioan, *HS* în loc de Hristos, *MTA* în loc de Meseța etc.²⁾.

4. *Spiritul de imitație*. Deoarece abrevieri, în genul celor de mai sus, s'au găsit practice, s'au imitat, și astfel unele abrevieri, cu totul personale la origine, au devenit, prin imitație, de uz comun.

¹⁾ Pentru același motiv al economisirii spațiului și apoi din spirit de imitație și modă, avem astăzi, în firmele de modă americană atârnate de block-houseurile marilor orașe, litere puse unele deasupra celorlalte, în loc de a fi aliniate orizontal, de pildă: A în loc de C.A.M. (Casă Autonomă a Monopolurilor).
C
M

²⁾ Este deci același procedeu — pentru că neschimbătă a rămas psihologia omenească — pe care-l întâlnim astăzi la fiecare pas. Scrim: *I. I. C. Brățianu* în loc de « Ion Ion Constantin Brățianu »; *I.P.S.S.* în loc de « Inalt Prea Sfântia Sa », etc.; ori: un grefier, având să scrie zilnic, de sute de ori, « Tribunalul Ilfov Secția de Notariat, Dosarul numărul 17354 din anul 1936 », se plăcute și abreviază, azi puțin mâine mai mult, până ce ajunge să scrie: *T. I. S. N. Ds. 17354/36.*

5. *Influența apusului.* Documentele latine sunt mult mai bogate în abrevieri decât cele grecești și mai ales decât cele slavone¹⁾.

În lupta pentru predominarea limbii latine și a catolicismului, în opoziție cu limba greacă și ortodoxia, documente în limba latină, cu abrevieri numeroase precum am spus, circulau curent în Bizanțul cucerit de Latini în a patra cruciată, în țaratele bulgărești, sârbești, în voievodatele românești, și astfel, au putut fi influențați și scriitorii de grecește sau slavonește de abrevierile documentelor latine și le-au imitat.

Mai târziu, influența diplomaticii și paleografiei latine s'a exercitat prin contactul cu apusul, prin Ungaria și Polonia. Voevozii noștri primiau și trimeteau hrisoave în limba latină, doavadă că, în afară de pisarii de slavonește, erau și pisari de latinească în cancelariile domnești, iar dovada că și limba greacă era bine cunoscută în mânăstirile noastre, ne-o dă splendida Evanghelie slavo-grecească de care am vorbit²⁾.

6. *Notele tironiene.* În epoca de apogeu a civilizației romane, nu numai scrisul obișnuit era extrem de răspândit în toate straturile sociale, dar și stenografia; aşa zisele « note tironiene » erau de utilizare curentă³⁾. Stenografia aceasta a fost foarte răspândită printre primii creștini și mai era încă cunoscută în Franța până în secolul al IX-lea⁴⁾.

Cu timpul, regulele metodei stenografice născocită de Tirone, s'a pierdut, dar abrevierile tironiene, pentru cuvinte foarte uzuale, s'a păstrat. S'a abuzat de asemenea prescurtări în aşa măsură încât descifrarea documentelor medievale latine este mult îngreuiată tocmai din această pricină. Prin imitație, abrevieri convenționale din manuscrisele latine, s'a introdus și în cele grecești, deși în măsură mult mai redusă, și apoi și în documentele slavonești.

¹⁾ M. Prou, în al său « Manuel de Paléographie », Paris 1892, reproduce 4898 abreviațiuni întrebuițate în documentele latine din evul-mediu; V. Gardthausen în lucrarea sa *Griechische Palaeographie*, Leipzig, dă o listă de 909 abrevieri întrebuițate în documentele grecești.

²⁾ Vezi și Lecția I-a.

³⁾ Notele tironiene sunt numite astfel după *Tirone*, sclavul liberat al lui Cicerone. Tirone (născut la 103 a. C. + 4 a. C.), născocise un sistem de scriere foarte rapidă, o adevărată stenografie, cu care ne-a păstrat cuvântările marelui orator.

⁴⁾ Vezi Henri Stahl: *Stenografia Stahl*; lucrare premiată de Academia Română. Ed. II-a, 1926, pp. 33 și urm.

In special am moștenit liniuța sau accolada, aruncată sburător deasupra unui cuvânt pentru a indica abrevierea lui. Sistemul aruncării deasupra cuvântului a unor litere, în vederea abrevierii lui, este iarăși o moștenire din notele tironiene¹⁾.

In tot cazul abrevierile, în documentele noastre sunt relativ puține și nu constituie o dificultate prea mare pentru descifrarea lor.

Dăm, la sfârșitul volumului, o listă de îmbinări de litere și de prescurtări mai frecuente ce întâlnim în documentele noastre vechi.

M O N O G R A M A O abreviere complicată dar ușoară de descifrat și de cea mai mare importanță pentru datarea unui document, o constituie monograma.

Monograma, care nu se utiliza decât în documentele muntești, este și ea un împrumut apusean. Se cunoaște o monogramă din anul 650 a regelui merovingian Clodoric. Monograma devine de uz curent dela Carol cel Mare înainte.

Monograma, la noi, este o grupare a literelor numelui de botez al Domnului, în jurul inițialei, și formând un desemn bizar, migălos complicat, făcut cu cerneală roșie sau aurie, cu duct subțire, proporționat, armonios la început; cu ductul mai mânjit, mai apăsat, mai nesigur, mai înflorit, mai lipsit de gust, pentru actele mai puțin importante, cum și în perioadele de decadență, dovedind astfel un scriptor de inferioară cultură și simț artistic.

Monograma nu este scrisă de Domn, nu este un autograf, după cum ne-a dovedit o serie de expertize grafice, pentrucă aceeași monogramă, a același domnitor, diferă dela document la document, ca eleganță a ductului, ca dimensiune, ca presiune, ca proporțiune și armonie.

Monograma, care era uneori foarte complicată, cu îmbinări de aur și culori, cu desemne și flori, nu putea de aceea fi făcută decât de un specialist. De cele mai multe ori monograma era desemnată, pe pergament sau hârtie, înainte de a se scrie textul, ceea ce se dovește prin înghesuirea rândurilor precedând monograma sau prin faptul că textul ultimului rând încalcă cerneala monogramei²⁾.

¹⁾ Din notele tironiene a rămas, în scrisul nostru de astăzi, abrevierea cuvântului *et « & »* (și) atât de frecuентă în corespondența comercială; din abrevierea tironiană pentru *subscripti*, s'a ajuns să se facă, pierzându-se înțelesul primitiv al stenogramei, *parafa*, care însoțește foarte multe iscălituri, parafă ce ia uneori o complicație fantastică.

²⁾ Vezi H. Stahl: *Despre autografe*, conferință ținută la Școala Superioară de Arhivistică și Paleografie la 1929, apărută în broșură după note stenografice în 1936.

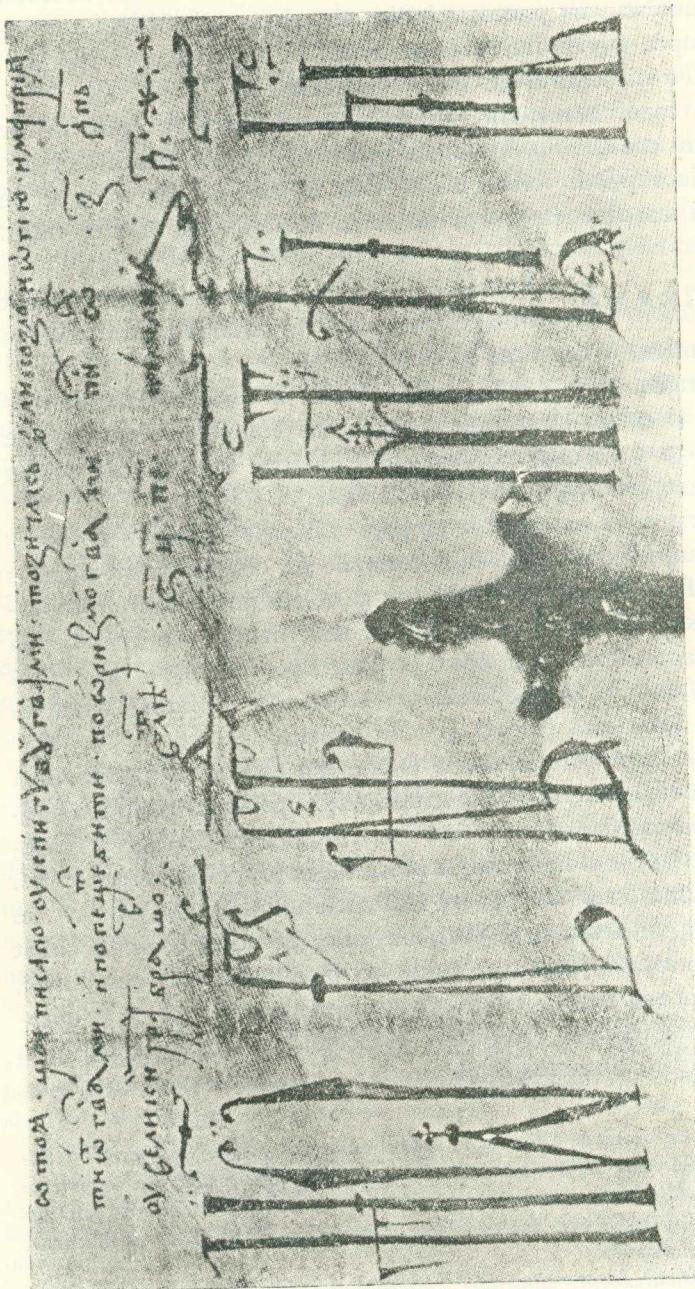

Fig. 7. — Monograma hrisovului din 1476 Oct. 7, al lui Vlad Tepes.
In documentele muntenesti, doarva autenticati o facea, Pe langa pecete si monograma. Se citeste: « † Io Vlad voevoda milostia bojiei gospodini ». (Eu Vlad voevod din mila lui Dumnezeu domn).
Se văd șnururile bicolore, împlite în formă de cruce, de care atârna pecetea cea mare.

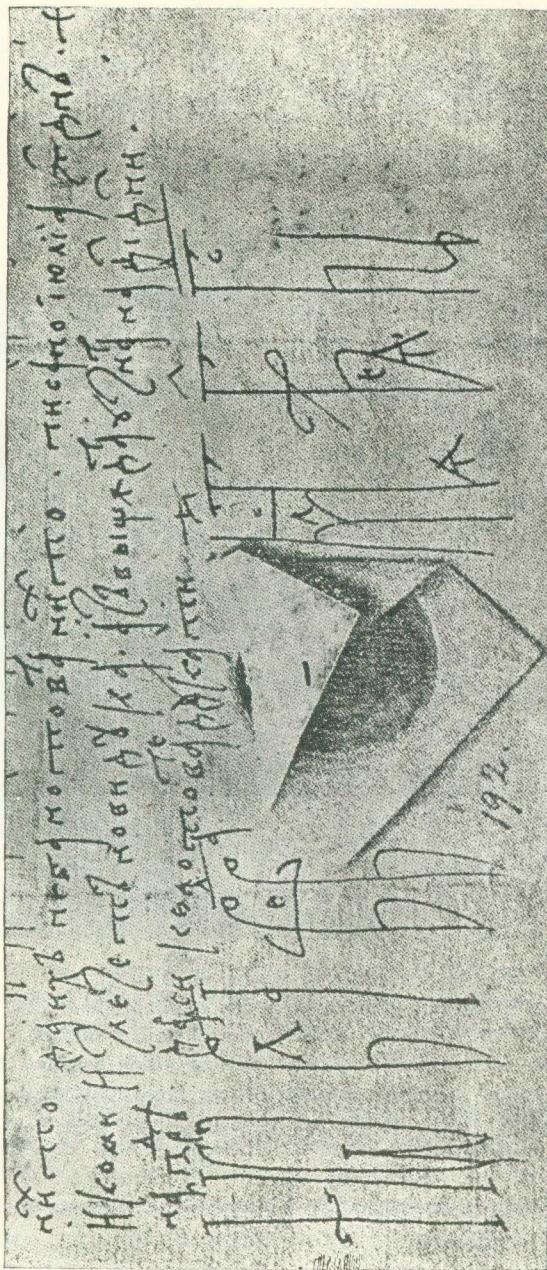

Fig. 8. — Monograma scrisorii din 3 Iulie a lui Vlad Dracul, adresată Brașovenilor, flancând pecetea mică, aplicată peste ceară fierbință, pe un romb de hârtie protectorie.

După același procedeu ca al monogramei suveranului, se abreviază cuvintele ce însoțesc numele Domnului în monogramă:

Іѡ..... вое́вода ми́лостіѧ божіѧ го́споди́нъ.
† Io voevoda milostiia bojieia gospodinii.

PECETEA Consfințirea de către Domn a cuprinsului actului, se făcea prin aplicarea pecetei domnești; iar pentru actele de mare importanță, prin adăugirea, alături de pecetea roșie a suve-

Fig. 9.— Pecetea lui Ștefan cel Mare.

« † Pečatū Io Stefanū voevoda gospodar zemli Moldavskoi ». († Pecetea lui Io Ștefan voevod domn al țării Moldovei).

Pecetea mare domnească se punea doar pe actele solemne. Ea singură consfinția cuprinsul actului. Foarte grea, aplicată pe un bulgăr de ceară roșie, pecetea era atârnată de pergament prin șnururi de mătase roșie și albastră, îmbinate în formă de cruce.

ranului și a peceților pe ceară verde ale boierilor. Aceasta însă, obisnuit, numai în Moldova.

Pecetea era sau aplicată direct pe document sau atârnată. Când se aplica direct pecetea mică domnească, atunci, pentru ca ceară

să nu se deslicească de pe pielea unsuroasă, pergamentul se înțepă pe verso cu zeci de înțepături care făceau ca locul pe care se punea ceară să devină grăunțos. Alteori se făcea în pergament, sau pe hârtia documentului, o serie de incizii în unghiu ascuțit. Aceste colțuri triunghiulare se împingeau spre fața pergamentului sau hârtiei, pătrundea în corpul cerii și astfel pecetea adera bine de document.

Fig. 10. — Bula de aur dela Alexandru II al Tării Românești.
Se citește: « Siu zlato pečat Io Alexandru voevod gospodin vlaški »
(Această pecete de aur a lui Io Alexandru voevod domn românesc).

La aplicarea pecetei, se punea, dela o vreme, peste ceară fierbințe un pătrătel de hârtie și peste această foaie protectoare, se presa matricea de metal pe care era gravată pecetea domnească.

Pentru o și mai bună pază a pecetei, hârtia protectoare era cusută de document cu un șnur subțire de mătase, albă sau colorată, iar colțurile rombului de hârtie protectoară se pătrurau peste pecete. Alteori se aplica peste ceară un strat de vată.

Pecetea domnească se imprima peste un strat subțire de ceară roșie aplicată peste un bulgăr de ceară obișnuită.

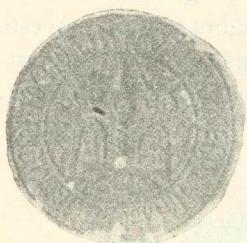

Fig. 11. — Pecete obținută prin aplicare, direct pe ceară, a matriceu de metal.

Se legă de capătul de jos al documentului prin șnururi de mătase roșie și albastră și mai rar de alte colori: verde, galben, alb. Cele două șnururi erau îmbinate, petrecute în formă de cruce prin găurile făcute în pergament; iar capetele șnurilor erau prinse în massa topită a semi sferii de ceară.

Pecetea mare domnească era, în Moldova, atârnătă, une ori, de document prin fâșii de pergament.

De pe la sfârșitul secolului al XVI-lea, avem și pecete imprimate cu tuș: se încălzea inelul sau metalul pe care era gravată pecetea la flacăra unei lumânări

Fig. 12. — Pecetea mijlocie, de pe un act din 1505, Martie 26, al lui Radu cel Mare.

In cele mai vechi documente se aplica direct pe ceară (fig. 11); mai târziu, matricea de metal se presa pe un romb de hârtie protectoare, pus peste ceară fierbinte (fig. 8 și 12).

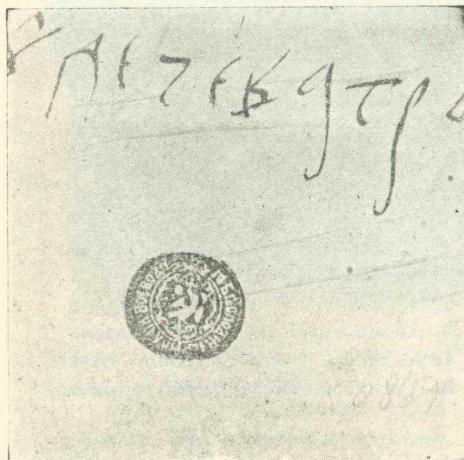

Fig. 13. — Pecetea lui Mihai Viteazul, pecete în tuș după inelul Domnului. Cele câteva litere apărute în clișeu sunt scrise de însăși mâna lui Mihai.

noi sub două înfățișări: unele sunt simple *capsule de metal* — mai mult sau mai puțin împodobite — destinate să protejeze pecetea

până se înnegrea bine de funingine, și apoi, udându-se hârtia, se aplica pecetea.

Foarte rar la noi, pe documente de o excepțională importanță, pecetea era de metal.

«Pecetele de acest fel — ne spune d-l Prof. C. Moisil — se prezintă la

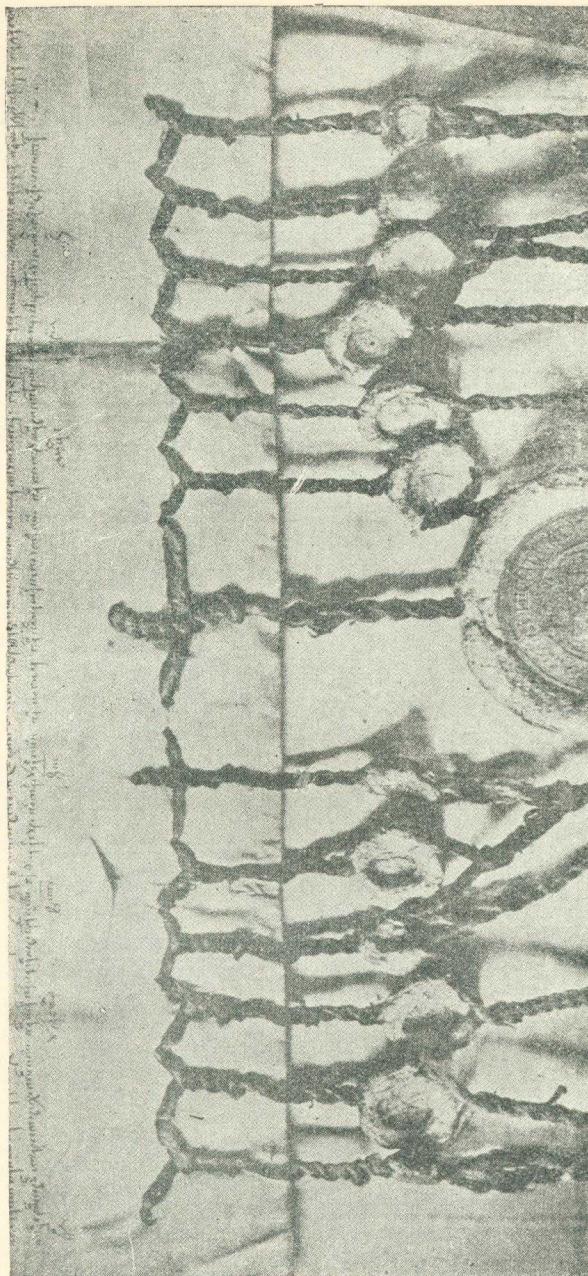

Fig. 14.— La mijloc pecetea mare domnească, pe ceară roșie, flancată de pecețile mici, pe ceară verde, ale boierilor Divanului Moldovei (de pe un act din 1510 al lui Bogdan cel Orb).

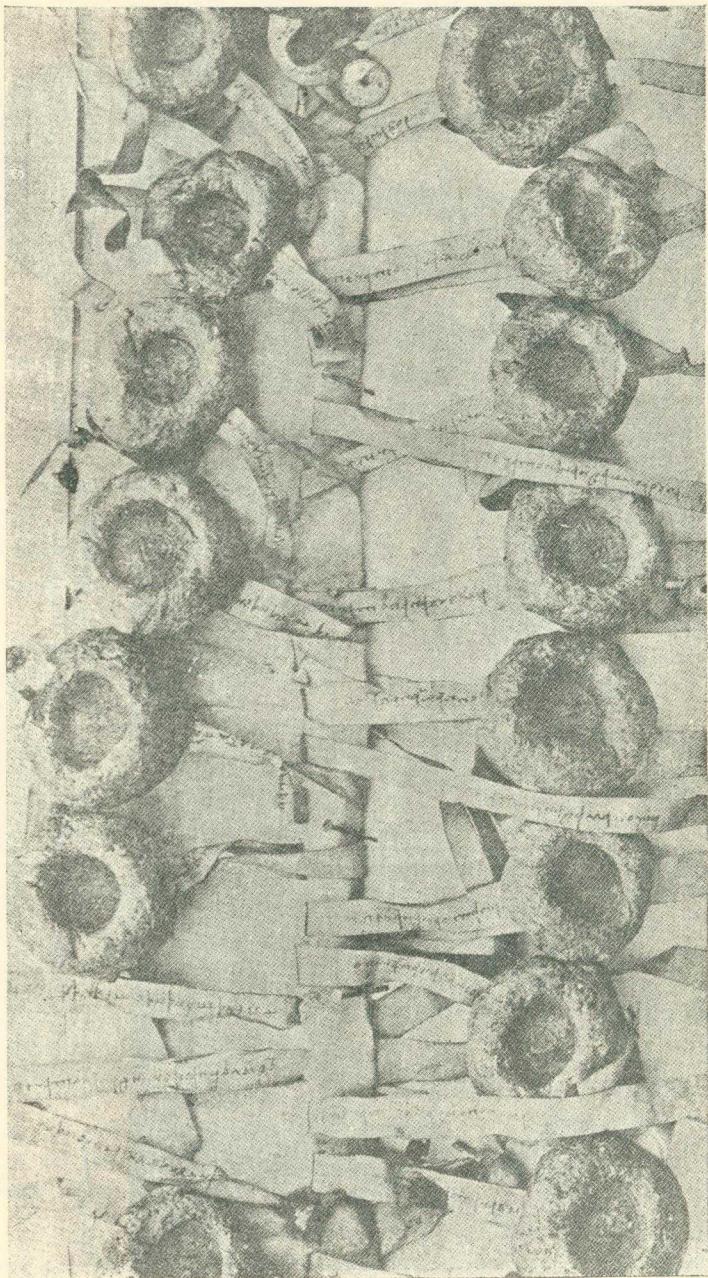

Fig. 15. — Peceți ale boierilor lui Iliș-Vodă (Fragment). — Pe fiecare fâsie de pergament era scris numele fiecărui din boierii martori ai hotărârii domnești.

de ceară ce se află în interiorul lor; altele sunt adevărate *bule de aur*, ce au pe față și pe revers reprezentări și inscripții sigilare ».

Bule masive de aur nu s-au găsit până acum la noi ci numai unele *lamelare*, adică alcătuite din două plăci de argint aurit, rotunde și bombate, care sunt lipite la margine una de cealaltă prin sudarea metalului. În această margine sunt pătrunse de două sau trei găuri prin care se petreceea șnurul »¹⁾). Inscriptiile, tipurile și ornamentele sunt în relief.

Pecetea făcea singură dovada autenticității unui act, chiar dacă Domnul știa să scrie. Nu ne-a rămas de pildă dela Ștefan cel Mare niciun rând scris de mâna lui, și totuși este cu neputință ca omul care a lăsat atâtea urme de cea mai curată și mai proporționată artă în tot cuprinsul pământului moldovenesc, să nu fi știut scrie și ceti; să nu fi cunoscut, marele ctitor evlavios, limba cărților sfinte, limba diplomației: limba slavonă.

ISCĂLITURI Știutorii de carte, foarte multă vreme, au fost numai preoții, dar chiar și în tagma bisericăescă au fost episcopi cari nu știau nici măcar iscăli²⁾). Nu e de mirare deci ca numărul suveranilor cu știință de carte să fi fost foarte puțin numeros, în apus ca și la noi. Pecetea servea deci drept iscălitură. De aci importanța funcționarului domnesc în paza căruia se încredința pecetea domnească³⁾.

Iscălitura își are originea în semnul crucii cu care începea și sfârșia orice document de Stat, și care a început să se aplice și în locul pecetei. Scriitorul actului, în epoca postmerovingiană, desemna o cruce, mai simplă sau mai împodobită, în mijlocul căreia lăsa un cerculet

¹⁾ Const. Moisil: *Bule de aur sigilare dela Domnii Țării Românești și ai Moldovei*. București, 1925, p. 7—8.

²⁾ În loc de semnătura cutării episcop, găsim numai crucea, și alături mențiunea scribului: *quia literas nescio* sau: *propter ignorantiam literarum* (Leist: *Urkundenlehre*, Lipsca 1882, p. 142).

³⁾ Astăzi, un analfabet, care are de pildă un carnet la Casa de Economii, vine cu pecetea lui, bine învelită într'o basma, pusă în chimir, sau atârnată de gât. Analfabetul, astăzi, când face o vânzare etc., în lipsa pecetii, trage cu degetul peste crucea făcută cu cerneală, de avocat sau grefier. Evident că este aci mai mult un fel de legământ pe cruce iar nu noțiunea *impresiunii digitale*, atât de eficace pentru identificarea unui delincuent, pentrucă *se trage cu degetul* nu se apasă astfel ca să se imprime papilele vârfului degetului.

In multe din documentele noastre vechi, avem asemenea quasi-impresiuni digitale ale martorilor neștiutori de carte.

alb și suveranul, neștiutor de carte, trăgea o linie peste acest loc alb, complectând crucea, întărind astfel actul¹⁾.

Din această cruce, s'a format monograma.

Suveranii merovingieni știau mai toți să scrie, cu excepția vreunui

nevârstnic, ajuns rege. Aceasta se datora faptului că ei se aflau sub tutela preoților. Uzurpatorii tronului merovingian însă, majordomul Pepin cel scurt, un simplu soldat norocos, și urmașii lui, nu știau nici iscăli. În suși Carol cel Mare n'a învățat să scrie decât la bătrânețe. El a adoptat, cel dintâi, în loc de semnătură, înscriuirea literelor numelui său în jurul crucii, obținând cunoscuta lui monogramă, imitată apoi de toți suveranii, monogramă care a înlocuit pentru multă vreme iscălitura, chiar și atunci când este cert că suveranul ar fi putut măcar iscăli.

Fig. 16.—Cunoscuta monogramă a lui Carol cel Mare, din 794, imitată apoi pe toate documentele succeso-

rilor împăratului.

Monograma nu e făcută de împărat, pentru că el n'a învățat să scrie decât la bătrânețe; iar ductul grafic e sigur și trădează, prin eleganța literei K în special, o mâna dibace. S-ar putea însă ca micul apendice de sub litera « A » din rombul crucii, să fie făcut de mâna împăratului, pentru că și predecesorii lui Carol, neștiutori de carte, complectau cu mâna lor, punând un punct sau o liniuță, un mic loc alb lăsat în crucea înlocuind semnătura, cruce făcută de scriitorul actului.

cunoscută nouă este de pe timpul lui Ion Vodă cel Cumplit (1572-74).

¹⁾ Până și astăzi preoții catolici pun o cruce la începutul unei scrisori, chiar și particulară, și altă cruce înaintea semnături lor.

²⁾ A. Giry: *Manuel de diplomatique*. Paris 1925, p. 771.

³⁾ I. Bogdan: *Documente privitoare la relațiile Tării Românești cu Brașovul și Tara Ungurească, în sec. XV și XVI*. București 1905, I, p. XLIX.

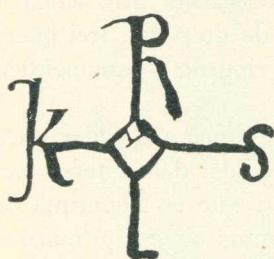

Fig. 17.— Fragment din monograma unui hrisov al lui Matei Basarab. Literele monogramei, atât de artistic executate, sunt aurite. Peste începutul monogramei, iscalitura autografa a lui Matei Bassarab. E un scris de bâtrân: tremurat, tocat, sacadat; dar un scris foarte limpede, cu mult relief, suitor, format din întrețăieri de lovituri de penijă, ca niște încreușări de săbii. (Prima literă « I », înzorzonată copilăros, nu este evident a bâtrânlui Domn ostaș și om de gust, ci a scriitorului actului).

Avem însă o semnătură cu litere latine a lui Despot Vodă (1561-63), pe un act latin din 1560, în care se intitula: « Heraclides Basilius Jacobus Dei Gratia Despota Sami Princeps Moldaviae Doridos Pari et caeterarum Insularum Dominus et Haeres terrarum Valachiae etc.¹⁾. Acelaș domn semnează în latinește mai toate actele sale scrise în slavonește.

Dela Mihai Viteazul înainte, dela care avem și iscălituri și olografe, majoritatea documentelor sunt semnate de Domnii noștri.

Această iscălitură se punea la stânga documentului, încălecând primele litere ale monogramei.

PLASTOGRAFI O F I C I A L I

In Franța, încă de pe vremea lui Ludovic al XI-lea, dela care avem mai multe semnături și chiar olografe, suveranii aveau funcționari speciali, dibaci în a imita scrisul suveranului, aşa numiții *Secré-taires de la main* și cari îi scuteau de plictiseala semnării actelor fără importanță²⁾. Asemenea funcționari, autorizați a semna pe Domn am avut și noi, deoarece găsim deosebiri radicale, din punct de vedere grafologic, între diferențele semnături ale aceluiași Voievod³⁾.

FALȘURI Falsurile, în scrieri, atât de numeroase și de variate astăzi, când mai toată lumea știe să scrie, au existat în toate timpurile, în toate țările și deci și la noi.

Falsurile sunt *parțiale* sau *totale*.

Falșul e parțial, când numai o parte a unui document s'a falsificat pentru a se înlocui o cifră, o dată, pentru a intercala, sau schimba, o clauză mai favorabilă într'un act de donație, pentru a face să dispară o clauză neplăcută, etc.

Falșul e total, când întreg actul este plăsmuit.

Dovedirea falsurilor de toate spețele se face prin ramura diplomatică denumită *Expertiza grafică* și care astăzi, grație aportului fotografiei, chimiei, microscopului, colorimetruului, razeilor ultraviolete

¹⁾ Cf. H. Stahl: *Despre autografe*.

²⁾ Astăzi, o simplă stampilă, reproducând semnătura suveranului i, înlocuește pe acel important funcționar « secrétaire de la main », și se aplică pe decretele de decorații, avansare în armată etc. Asemenea stampile au astăzi și miniștrii, magistrații, etc.

³⁾ Vezi H. Stahl: « Despre autografe », unde am reprodus mai multe semnături domnești falsificate. Vezi și « Grafologia și expertizele grafice », scrisul lui Mihai Viteazul și al plastografului său oficial.

și infraroșii, grafologiei, a ajuns la o preciziune absolută în imensa majoritate a cazurilor.

SECRETUL SCRISORILOR

Neexistând plicuri în care un document să poată fi închis și sigilat, cum avem astăzi, spre a se garanta secretul conținutului, și, pentru ca violarea scrisului să nu fie posibilă, documentul se păturea astfel ca, mai întâi, pecetea să fie ferită, acoperită de marginile hârtiei îndoită în trei.

Pentru ca cuprinsul actului scris pe hârtie să nu poată fi cunoscută nici măcar parțial, se petreceea o fâșie îngustă de hârtie, prin niște inciziuni făcute în act, după păturirea lui. Fâșile rețineau strâns lipite documentul, iar vârfurile lor se prindeau în ceara sigiliului cu care se încheia documentul.

REÎNVIEREA SCRISULUI

Multe documente vechi se citesc foarte greu din cauză că pergamentul este pătat, îngălbinit, înnegrit, în special pe muchea de păturire a documentului, la mijloc și pe margini; din cauza umedelii, oxidării, frecării, contactului cu corupri grase, cu ceară peceții, etc.; ori din cauza cernelii îngălbinită cu vremea, fie pentru că era insuficientă cantitatea de fier din cerneală, fie că agenți fizici au provocat înălbirea cernelui.

Palimpseste, adică raderea totală a scrisului de pe un pergament pentru a-l putea utiliza din nou ca material de scris, nu am întâlnit în documentele noastre până astăzi decât într'un singur caz, pe un act al lui Ștefan cel Mare din 17 Martie 1490¹⁾. Originalul, păstrat la Arhivele Statului din București, Secția istorică, ne arată însă că nu e vorba propriu zis de un palimpsest, ci de un pergament al cărui text inițial s'a șters; iar partea nescrisă a aceluiași pergament s'a utilizat pentru redactarea actului mai sus citat. E foarte probabil însă că, mai ales particularii, într'o vreme când pergamentul era atât de scump, să fi căutat a utiliza a doua oară același pergament, pătat din greșeală sau greșit început²⁾.

¹⁾ Publicat de I. Bogdan în *Documentele lui Ștefan cel Mare*, I, București 1913, sub Nr. CCXX.

²⁾ Evident însă că importanța palimpsestelor, dacă se vor găsi, la noi, nu poate fi asemănată de pildă cu cel descoperit de Niebuhr la 1816 în catedrala din Verona, și care tăinuia, în urmele vechei cerneli, intrată în porii pergamentului și reînviată, « Institutele » lui Gaius.

Reînvierea unui scris, devenit greu de citit, ilizibil, sau aproape complet dispărut, se poate face pe două căi: pe cale chimică și prin procedee fizice.

La procedeul chimic nu trebuie să se recurgă decât atunci când orice alt mijloc s'a dovedit ineficace, deoarece documentul iese pătat și este expus distrugerii în mâna unei persoane neexperimentate.

PROCEDEE CHIMICE Procedeul chimic constă în recolorarea tanatului

Cerneala, utilizată încă din secolul al VII-lea și până în zilele noastre pentru scrierea documentelor, se face din *acid tanic* (extras din nuca galică de Alep, 5% la litru), din *sulfat de fier* (45 gr.) și din *gumă arabică* (20 gr.). Guma reține în suspensiune în lichid tanatul de fier insolubil și care constituie partea colorantă a cernelii.

Chinezii, Egipenii, Grecii și Romanii au utilizat *tușul* (*encre de Chine*), cerneală făcută din fungingine disolvată în apă, conținând puțină gumă arabică. Este o cerneală care nu se descompune sub acțiunea reactivilor, dar se cojește și se deslipește ușor de pe materialul pe care s'a întins; pe cătă vreme cerneala cu bază de tanat de fier, pătrunde adânc în porii pergamentului și poate deci fi reînviată chiar dacă ea s'a decolorat complet.

Spre a constata dacă avem o cerneală cu bază de cărbune sau cu bază de tanat de fier, și deci vechimea unui document, e suficient să atinge un fragment de literă cu un reactiv (de pildă acid clorhidric, acid oxalic). Dacă cerneala se descompune, avem o cerneală cu bază de fier; dacă nu, o cerneală cu bază de cărbune.

Tot prin acest simplu procedeu putem determina dacă un autograf este un original sau o copie litografică. În acest din urmă caz, cerneala fiind grasă, nu se atacă de acizi¹⁾.

Ca procedee chimice de reînvierea scrisului, cităm:

1. Spălarea documentului într-o soluție de 10 gr. acid galic și 300 gr. apă distilată, după o prealabilă înmuiere a documentului în apă distilată și apoi într-o soluție de acid oxalic. (*Metoda Cannerarius* (1660)).

2. Spălarea cu o soluție foarte slabă de acid clorhidric, apoi cu o soluție saturată de prusiat galben de potasă. Scrisul reapare în albastru, formându-se, în contact cu urmele de fier, albastru de Prusia. (*Metoda Blagden* (1787)).

¹⁾ H. Stahl: *Grafologia și expertizele în scrieri, Falșuri, Fraude și Raze ultraviolete*. București 1933.

3. Spălarea repede cu o soluție diluată de hidrosulfit de amoniu. Cerneala reapare în negru. (*Metoda Lehner*)¹⁾.

4. M. Prou: *Manuel de Paléographie*, p. 186, afirmă, că dacă spălăm ușor un scris dispărut cu sulfhidrat de amoniac concentrat, scrisul reapare fără ca manuscrisul să fie deteriorat.

Toate aceste procedee chimice sunt extrem de delicate; cele mai multe pătează pentru totdeauna un document și sunt în tot cazul arme periculoase în mâini nedibace.

Multe documente pe pergament (și deci cu pecetea atârnată) sunt pătate tocmai la mijloc, făcând extrem de greu cetitul.

Am constatat că în majoritatea cazurilor această pată provine din contactul pecetei de ceară, înfășurată în mijlocul pergamentului, la păturirea actului.

In aceste cazuri pata poate fi înlăturată, fără ca scrisul să fie alterat, disolvând grăsimea impregnată de ceară a pecetei, cu eter, benzină pură, sau în unele cazuri, procedând cu multă precauție, cu amoniac sau terebentină. Evident că se va încerca întâi reușita procedeului pe un colțișor nescris al pergamentului, îmbibându-l ușor cu o vată muiată în soluția indicată.

PROCEDEE FIZICE In marea majoritate a cazurilor, scrisul, devenit ilizibil, poate fi reînviat pe cale fotografică. Fotografiem documentul, bine presat sub sticlă groasă, la lumină puternică, oblică, cu diafragma cea mai mică, cu placă pancromatică, utilizând și un filtru galben. Placa pancromatică este astfel chimicește preparată încât înregistrează cele mai fine nuanțe de intensitate a cernelii, nuanțe pe care o placă obișnuită nu le poate reda. Filtrul galben reține coloarea galbenă a fondului pergamentului sau hârtiei și astfel documentul apare pe fotografie, mult mai curat și deci mult mai lizibil.

Dacă însă cerneala este îngălbinită, atunci, evident, nu vom utiliza filtrul galben, pentru că cerneala ar dispare complet. Vom fotografia, în acest caz, pe o placă obișnuită pentru că e știut că galbenul apare în negru pe placă fotografică și deci scrisul îngălbinit, devenind negru, va putea fi ușor recetit. Culoarea roșie apare în fotografie în negru intens.

¹⁾ C. Ainsworth Mitchell: *Documents and their scientific examination*, London 1922. Ed. Charles Griffin.

Vom utiliza și alte filtre pentru a elimina anumite colori care ar păta documentul.

Rezultate extrem de frumoase am obținut în unele cazuri utilizând plăci pentru infraroșu și fotografiind cu filtru roșu; scrisuri, complect șterse, au reapărut pe fotografie. Evident însă că atunci, ori ce ar fi fost scris cu cerneală roșie va dispare în fotografie obținută.

Copile fotografice vor fi trase pe hârtie contrast.

Un rezultat bun se mai obține făcând după același document două negative: unul puternic, celălalt slab. Primul clișeu va înregistra scrisul abia vizibil, pe când al doilea numai fragmentele de scris bine cîtește. Cu acest al doilea negativ facem un diapozitiv și-l suprapunem, milimetric exact, peste primul clișeu. Astfel scrisul primitiv palid se îmbină cu scrisul clar vizibil dacă examinăm clișeele prin transparentă și vom putea reconstituî fără casnă scrisul decolorat pe original.

Un alt procedeu constă în facerea unui negativ foarte intens; îl întărim în sublimat; după el facem un diapozitiv, apoi iar un negativ, din nou întărit, și iarăși un diapozitiv. Cu chipul acesta, repetând operația, se suge din document ultimele pigmente de cerneală. Am obținut astfel, în numeroase cazuri de falșuri moderne, reînvierea unui text scris cu creionul complect șters cu guma¹⁾.

De multe ori un document poate fi mai bine citit dacă îl reproducem în alb pe fond negru, direct pe hârtia sensibilă. Folosim aparatul numit *Luminofor* sau alte aparate care printre' oglindă inversează scrisul și-l reproduc direct pe hârtia sensibilă ca pe un negativ, aşa cum am scrie cu creta pe o tablă neagră²⁾.

E totdeauna bine, în aceste cazuri, ca fotografiile să fie mărite, pentru că urmele de cerneală, fiind mai mari, sunt mai cîtește și apoi putem mai ușor măsura distanța între litere și ghici, la nevoie, după numărul de litere lipsă, cuvântul ilizibil pe originalul documentului.

R A Z E L E ULTRAVIOLETE

Lampa de cuarț cu mercur, prevăzut cu filtrul lui Wood pentru selecționarea razelor ultraviolete, permite, în aproape totalitatea cazurilor, reînvierea perfectă a unui scris devenit ilizibil din cauza vicisitudinilor la care a fost expus în decursul secolelor un document, sau

¹⁾ Procedeul e indicat de R. A. Reiss: *La Photographie judiciaire*, Paris 1903.

²⁾ Un asemenea aparat există și la Academia Română.

din cauza spălării lui în scop de fraudă. La razele ultraviolete pergamentul ia o splendidă culoare violetă fluorescentă și cea mai îngăbenită cerneală, apare de un negru intens. Lampa de cuarț permite iarăși, citirea unui text în cerneală simpanică, îngăduie recitarea palimpsestelor fără nicio dificultate și fără a ne atinge de document. Cu această lampă, într'adevăr fermecată, de foarte recentă nașocire, se pot obține chiar și fotografii excelente ale scrisului dispărut. Timpul de poză însă va fi foarte lung (în medie 20 minute cu două lămpi de cuarț) și va fi nevoie să utilizăm un filtru galben spre a obține, din îmbinarea violetului cu galbenul filtrului, culoarea verde ce poate fi înregistrată de placa fotografică, prea puțin sensibilă la culoarea albastră și derivatele ei¹⁾.

REPRODUCEREA INSCRIPTIILOR LAPIÐARE Reproducerea exactă a inscripțiilor lapidare se obține în cele mai bune condiții tot prin fotografie.

Cu progresele realizate astăzi în fotografie, grație obiectivelor rapide, plăcilor ultrasensibile, lămpilor cu magneziu, lămpilor nitratof, timpul de expunere este redus la un minim. Apoi, cu automobilul te poți apropia astăzi până la poarta unei biserici sau mănăstiri, și cu farurile mașinii, cu câțiva metri de sârmă pentru a lua curentul electric dela acumulatori, poți obține o lumină orbitoare în cea mai intunecoasă biserică.

Fotografierea trebuie făcută la lumină oblică, pentru ca relieful literelor sculptate să arunce umbre scurte și inscripția să devină astfel clar citeață, și înfloririle de piatră, brâul unei pisani etc., să apară în relief puternic, cu toate detaliile.

Se va utiliza, evident, un aparat cu mare deschidere unghiulară, pentru ca fotografia să nu iasă deformată pe margini; în lipsă, se va scoate o înșiruire de două sau trei vederi după aceeași inscripție; fotografiiile parțiale vor fi apoi îmbinate, aşa cum se obține o fotografie panoramică a unui peisagiu.

În lipsă de aparat fotografic, sau de posibilitatea de a avea lumină suficientă, se poate recurge la procedeul pe care-l utilizează tipografia când dă la corectură, o perie: se întinde peste inscripția lapidară o hârtie albă, ușor udată — hârtie sugătoare de preferință — și cu o perie muiată în praf de grafit, se bate de repetite ori peste fiecare literă, peste fiecare ornament de piatră. Se obține astfel o copie

¹⁾ Henri Stahl: *Falșuri, Fraude și Raze ultraviolete*, București, 1933.

foarte exactă a inscripției, în care însă părțile în relief vor ieși în negru, fundul rămânând alb. E deci ca un fel de negativ al unei fotografii.

După acest procedeu a obținut Kozak clișeele foarte cîte de din prețioasa lui lucrare: *Die Inschriften aus der Bukowina*, Viena 1903¹⁾.

Actele nu se pot reproduce exact decât pe cale mecanică, prin fotografie, utilizând diferite plăci și ecrane, precum am indicat.

Pentru reproducerea în mai multe exemplare a unui original, vom recurge iarăși numai la procedee mecanice: zincografie, autotipie, fototipie, fotografură. Numai fotografavura (heliogravura) poate reda toate amănuntele unui document, cu cele mai fine nuanțe. Acest procedeu este însă foarte costisitor.

Originalul să nu fie prins de o planșetă cu tinte, ci bine întins orizontal, sub sticlă groasă de cristal. Numai astfel se evită deformarea scrisului pe linia de îndoitoră a pergamentului sau formarea de umbre care îngreuează descifrarea. De asemenea se va fotografia cu apărate verticale, fixate în perfect paralelism cu documentul așezat orizontal. Se evită astfel deformarea documentului.

Sfătuim iarăși ca în josul documentului ce fotografiem să așezăm un dublu decimetru, pentru a ne da seama exact de formatul unui document. În tot cazul formatul să se indice clar în Albumele paleografice ce se vor mai scoate, cât mai numeroase, precum e de dorit.

Reproducerea unui document prin decalc, trebuie absolut evitată pentru că, oricât de îndemânatice ar fi desemnatorul ce copiază un document, îi va fi cu neputință să reproduce exact un manuscris prin calchiere și, fără voia lui, va imprima propria lui personalitate decalcului său și va comite, cu cele mai oneste intenții, un fals.

CRONOLOGIE Atât în actele care emanau din cancelariile voevozilor munteni și moldoveni cât și în cărtile ce se scriau în mânăstirile din Țara Românească și Moldova, datarea se preciza dela facerea lumii. Începând cu secolul al XVII-lea se indica, concomitent cu anul dela facerea lumii și anul dela naștere a lui Cristos. În unele documente dela Matei Basarab, renovatorul cancelariei domnești și reintroducătorul limbii slavone ca limbă a diplomației, anul dela Cristos e precedat de cuvintele latinești « *Anno Domini* ».

¹⁾ Să se compare clișeele din Lecția VI-a din lucrarea de față. Primul e obținut prin procedeul periei; al doilea prin fotografii juxtapuse ale aceleiași pietre de mormânt. Se va constata astfel foloasele și desavantajile celor două procedee mai sus indicate.

Atât în documente cât și în pisani și inscripții funerare, se înseamnă nu numai anul, dar și luna și ziua; până la jumătatea secolului al XVI-lea, în actele muntene mai ales, se preciza și inductionul¹⁾. Uneori, dar aceasta mai rar, la pomenitele elemente cronologice se adăuga și sărbătoarea zilei în care se scrisă actul, iar alteori și crugul soarelui, al lunii²⁾ și temelia³⁾.

În manuscrise⁴⁾, și mai rar în documente date e pusă în legătură și cu anumite evenimente politice sau istorice. De pildă se menționează că actul a fost scris în ziua când voevodul s'a întors victorios dintr'o luptă, etc.

Inceputul anului se socotea, în documentele moldovenești, sau dela 1 Ianuarie, sau dela 1 Septembrie⁵⁾. Deoarece, în biserică, începutul anului se socotea a fi la 1 Septembrie, e firesc ca în pisani, inscripții funerare, manuscrise să se fi socotit aproape exclusiv începutul anului la 1 Septembrie. În monumentele muntene, nu se folosea decât data de 1 Septembrie pentru începutul anului.

¹⁾ Indictionul este o perioadă cronologică de 15 ani, utilizată încă dela 313 d. Cr., și care permitea precizarea sau verificarea unei date, fie că mileniul era indicat, fie că se putea determina cu ajutorul altor elemente ca de pildă: anii de domnie, sincronisme, etc. Indictionul 3 spre pildă, ar arăta numărul anilor în cuprinsul celor 15 ani ai indictionului, iar nu că ar fi trecut 3 indicații dela anul 313.

Calcularea indictionului: anul dela facerea lumii se împarte cu 15, rămășița arată indictionul respectiv. Când nu e rămășiță, atunci indictionul este 15.

O bună tabelă cronologică, dând în paralel anii dela Cristos, indictionul, crugul soarelui, al lunii etc., găsim în A. Giry: *Manuel de diplomatique*, Paris 1925, pp. 177—210 iar pentru anii dela facerea lumii, crugul soarelui și al lunii, în V. Gardthausen: *Griechische Palaeographie*, Leipzig 1879, pp. 450—459.

Vezi, în chestiunea calculării indictionului și Damian P. Bogdan: *Diplomatica slavo-română din secolele XIV—XV* în Rev. Ist. Rom., V, 1935 și N. Docan: *Despre elementele cronologice în documentele românești* din *Analele Academiei Române, Memoriile Secțiunii Istorice*. Seria II. Tom. XXXII, 1910, pag. 369.

²⁾ Crugul soarelui, sau ciclul solar, este o perioadă cronologică de 28 ani; iar crugul lunii sau ciclul lunii, o perioadă cronologică de 19 ani.

³⁾ Temelia (epacta din cronologia apuseană) este cifra care exprimă vîrstă lunii în ziua de 1 Martie al unui anumit an (adică: primul pătrar, al doilea pătrar, etc.).

⁴⁾ *Manuscris*, ar trebui să însemne tot ce e scris cu mâna. În disciplina paleografiei se face însă o distincție și prin «manuscris» se înțelege transcrierea de cărți bisericești, letopisește etc.; adică tot ceea ce ar fi astăzi carte tipărită; iar prin «document», actele publice și private. Ca întindere, manuscrisul cuprinde mai multe pagini; documentul una.

⁵⁾ Cf. pentru stilurile documentelor moldovenești: Damian P. Bogdan: *Contribuții la studiul diplomaticei vechi moldovenești*, București 1935, pp. 35—6.

**P R E C I Z A R E A
M I L E N I U L U I**

Până în veacul al XVII-lea, anii se calculau, precum am zis, dela facerea lumii, și Septembrie. Pentru transformarea anilor menționați dela creare în anii dela nașterea lui Cristos, se scade din mileniul dat 5508; iar pentru lunile Septembrie-Decembrie, 5509.

Majoritatea documentelor noastre slavonești se întind pe o perioadă de 3 secole: 6900, 7000 și 7100.

Pentru o mai ușoară transformare a datei dela facerea lumii în cea dela nașterea lui Cristos, sfătuim:

1. A memora că $\tilde{s} = 6000$ și $\tilde{x} = 7000$

2. A observa că: $6900 = 13\dots$ dela Cristos

$6908 = 14\dots$ » »

$7000 = 14\dots$ » »

$7008 = 15\dots$ » »

$7100 = 15\dots$ » »

$7108 = 16\dots$ » »

3. Pentru aflarea ultimelor două cifre ale mileniului, scădem 8 din ultimele două cifre ale mileniului. De ex.:

$6900 = 1392$ pentrucă $69 = 13$ și scăzând 8 din 00 rămâne 92

$7000 = 1492$ » $70 = 14$ » » 8 » 00 » 92

$7100 = 1592$ » $71 = 15$ » » 8 » 00 » 92

deci 00 = 92.

Alte exemple:

$6908 = 1400$ pentrucă $69 = 14$ și scăzând 8 din 08 rămâne 00

$7008 = 1500$ » $70 = 15$ » » 8 » 08 » 00

$7108 = 1600$ » $71 = 16$ » » 8 » 08 » 00

$6926 = 1418$ » $69 = 14$ » » 8 » 26 » 18

$7029 = 1521$ » $70 = 15$ » » 8 » 29 » 21

$7109 = 1601$ » $71 = 16$ » » 8 » 09 » 01

**A C T E ȘI
MANUSCRISE
FĂRĂ DATĂ**

Cele mai vechi acte muntenenești — cel al lui Vladislav I și unele ale lui Mircea — n'au nicio dată. Multe manuscrise, de asemenei, sunt fără dată, fie că n'a existat, fie că s'a rupt fila ce menționa mileniul.

Pentru datarea, în asemenea cazuri, ne conducem după caracterele externe și după cele interne ale documentului.

Caractere externe:

Hârtia: un document pe hârtie nu poate fi anterior secolului al XV-lea.

Filigrana: un document pe hârtie cu filigrana fabricii din Brașov, de pildă, nu putea fi anterior anului 1539 când s'a înființat fabrica ¹⁾.

Formatul: s'a scris întâi numai pe foi volante; iar pe foi duble de hârtie numai din secolul al XVI-lea.

Calitatea hârtiei, care a variat în decursul secolelor și dă fluorescente deosebite la razele ultraviolete.

Cerneala, a cărei compoziție poate fi diferită, ar putea iarăși da indicațiuni folositoare. Un studiu al cernelurilor documentelor noastre lipsește însă până azi și e greu de făcut pentru că s-ar altera, deși foarte slab, cele câteva litere atinse cu reactivi pe diferite documente; iar un examen al cernelurilor numai la microscop, colorimetru și raze ultraviolete, n'ar fi destul de concluzient.

Pecețile, după forma lor, ovală sau rotundă, mare, mijlocie, mică, inelără, după felul cum sunt aplicate, pe ceară, cu tuș, etc., după cum sunt sau nu acoperite de o hârtie protectoare, sau cu vată și mai ales după inscripția lor, ar putea da criterii de datare de o mare valoare. Un asemenea studiu complect lipsește însă.

Scrisul, care urmează evoluția pe care am descris-o, ar permite iarăși datarea documentelor scrise la intervale mai mari de timp.

Abrevierile: sunt puțin numeroase în actele mai vechi și se înmulțesc după descoperirea tiparului și în măsura în care științorii de carte devin mai numerosi.

Ornamentația: lipsă sau rudimentară în vechile documente, devine din ce în ce mai artistică și mai complicată cu cât ne apropiem de secolul al XVII-lea. Trebuie să ținem însă seama totdeauna și de natura actului, de starea de civilizație a unei anume epoci; Domnii ctitori de clădiri frumoase, vor avea și ornamentația grafică în armonie cu stilul ctitorilor lor.

Dominantele grafice și mai ales *idiotismele grafice* (adică acele particularități specifice unui scriptor și care nu se mai află în scrisul altuia) îngăduie, prin facerea unei expertize grafice, a identifica scrisul cutării pisar dela care avem și documente datate.

¹⁾ I. Bogdan: *Documente privitoare la relațiile Tării Românești cu Brașovu și cu Tara Ungurească în sec. XV și XVI*, București 1905, p. XX.

Caracterele interne:

- *Numele și Titulatura Domnului*: mai completă în vechile documente și mult mai scurtă în documentele mai noi.

Salutațiunea, mai simplă în documentele vechi și mai încărcată de epitetă măgulitoare în documentele mai noi.

Monograma: mai simplă în documentele vechi, mai complicată în vremuri mai noi, desemnată mai subțire sau mai groasă, etc.

Natura actului: în secolul al XVI-lea, denumirea de « hrisov » se înlocuește prin aceea de « poruncă ».

Datarea în sfârșit se mai face după *limbă*, și mai ales după *cuprinsul actului*: menționarea unui fapt istoric, politic sau juridic bine cunoscut; după *martori*, *numele boierilor*, avansarea lor în slujbă, etc.

L I M B A Din punctul de vedere al limbii, monumentele slavo-române prezintă diferențieri cu totul deosebite. Așa, limba monumentelor slavo-muntene este medio-bulgăra¹⁾ care,

¹⁾ Iată câteva date asupra medio-bulgare din actele slavo-române. Caracteristica în fonetică o formează dispariția sunetelor nasale a iusurilor *ж* și *ѧ*; *ж* devenind românescul *ă* (*мълостник* = din mila), *ї* (*Тълпа*) și *им* (*Джебовица*); iar *ѧ* capătă valoarea lui *e*, sau *ia*.

In morfologie se observă o dispariție progresivă și rapidă a flexiei nominale și înlocuirea ei, mai ales la singularul formelor flexionare paleoslave a temelor în *a* prin cazul general (exemplu *всѣнкаго воеvodа* = a marelui voevod). La plural, generalizarea terminațiunilor în *ове*, *ови* și *иши* (exemplu: *лъкове* = arcuri, *стегови* = steaguri, *търгови* = târguri, *градчища* = grădiști, *селища* = săliști) și terminaținea *и*, la nominativ și acuzativ și apoi și la celelalte cazuri (de exemplu: *закони* = legile). In gradele de comparație: comparativul format cu *по* (*по въши* = mai sus) iar superlativul cu *нан* (*нан въши* = cel mai sus). La verbe prezența indicativului prezent (care la *быти* = a fi, se întâlnește în acte sub această formă: singular *сѫм*, *ен* și *ест* iar plural *сѫмо*, *сте* și *сѫт*), aorist sigmatic (care în acte se întâlnește de obiceiu sub forma persoanei I singular: *адох* = am dat, *приндох* = am venit și a persoanei a III-a plural (*адоши*, *приндоши*), perfect compus, format cu indicativul prezent al lui *быти* (singularul *сѫм достигнисъ* = am dobândit, *сѫм дадъ* = am dat și pluralul *сте достигнисъ* = ați dobândit, *сте дади* = ați dat) dar și fără (singularul *домъ* = a venit, a sosit și pluralul *домъни*) și viitor, format cu indicativul prezent al verbului *хотѣти* = a voi, a dori (întâlnit în acte sub forma prescurtată *щет* (*щет быти* = va fi, *щотък щет* = va murii, *щет принати* = va primi) dar și forma veche *хтет* și *хокет* (*хокет имати* = va avea, *се хтет низбрати* = se va alege) și a verbului *имати* = a avea (*имат принати* = va primi). Prezența apoi a conjunctivului prezent, format cu conjuncția *да* = *сă* (*да имѣзмет* = să ia lor, *да их простиш* = să-i iert, *да принедет* = să vie), a condiționalului (*аки поюбент* = dacă va dori, *ако икет* *щотъкъ* = dacă n'a murit), a particiului prezent (*рѣши* = râvnind, *абладажир-ми* = oblăduind, *абрѣтан* *се* =

începând din a doua jumătate a secolului al XV-lea, suportă o puternică influență sârbească¹⁾.

În monumentele slavo-moldovene, limba este rusu-apuseană²⁾ însă bogată în elemente medio-bulgare când e vorba de acte destinate mânăstirilor și Brașovenilor³⁾. Când e vorba de epitafe, pisani și mai ales manuscrise, limba adeseori este curat medio-bulgară.

aflători), a participiului trecut (даден, о, а = dat, dată, подобен = asemănător, непотъкновено = neclintit) și a infinitivului (давати = a da, знати = a ști, починати = a începe, избранити = a alege) și a imperativului (бяди = fie, възьмите = luați, стойте = faceți).

În sintaxă: înlocuirea genetivului cu acuzativul când avea un sens partitiv (obiectivare incompletă) sau când era după o negație și a genitivului posesiv, prin dativul cu același sens (de exemplu Дръстъръс градъс владаляц = al cetății Durostor stăpânitor), fapt care a contribuit mult la dispariția declinării paleoslave.

¹⁾ Care se manifestă în fonetică: prin înlocuirea lui *ж* și *ж* prin *ж* (de exemplu ест = sunt, жи = funie), în morfologie: prin terminațunea *ам* în loc de *ж* la instrumentalul singular (de exemplu миластнамъм божнамъм = din mila lui Dumnezeu, сът югдом = cu Iuda), terminațunea genetivului singular masculin în *га* în loc de *го* (de exemplu мояга = al meu, да га бантъет = să-l bântue), pronumele *егъ, сън* (toți), terminațunea *мо* la prezentul indicativ persoana I plural (говоримо = vorbim) și la aorist (дадохмо = am dat), adverbul *ередъс* = pretutindeni în loc de *въсъдъс*, prepozițiile ca de pildă *ко д*, *кои* (lângă), *въд* (dela, din) și apoi și o serie întreagă de cuvinte dintre care semnalăm pe trei foarte des întrebuiințate: *въел* plural *въелни* = semn, *вълстелни* = dregător și *годнина* = an.

²⁾ Caracterizată în fonetică prin prezența lui *ж* și *ч* în loc de *жд* și *шт* (de exemplu прънъжън = silit, прѣкъе = mai înainte, роежество = naștere, хотлъчи = voind); *ж* e deseori *и* (de exemplu мия); *ч* și *к* devin *о* și *е* (asa початокъ = început, пътникъ = Vineri, дюлгополък = Câmpulung, денък = zi); *ж* devine *ш*, *ч* (asa е съчътъ = sunt). La verbe semnalăm cam aceleași timpuri și moduri care apar în medio-bulgară (asa e indicativul prezent care la *быти* are aceeași formă ca în paleoslavă *исемъ*, *иси*, *ист* plural *исими*, *истъ*, *соятъ*; aoristul destul de rar (folosit mai ales în actele mânăstirești și la persoana I-a singular, I-a plural și a III plural și având cam aceeași formă ca în medio-bulgară (*дадох*, *дадохом*, *дадоше*, *помниовах* = am miluit, *помниовахом* și *помниоваше*) fiind înlocuit deseori cu perfectul compus format cu ajutorul verbului *быти* (*исемъ дам* = am dat, *исими дали*) dar și fără (*въшкала* = a ieșit); viitorul format cu ajutorul verbului *быти* (*бѫдет разорити* = va strica) conjunctivul prezent (*да ест*, *да бѫдет* = să fie, *да порѣшил* = să strice), condiționalul (аже прѣидет = dacă va veni); participiul prezent (*желяз* = dorind) și trecut (*екъдом*, *а*, *о* = știut, știută, *знаменито* = cunoscut, știut, *вишенианно* = mai sus scris, *проклат* = blestemat); infinitivul (*знати* = a ști, *чинити* = a face) și imperativul (*бѫд* = fie, *принидете* = veniți).

³⁾ Limba medio-bulgă fiind explicită în actele destinate Brașovenilor prin influență pe care destinatarii o exercitau asupra redactării actului, această limbă cunoscându-se de Brașoveni din relațiile lor cu Bulgarii și Muntenii. Cf. pentru influență pe care destinatarul o exercită asupra redactării actului: Damian P. Bogdan, *Diplomatica slavo-română în secolele XIV și XV* cap. *Geneza actelor*, ce se publică în *Rev. Ist. Rom.*, V, 1935.

Există însă o deosebire între limba păstrată în manuscrise și cea din acte. Așa, pe când primele prezintă o limbă curat medio-bulgară, cu prea puține elemente străine; limba actelor are, în cuprinsul ei, o mulțime de elemente străine: sârbești, neo-bulgare¹⁾, în actele muntenești; iar în cele moldovenești, elemente polone²⁾ sau curat rusești³⁾.

In toate actele, atât în cele din Muntenia cât și în cele din Moldova, sunt și elemente românești, la început de ordin toponomic⁴⁾ și onomastic⁵⁾. Incepând cu secolul al XVI-lea, aceste elemente se înmulțesc, devin tot mai variate și spre sfârșitul aceluiși secol apar o serie de expresii care, ca formă, sunt slavonești, dar ca construcție sunt o traducere a unor forme curat românești⁶⁾.

¹⁾ Ca elemente neobulgare semnalăm: prezența articolului **тъ**, **тъ**, **тъ** (de exemplu **момък** = copil, **датъжник** = datornic, **село** = sat fac articulat **момкът**, **датъжникът**, **селата**; pronumele posesiv **неговъ** = al lui, etc.; întrebuițarea lui **на** = pe cu acuzativul sau cazul general în sensul de dativ (de exemplu **съм дал на** са **зга гостодства ми** = am dat slugii domniei mele), o serie de prepoziții compuse cu **wt**, **wtкъ** = dela, **wt прѣд** = dinainte, **wt на** = dela.

²⁾ Dar aceasta mai mult în actele destinate Polonilor, vezi aceste cuvinte, pentru actele lui Ștefan cel Mare, la Ioan Bogdan: *Documentele lui Ștefan cel Mare*, II, 1913, indicele de cuvinte slave.

³⁾ Iată câteva: **закъска** = legătură, **wtмокъ** = mlaștină, **послѣдоватъ** = a urmări, **исенъ** = frasin.

⁴⁾ Iată de pildă câteva din actele sec. XV: în Muntenia **Бернкоени**, **Богданеши**, **Бискури**, **Бъни**, **Балъкъ калягъръла**, **Бицел**, **Бъни Татари** (văii Tătarei), **Гюд**, **Гюра** **Жианъцаши**, **Десксперени**, **Домнеши**, **Дръм**, **Карарък**, **Карарки**, **Корбъни**, **Кривина** **Мърдариол**, **Кръка**, **Кръчиле** **Драгослав** (ca semn de hotar), **Молдова**, **Мълдъръкин**, **шраш**, **поениле**, **плаюл** **Бандениол**, **Скъръта**, **Съпатъл**, **Фърчитъръ**, **Фънъжнъе** și **Изъла** iar în Moldova: **Боғлебаъкъ**, **Бъчумъки**, **Кишаени**, **Корнени**, **Коғламе**, **Мовила** **гжоносж**, **Мъгъръу**, **Мънженеши**, **Несърчи** (totacism), **Неговени**, **Негрилени**, **Писк**, **Пичор**, **Пътниши**, **Попени**, **Рънки**, **Рънтири**, **Ръчи**, **Тодерени**, **Царини**, **Фънътъръле** **фълъмъншиоръ**, **Искочин** iar ca nume de arbori cari arată hotare menționăm în actele moldovene: **карене**, **местекинъ**, **педучалъчи**, **полопчъл** și **пръна**, cf. pentru cuvintele românești din actele moldovene atât Ioan Bogdan, *op. cit.*, II, indicele de *cuvinte românești* cât și Mihai Costăchescu, *Documente moldovenești înainte de Ștefan cel Mare*, II, 1932, indicele de *câteva românișme*.

⁵⁾ Dăm câteva nume întâlnite în actele secolului XV: în Muntenia **Барбъя**, **Бинтиялъ**, **Бинтиасекъ**, **Бланаръла**, **Димитър**, **Крановесекъла**, **Молдовени**, **Негръла**, **Паса**, **Пътъръ**, **Станчюл** **Чапък**, **Радослав** **свѣтъл костък**, **Коман** **Фагарашанъла**, **Флорен**, **Флоресекъла**; în Moldova **Драготеску**, **Крецеску**, **Крецъла**, **Преображенъ**, **Очигуръкила**, **Тодор** **Питникъ** etc., iar printre numirile toponimice și onomastice se strecurau între altele și nume ale diferitelor grade de rudeniei ca de pildă **къминат**, **непот**, **фини** și **фнастъ**.

⁶⁾ Cf. de pildă: **дори** 8 дръм **Лъпоя** того **стар** = până 'n drumul Lupului cel **Бâtrân**, **м** за **аспри** = 40 de aspri, **село** ест **ходна** **wt рък** = satul a

In actele private, elementele românești sunt mult mai numeroase pentrăcă diacul era uneori luat la întâmplare, cunoștințele lui de slavonie erau mai elementare, iar caracterul actelor — transacții particulare între părți — necesita atât utilizarea de nume de oameni și localități românești cât și construcții în conformitate cu sintaxa românească. Aceasta se constată chiar și în actele particulare cele mai vechi ¹⁾.

In actele oficiale însă, elementele românești se strecurau mai cu greutate dat fiind organizarea cancelariei domnești, cunoașterea deplină a limbii slavonești, care îngăduia diacului să transforme cu ușurință eventualele elemente românești în slavonește ²⁾.

In cărțile liturgice, limba e curat medio-bulgară. Tradiția e mai bine păstrată pentrăcă același model se imita cât mai exact, dat fiind natura acestui gen de documente.

In epitafe, pisani și letopisește, al cărui text se redacta de oameni crescuți în cultura medio-bulgară a mânăstirilor, puritatea limbii va fi de asemenei mai bine păstrată.

umblat *din mâna* în *mâna*, из ради редър егъменълов = pentru *rândul* egumenului, на ръд търга = în *rândul* târgului, със дъша моя = cu sufletul *meu* în loc de — *моя*.

¹⁾ Cf. în acest sens pronumele *al lu* în testamentul lui Petru man din 1425, a cărui fotografie o dăm în clișeu Lectiei XXIV.

²⁾ Caracteristică în acest sens apare cancelaria moldovenească unde multe din numele toponimice sunt transformate în slavonește terminând prin sufixul *ови*, cf. Букуровци = Bucurăuți, Скорѣвци = Scorăști, Чюрсачевци = Ciorsăuți.

II

CUPRINSUL LECȚIILOR

LECTIA I-a

eje ot	<i>cea dela</i>
matthea	<i>(a lui) Matei</i>
sviatoe evanghelie ¹⁾	<i>sfinta Evanghelie</i>
kniga	<i>cartea</i>
rojdestva	<i>naștere</i>
isusa hristova	<i>(a lui) Isus (a lui) Hristos</i>
sîna	<i>(a) fiului</i>
davida	<i>(al lui) David</i>
sîna avraamlă	<i>(a) fiului (al lui) Avraam</i>
avraamă	<i>Avraam</i>
rodi (ro di)	<i>(a) născut</i>
isaaca	<i>(al lui) Isac</i>

¹⁾ Indicăm sfârșitul fiecărui rând din clișeu prin două linii verticale paralele.

isaac-je rodi	<i>Isaac însă (a) născut</i>
iakova	<i>(al lui) Iacov</i>
iakov-je rodi	<i>Iacov însă (a) născut</i>
iudâ (i udâ)	<i>Iudei</i>
i	<i>și</i>
bratiia	<i>frații</i>
ego	<i>lui</i>
iuda je rodi	<i>Iuda însă (a) născut</i>
faresa i zara	<i>(a lui) Fares și (a) Zarei</i>
ot	<i>din</i>
thamarî.	<i>(a) Tamarei.</i>

Traducere liberă:

Cea dela Matei sfânta evanghelie.

Cartea nașterii lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. Avraam a născut pe Isac. Isac a născut pe Iacov. Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui; iar Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar.

Notă. — Una din greutățile descifrării cirilicelor constă în faptul că numele proprii nu sunt scrise cu majuscule; pentru a ne obișnui cu această particularitate, am transcris, la început, cu minuscule și inițialele numelor proprii.

Cuprindem în paranteză () cuvintele care lipsesc în slavonește, dar sunt necesare pentru înțelegerea textului.

Când un singur cuvânt slavonesc trebuie tradus prin mai multe cuvinte românești, pe acestea le unim printr'o liniuță.

LECTIA a II-a

† прѣстѣви се ниже въ христѣ богу вѣрніи | w

петрішко воеводѣ и господинъ высок земли

Угровлахиской синъ | w рѣдукъ воеводѣ и

умре мѣсѧцъ декемвріе кс днѣ в лѣто 735

† прѣстѣви се	răposatu s'a
ije	cel
vѣ	în
христѣ	(al lui) Hristos
богу	(al lui) Dumnezeu
вѣрніи	credinciosul
io petrâșco	Io Pătrașcu
voevoda	voevodul
i	și
господинъ	domnul
висои	toatei
земли	tărei
унгровлахиской ¹⁾	ungrovlahiceștei
сінъ	fiul
io rădulѣ voevoda	(al lui) Io (al lui) Radul voevod
i умре	și (a) murit
мѣсѧца	(a) lunei
декемвріе	Decembrie
кс (двадесет шест)	20 6 (două zeci, șase)
днї	zile

¹⁾ Doi de rr se citesc « ng » ca în grecește, cf. αγγελъ = anghel.

v lěto *în anul*
 3&šs (Sem hiliad šestdeset 7000 60 6 (*Sapte mii șase-*
șest)). *zeci șase*).

Traducere liberă:

† A răposat cel întru Cristos Dumnezeu credinciosul Io Pătrașcu voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul lui Io Radul voevod, și a murit în luna Decembrie, 26 zile, în anul 7066 (= 1557).

Notă. — O dificultate a descifrării unui text slav — mai ales când nu cunoști limba — constă în faptul că nu există intervale între cuvinte: literele se înșiră lipite unele de altele pe toată lungimea rândului.

Pentru a ușura citirea textelor, am graduat dificultățile și în clișeul acestei lecții am lăsat spațiu între cuvinte.

Sfat: Studentul să dea o deosebită atenție cuvintelor mici; pentru că sunt nu numai extrem de frecuente dar sunt cuvintele care formează cimentul frazei.

Dăm exemple:

a = însă	i = și	o = despre
s = cu	k = către, spre	u = la, în
ije = cel, care	vâs = tot	v = în

LECTIA a III-a

ПРЕСТАВИСЕ РЯБА БОЖЮ КАПЛĘ ДЪШНИ
 ВЛАДА ВОЕВОДИ НСЕРА И РАДУЛА ВОЕВОДИ
 И ГНЧ И ВЛАДА ВЕЛИКАГО ВОЕВОДЫ БИРШНА
 ЖУПАНИЧА БОГДАНА ВЕЛИКАГО ДВОРНИКА
 ВЪЛЕТО ЗДѢТ МЕСЕЧА ФЕВРОНАРНА КАДЬ

† прѣстави-се	<i>Răposatu-s'a</i>
rabà бѹjiu	<i>roaba dumnezeiască</i>
čaplě	<i>Caplea</i>
dâştî	<i>fiica</i>
io vlàda voevòdi	<i>(a lui) Io (a) Vladului (a) voevodului</i>
i sèstra	<i>și sora</i>
io ràdula voevòdi	<i>(a lui) Io (a lui) Radul (a) voevodului</i>
i gospodina	<i>și (a) domnului</i>
io vlàda	<i>(al lui) Io (al lui) Vlad</i>
velikàgo voevòdi	<i>marelui voevodului</i>
bivšia	<i>fostă</i>
jupaniča bogdàna	<i>jupanița (a lui) Bogdan</i>
velikàgo dvòrnica	<i>marelui vornicului</i>
vû lěto	<i>în anul</i>
з̄ои (sem hiliad dèvet na dèset)	<i>7000 9 10 (șapte mii nouă spre zece)</i>

mèseṭa fevruària ~~s-III~~ ~~s-A~~ (a) lunii (a lui) Februarie
ka dînì (dvà-deset èdin). (20 i zile (două zeci unu).

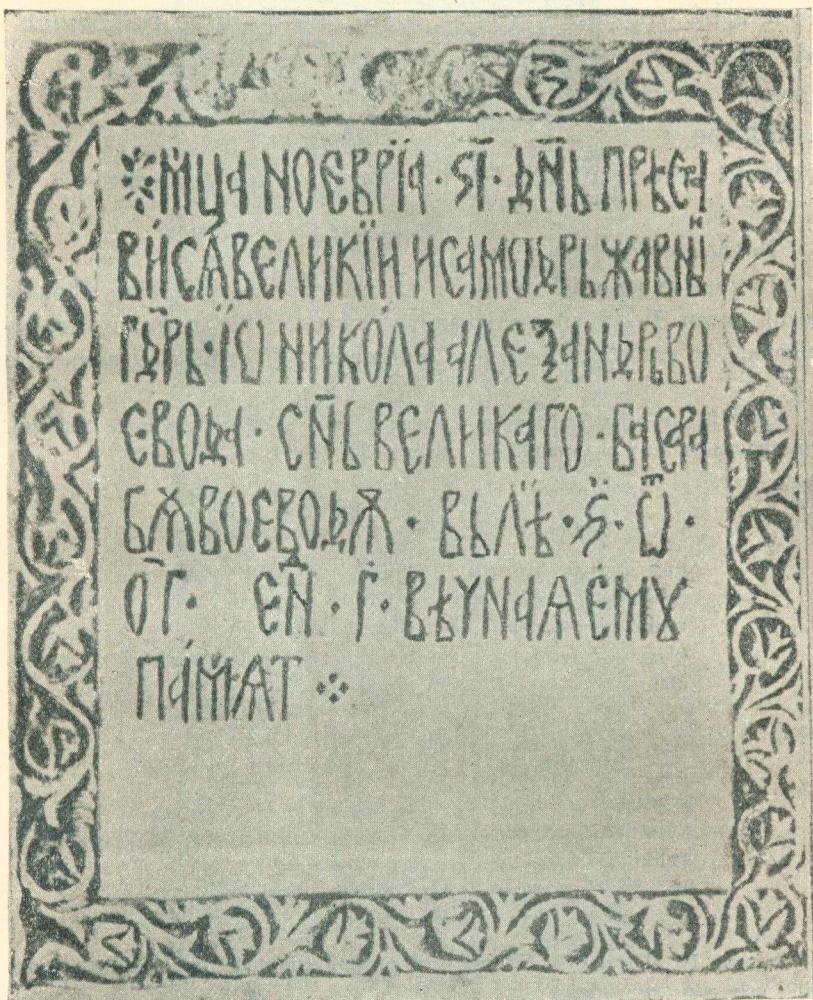
Traducere liberă:

† A răposat roaba lui Dumnezeu Caplea, fiica lui Io Vlad voevod și sora lui Io Radu voevod și a domnului Io Vlad, mare voevod, fostă jupâniță a lui Bogdan, mare vornic, în anul 7019 (= 1511) în luna Februarie, 21 zile.

Sfat: Studentul să caute a învăța *contrariile*. De pildă: *sestra* = soră, *brat* = frate, *sin* = fiu, *dâști* = fiică, *vel* = mare, *mal* = mic.

Memorează: *dînì* = zi, *mèseṭi* = lună, *lëto* = an.

LECTIA a IV-a

† мѣсаѧ noeвria
сі дїнї

прѣстavi sia (прѣста||)
velikii i
samodriјavnii ||
gospodari

(a) lunei (a lui) Noembrie
16 zile
răposatu-s'a
marele și
singur-stăpânitorul
domn

io nikola alexandrî vo evoda	<i>Io Nicolae Alexandru voevod</i>
sinî velikago	<i>fiul marelui</i>
basara bâ voevodâ	<i>(al lui) Basarab voevodului</i>
vî leto	<i>în anul</i>
xsw or	<i>6000 800 70 3</i>
endiktion ˜	<i>endictionul 3.</i>
večnaia emu pamiat.	<i>Vecinica lui pomenire.</i>

Traducere liberă:

In luna Noemvrie 16 zile, a răposat marele și de sine stăpânitorul domn Io Niculae Alexandru voevod, fiul marelui Basarab voevod. In anul 6873 (= 1364) indictionul 3. Vecinica lui pomenire.

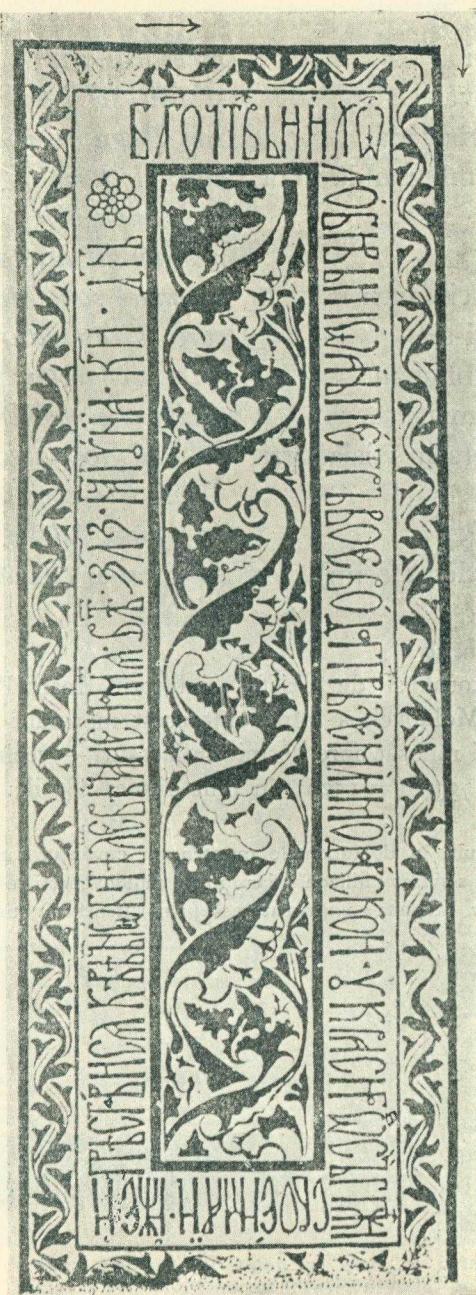
Sfat: Pe un caiet, împărțit în 4 coloane, să se treacă cuvintele învățate, cu traducerea lor juxtaliniară. De exemplu:

I Verbe	II Substantive
rodi = (a) născut	kniga = carte
prăstavî = (a) răposat	rojdestvo = naștere
umre = (a) murit	sîna = (a) fiului
bîvšia = fostă	boga = (al) Dumnezeului
etc.	etc.
III Adjective	IV Diverse
sviatoe = sfântă	eje ot = cea dela
vernîi = credincios	i = și
velikii = mare	vî = în
večnaia = vecinică	ego = a lui
etc.	etc.

Coloana IV (Diverse) e cea mai importantă, cuvintele din această rubrică fiind cele mai frecuente.

Mai târziu, se vor trece cuvintele învățate într'alt caiet, în ordine alfabetică și în litere cirilice.

LECTIA a V-a

Epitaful Mariei, prima soție a lui Petru Rareș.

1529.

L E C T I A V-a

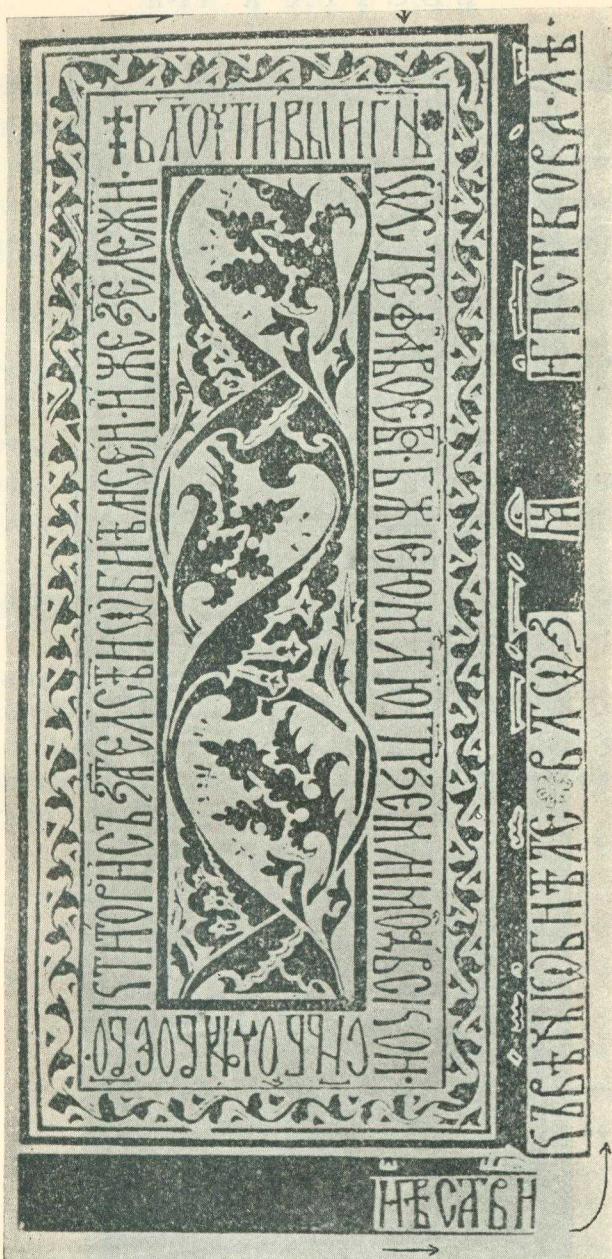
† blagočstivâi	<i>binecinstitorul</i>
i hristo liubivâi	<i>și (de) Hristos-iubitorul</i>
ioanî petrû voevôda	<i>Ion Petru voevod</i>
gospodârî zemli moldâvskoi	<i>domnul țării Moldoveneneștei</i>
ukràsi	<i>(a) împodobit</i>
grob sâ	<i>mormântul acesta</i>
gospodji svöei marii	<i>doamnei sale Mariei</i>
ije i prëstâvi-sia	<i>care și răposatul-s'a</i>
kû vèčním obitëlem	<i>spre vecinicele lăcașurilor</i>
vèčnaa ei pàmiat	<i>vecinica ei pomenire</i>
v lěto ۲۸ (sem tisiac tri	<i>în anul 7000 30 7 (șapte</i>
deset sem)	<i>mii trei zeci șapte)</i>
mëseța iunia	<i>(a) lunei (a lui) Iunie</i>
đni (dva deset osim)	<i>20 8 zile (două zeci opt)</i>

Traducere liberă:

† Binecinstitorul și de Cristos iubitorul Ioan Petru voevod, domn al țării Moldovei, a împodobit acest mormânt doamnei sale Maria, care a și răposat spre vecinicele lăcașuri — vecinica ei pomenire — în anul 7037 (= 1529), în luna Iunie, 28 zile.

Notă. — Obișnuit, în documentele muntenești, cuvântul « mie » este redat prin cuvântul grec slavizat « hiliada »; iar în cele moldovenești se păstrează obișnuitul termen slav « tâsăsta » exprimat însă prin rutenescul « tisăča ».

LECTIA a VI-a

Piatra de pe mormântul lui Ștefan cel Mare, la mânăstirea Putna. Piatra a fost pregătită de însuși voevodul la 1492 și de aceea data morții și anilor de domnie a rămas în alb, căci nu s'a completat de urmași.

(După Kozak. Reproducere obținută prin presarea unei hârtii sugătoare peste relieful sculpturii, cu o perie înnegrită cu praf de grafit. Tot relieful a apărut astfel în negru, ca un negativ. Vezi, pagina următoare, aceiași piatră, reprodusă prin fotografie).

LECTIA a VI-a

Aceeași piatră de pe mormântul lui Ștefan cel Mare.
(Reproducere fotografică: două clișee juxtapuse și
înegal expuse. Inscriptia marginală nu s'a foto-
grafiat).

L E C T I A a VI-a

† blagočstivîj¹⁾ gospodinî||
 io stefan voevoda
 bojieiu milostiiu
 gospodar zemli moldavskoi||
 sîni bogdana voevodî||

ktitor i saždateł
 sviateli obiteli sei
 ije zde lejit||
 přestavisia
 kû věčním obitélem
 v lěto 7000...
 měseta...
 i gospodstvova lět...

† *Binecinstitorul domn*
Io Ștefan voevod
(cu a) Dumnezeului milei
domn țărei moldovenestei
fiu (al lui) Bogdan voe-
vodului

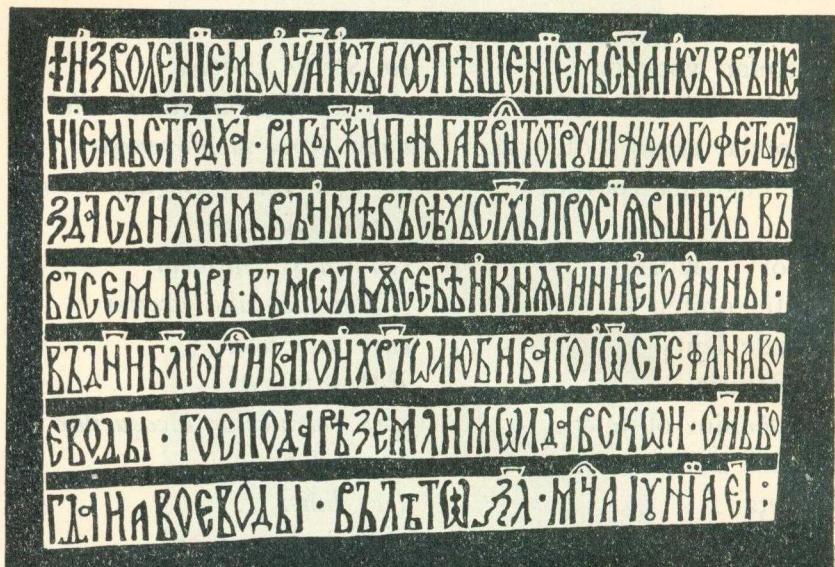
ctitorul și ziditorul
sfintei lăcașului acestei
care aici zace.
Răposatu-s'a
spre vecinicelor lăcașurilor
în anul 7000...
(a) lunei...
și (a) domnit ani...

Traducere liberă:

Binecinstitorul domn Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu domn al țării Moldovei, fiul lui Bogdan voevod, ctitor și ziditor al acestui sfânt lăcaș, care aici zace. A răposat spre vecinicele lăcașuri în anul 7000..., în luna ... și a domnit .. ani.

¹⁾ Textul îl transcriem după reproducerea Kozak, întrucât fotografia nu cuprinde și sfărșitul inscripției.

LECTIA a VII-a

† izvoleniemi otja
i sū pospěšeniemī sīna
i savrăše||niemī sviatago duha

rabī bojii
panī gavril totrušanī
logofetī
sī||zda sīi hramī
vū imē
vīsēhī sfiatīhī
prosiavshī
vū || vāsemī mirē
vū molbī sebē
i kniaghine ego anī||
vū dñi blagočstivago
i hristoliubivago
io stefana vo||evodī

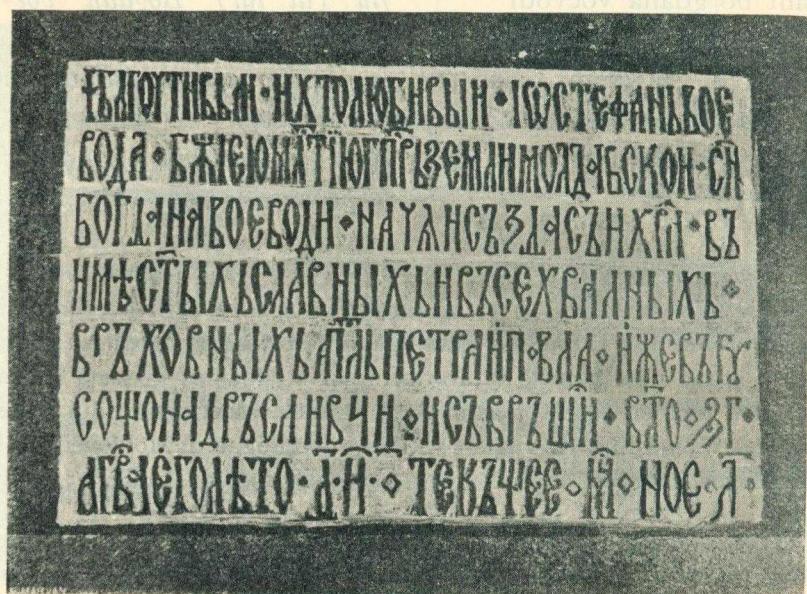
(Prin) voia tatâlui
si cu ajutorul fiului
si (cu) săvârşirea Sfântului
Duhului
robul dumnezeesc
pan Gavriil Trotuşan
logofăt
(a) zidit acest hram
în numele
tuturor sfintilor
strâlucitorilor
în toatei lumei
intru rugei sie-și
si cniaghinei lui, Anei
în zilele binecinstitorului
si Hristos-iubitorului
Io (al lui) ř Stefan voevodului

gospodarě zemli moldavskoi	<i>domnului țării Moldoveneneștei</i>
sînī bo gdana voevodî	<i>fiu (al lui) Bogdan voe-</i>
	<i>vodului</i>
vŭ lěto 31 (sem tisiač tri	<i>în anul 7000 30 (șapte mii</i>
deset)	<i>trei zeci)</i>
měsęta iunia 11 (piat na de-	<i>lunei (a lui) Iunie 5 10 (cinci</i>
set)	<i>pe zece = 15).</i>

Traducere liberă:

† Prin voia Tatălui și cu ajutorul Fiului și săvârșirea Sfântului Duh, robul lui Dumnezeu pan Gavril Trotușan, logofăt, a zidit acest hram încă numele tuturor sfintilor strălucitori în toată lumea și încă rugă sie-și și soției lui Ana, în zilele binecinstitorului și de Cristos iubitorului, Io Stefan voevod, domnul țării Moldovei, fiul lui Bogdan voevod, în anul 7030 (= 1522), în luna Iunie, 15.

LECTIA a VIII-a

† blagočstivii i hristoliubivii

io stefanii voe|voda

bojieiu milostiiu

gospodari zemli moldavskoi

sini || bogdana voevodi

nacia i sazda

sari hram

vui || imě sviatih

slavnih i vasehvalnih ||

vráhovníh apostolí

petra i pavla

ije vu gu|so

sto na dräslivti

i sávrashi sia

Binecinstitorul și (de) Hristos iubitorul

Io Stefan voevod

(cu a) Dumnezeului milei domn țărei moldoveneneștei fiu (al lui) Bogdan voevodului

(a) început și (a) zidit acest hram

în numele sfinților slăvișilor și tuturor-lăudaților fruntașilor apostolilor

(al lui) Petru și (al lui) Pavel

care în Huși

ce pe Drăslăuți
și săvârșitu-s'a

v lěto ۲۹ (sem tisiač tri)	în anul 7000 3 (șapte mii trei)
a gospodstva ego	iar (a) domniei lui
lěto ۳۰ (tri desiat osim) te-	anul 30 8 (trei zeci opt)
kăștee	curgătorul
miasěta noevria ۳ (tri desiat)	lunei Noembrie 30 (trei zeci)

Traducere liberă:

† Binecinstitorul și de Hristos iubitorul Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu domn al țării Moldovei, fiul lui Bogdan voevod, a început și a zidit acest hram întru numele sfintilor slăvițiilor și întru totul lăudațiilor și fruntașilor apostoli Petru și Pavel, care este în Huși pe Drăslăuți. Și s'a săvârșit în anul 7003 (= 1495), iar a domniei lui anul 38 curgător, în luna Noemvrie 30.

L E C T I A (a IX-a)

F O R M U L A R M U N T E A N¹⁾

T I T L U Ș I T I T U L A T U R I

I. T I T L U Ș I T I T U L A T U R I

1. Io Radulă voevoda i gospodini. 2. Io Mihail velikii voevoda i gospodini. 3. Io Basarab voevoda i gospodini vlaški.	1. Io Radul, voevod și domn. 2. Io Mihail, mare voevod și domn. 3. Io Basarab voevod și domn român.
-

¹⁾ F O L O S I R E A P R A C T I C ˘ A F O R M U L A R E L O R

Putem ajunge repede și fără multă cauză la deschiderea ușoară a multor documente, folosind Formularul muntenesc și cel moldovenesc în chipul următor:

Luăm din prima Tabelă a Formularului: «Titulaturi» propozițiunea Nr. 1 și o combinăm cu propozițiile Nr. 1 din Tabela II: (**Ce face domnia mea**), cu Nr. 1 din Tabela III: (**Cui scrie domnia mea**), cu Nr. 1 din Tabela IV: (**De ce dă domnia mea**), etc.

Inșirând astfel aceste fragmente, ticiuim o primă schemă de act domnesc.

Combinând apoi propoziția Nr. 2 din Tabela I cu propozițiile Nr. 1 din Tabelele II, III, IV, etc., obținem un al doilea model de act.

La fel procedăm cu propozițiile Nr. 3—13 din Formularul muntenesc, combinându-le cu propoziția Nr. 1 din Tabelele II—XI.

Apoi, combinăm propozițiile 1—13 din Tabela I cu propozițiile 2, apoi cu 3, 4, 5, etc., din restul tabelelor.

Procedând la fel cu Formularul moldovenesc, obținem scheme de documente în număr infinit, astronomie, să precum, cu un **caleidoscop**, căptăm, la fiecare mișcare a cunoșcutului aparat de fizică, prin nouă îmbinare a fragmentelor de sticlă colorată multiplicate printr'un joc de oglinzi, cele mai selipitoare îmbinări de cristale perfecte.

In Formularul moldovenesc, și în NOTE vom găsi toate cuvintele uzuale grupate ideologic: cursuri de apă, locuințe, animale, vegetale, puncte cardinale, etc.

La rigoare, studentul s-ar putea mărgini numai la studierea acestor două Formulare: i-ar fi suficient pentru a putea traduce majoritatea documentelor noastre vechi.

Nu putem în de ajuns să răui ca cetirea textului slavon să se facă cu glas tare și totul să se scrie în cirilice.

Folosul practic al Formularelor se va vedea din ușurință cu care vom traduce lecțiile următoare.

4. Io Dan, velikii voevoda i gospodin̄ samodrājavnī.

5. Ioanū Radulū velikii voevoda i gospodin̄ vāsei zemi Uggrovlahiskoi.

6. Ioanū Radulī, velikii voivoda i samodrājavni gospodin̄ vāsei zemli Ugrovlahiskoi.

7. Io... milostiom bojiom gospodin̄.

8. Io mladi Basarab voivoda, sin dobrago Basaraba voevodi.

9. Io Alexandru voevoda i gospodin̄ vāsei zemli Uggrovlahiscoi sinū Mircē velikago voevodē.

10. Vū Hrista boga blagověrnī i hristoliubīvi, Io... voevoda, bojieia milostiia i gospodin̄ vāsei zemli Uggrovlahiiskoi.

11. Ije vū Hrista boga blagověrnī i hristoliubivi i samodrājavni Ioanū Radulū velikii voivoda, milostiâ bojieâ i bojiem darovaniem̄ obladaâstu-mi i gospodstvuâstu-mi vāseâ zemleâ Ugrovlahiskoâ.

12. Azū ije vū Hrista Boga blagověrnī i blagočstivī i hristoliubivī Io Danū voevoda i gospodin̄, milostiia bojieia i bojiem̄ darovaniem̄ obladaâstu-mi i gospodstvuâstu-mi vāsei zemli Uggrovlahiiskoi i Zaplaninskim i Amlașu i Fagrașu herțeg.

13. Milostieiu bojieiu Io Radul voevoda, i gospodin̄ vāsoi zemle Uggrovlahiskoe, sin velikago i

4. Io Dan, mare voevod și domn de sine stăpânitor.

5. Ioan Radul, mare voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei.

6. Ioan Radul, mare voevod și domn de sine stătător a toată țara Ungrovlahiei.

7. Io... din mila lui Dumnezeu domn.

8. Io Basarab cel Tânăr, voevod, fiul bunului Basarab voevod.

9. Io Alexandru, voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul lui Mircea, mare voevod.

10. Intru Hristos Dumnezeu binecredinciosul și de Hristos iubitorul, Io... voevod, din mila lui Dumnezeu și domn a toată țara Ungrovlahiei.

11. Eu, cel în Cristos Dumnezeu binecredinciosul și de Hristos iubitorul și de sine stăpânitorul Ioan Radul, mare voevod cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei.

12. Eu cel în Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, Io Dan, voevod și domn, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și a Transalpiniei și herțeg de Amlaș și Făgăraș.

13. Din mila lui Dumnezeu, Io Radu Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui

prědobrago pokoinago Mihneva voevoda, vnuk starogo Alexandru voevoda.

și prea bunului răposatului Mihnea voevod, nepot bătrânlui Alexandru Voevod.

CE FACE DOMNIA MEA?

II

1. Pišet gospodstvo mi.
2. Orisuetü gospodstvo mi.
3. Oběštavat sia gospodstvo mi.
4. Molit gospodstvo mi.
5. Vi visprašamo gospodstvo mi.
6. Blagoproizvoli gospodstvo mi.
7. Blagoproizvoli gospodstvo mi svoim blagim proizvoleniem.
8. Blagoproizvoli gospodstvo mi čistim i světlím srădțem gospodstva mi.
9. Davat gospodstvo mi sie orizmo gospodstva mi.
10. Sū pomoštiu bojieū davam văsem... mir i klětvu.
11. I vi davam u znanie eje...
12. I tuzi vi davam u znanie.
13. I davamu u uvěst priiatelstuvi vi ere.
14. I takozi vi govorim.
15. I vi molim kakto dobrim priiatelem gospodstva mi i pak vi govorim...
16. Blagoproizvoli gospodtsvo mi svoim blagim proizvoleniem čistám i světlám srădțem i darovah sāi văsečestni i blagoo-brazni i prepočtani ije nad văsemi čistā i darov nadstoii hrisovul gospodtsva mi.
1. Scrie domnia mea.
2. Poruncește domnia mea.
3. Făgăduește aceasta domnia mea.
4. Roagă domnia mea.
5. Vă întreabă domnia mea.
6. A binevoit domnia mea.
7. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință.
8. A binevoit domnia mea cu inima curată și luminată a domniei mele.
9. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele.
10. Cu ajutorul lui Dumnezeu, dau tuturor... pace și jurământ.
11. Si vă dau de știre că...
12. Si iată vă dau de știre.
13. Si dau de știre prieteniei voastre că...
14. Si astfel vă grăesc.
15. Si vă rog ca pe niște buni prieteni ai domniei mele, și iarăși vă vorbesc...
16. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu inimă curată și luminată și am dăruit acest întru totul cinstit și bun la chip și prea cinstit care este deasupra tuturor cinstelor și darurilor adevarat hrisov al domniei mele.

CUI SCRIE DOMNIA MEA

III

1. Slugam gospodstva mi.
 2. Prijatelem gospodstva mi.
 3. Vamešom ot Rukel i ta-kozi vi orisuetă gospodstvo mi.
 4. Gostem i prijatelém gos-podstva mi.
 5. Vernim prijatelem gospod-stva mi.
 6. Moim dobrim prijatelem, gostem i gospodom moim.
 7. Dobrim i lăubeznim prija-telem gospodstva mi.
 8. Naşim vernim i dobrim prijatelem.
 9. Sladkim i dobrim prijatelem gospodstva mi, moim bratiam.
 10. Prepočtanomu bolérinu gospodtsva mi ot Fagaraşskoi zemli jupanu...
 11. Prepočtanim boliarom i prăgarom ot Braşov, velikim i malim.
 12. Văsei zemli gospodstva mi, malim-je i vělikim i văsem tră-govom gospodstva mi i vamam.
 13. Sâdțu i ăși prăgarem i druzem i văsem grajdnom ot veliki grad Braşovu i văsem moim dobrim prijatelem ot văsei zemli Brăse velikim-je i malim...
 14. Moim dobrim i sladkim prijatelem gospodstva mi bul-găru meşteru ot Sibiu i sâdțu kralevu i dvanadesetim prăgarom.
1. Slugilor domniei mele.
 2. Prietenilor domniei mele.
 3. Vameşilor din Rucăr și astfel vă porunceşte domnia mea.
 4. Oaspețiilor și prietenilor domniei mele.
 5. Credincioșilor prieteni ai domniei mele.
 6. Bunilor mei prieteni, oas-pețiilor și domnilor mei.
 7. Bunilor și iubiților prieteni ai domniei mele.
 8. Credincioșilor și bunilor noștri prieteni.
 9. Dulcilor și bunilor prieteni ai domniei mele, fraților mei.
 10. Prea cinstiților boier al domniei mele din Țara Făgăra-șului jupanului...
 11. Prea cinstiților boieri și pârgari din Braşov, mari și mici.
 12. Întregei țări a domniei mele, celor mici și celor mari, și tuturor târgurilor domniei mele și vămilor.
 13. Județului și celor 12 pâr-gari și tuturor celorlalți cetăteni din marea cetate a Brașovului, și tuturor prietenilor mei celor buni, din întreaga țară a Bârsei, mari și mici.
 14. La ai mei buni și dulci prieteni ai domniei mele bulgar-meşterului (*primarului*) din Sibiu și județului crăesc și celor doisprezece pârgari.

15. Molebniku gospodstva mi popa Kir Nikodim.

16. Světomu bojestvenomu monastíru ot na Buzeu, ideje est hram světoe Prěobrajenie gospoda Boga i Spasa našego Isusa Hrista, eje est metoh na Duška v zemle greskoi.

17. Prepočtanomu vlastelinu gospodstva mi, pačeje is kăstu gospodstva mi, jupanu... i săsinovi si, eliće mu Bog darovah.

18. Selu... i nasledniți selovu... po imě... i Ispasū săs četom si.

15. Rugătorului domniei mele lui popa Kir Nicodim.

16. Sfintei dumnezeștei mănăstiri dela Buzău, unde este hramul sfintei Schimbări la față a Domnului Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Isus Hristos, care este metoh la Dușca din țara grecească.

17. Prea cinstitutului dregător al domniei mele, de asemene și din casa domniei mele, lui jupan... și cu fiii lui câți Dumnezeu îi va dăruia.

18. Satului... și moșnenilor satului anume... și Ispas cu ceata lui.

DE CE DĂ DOMNIA MEA

IV

1. Iakoje da im săt selo Godeni...

2. Iako da im est vă područie selo po imeni... văs să văsom hotarom.

3. Iako da im est edna uja u selo...

4. Da budet obrok sviatomu monastiru na văseko lěto po ſ̄ aspri.

5. I paki da im est vinarič gospodstva mi, vare što est dos тоanie gospodtsva mi.

6. Da est sviatomu monastiru po į kola ot sol od oknah ot Ribnik.

7. Iakoje da emu est očnu u selo... văsah vare elika se htet izbrati ot posvudi.

1. Ca să-le fie satul Godenii.

2. Ca să-le fie lor în stăpânire satul anume... tot cu tot hotarul.

3. Ca să le fie lor o funie în satul...

4. Să fie obroc sfintei mănăstiri pe fiecare an câte 3.000 aspri.

5. Si de asemeni să le fie vinăriciul domniei mele or câtă este avereia domniei mele.

6. Să-i fie sfintei mănăstiri câte 2 care de sare, dela Ocnele din Râmnici.

7. Ca să-i fie lui ocină în satul... tot or cât se va alege de pretutindenea.

8. Iakoje da sut ot sǎda napred u mirno i svobodni za večinanie oni i sinovi ih i sǎs vǎsah delove ih ocinu ot prǎz vǎs selovu.

8. Ca să fie de acum înainte în pace și slobozi de vecinie ei și fiili lor și cu toate părțile lor de ocină de peste tot satul.

MOTIVUL CONFIRMĂREI ȘI AL DONAȚIEI

V

1. Poneje im est stara i prava očna dedina.

2. Poneje est pokupena za ř koni dobri.

3. Poneje est bilo přeđde očnu sviatěi monastire, a potom ga est pokupil gospodstvo mi.

4. Poneje ga dostigoše ot roditelia gospodstva mi... sǎs pravom slujbom potom i ot gospodstva mi.

5. Poneje est překie Anne danne.

6. Poneje ih preloje sviatomu monastiru jupan... da sut vǔ poslušanie i vǔ pokrěplenie sviatomu monastiru.

1. Pentru că le este lor veche și dreaptă ocină de moștenire.

2. Pentru că este cumpărată cu 3 cai buni.

3. Pentru că a fost mai înainte ocină sfintei mânăstiri iar apoi a cumpărat-o domnia mea.

4. Pentru că au dobândit-o dela părintele domniei mele... cu dreaptă slujbă iar apoi și dela domnia mea.

5. Pentru că este dată de zestre Anei.

6. Pentru că le-au adăogat-o sfintei mânăstiri jupan... ca să fie întru ascultare și întru întârire sfintei mânăstiri.

FORMULE DE POLITETE

VI

1. Mnogo zdravie prinosimo gospodstvu vi.

2. Mnogo zdravie i poklonenie.

3. Nizkoie poklonenie daje do lița zemli.

4. Sǎs mnogo liuboviū, zdrai- viū i pokloneniū.

1. Multă sănătate aducem Domniei voastre.

2. Multă sănătate și închinăciune.

3. Prea plecată închinăciune chiar până la fața pământului.

4. Cu multă dragoste, sănătate și închinăciune.

5. Mnogo zdravie našim do-brim priatelom i blijním suse-dom gospodstva mi.

6. Mnogo zdravie i poklonenie sâdťu i prágaram ot Braşov.

5. Multă sănătate bunilor noştri prieteni și de aproape vecini ai domniei mele.

6. Multă sănătate și închină-ciune județului și pârgarilor din Braşov.

OMUL DE INCREDERE

VII

1. I vare što izrěčet Dan da věruete.

2. I što izrěčet sluga gospod-stva mi... da veruete. Sut moi reci.

3. I što izrěčet slughi gos-podstva mi... da ih věruvate.

4. I što izrěčet vašimu gos-podstvu, vaše gospodtsvo da go-věruete ča su istini reci gos-podstva mi.

5. Ta elika imat govoriti kū vaše prijatelstvo da znaite ere sut naši rěci.

6. I tuzi pustih bolérina gos-podstva mi jupana Dimitra da što vi rečet da go veruete, poneje sât reči gospodstva mi.

7. Tuzi si pustih po mejdu vas slugu mi... da elika vam izrečet da go veruete, oti su moe istinne reči, iako da biste slušali ot samih moih ustů.

1. Si orice va spune Dan să credeți.

2. Si ce va spune sluga dom-niei mele... să credeți. Sunt cuvintele mele.

3. Si ce vor spune slugile domniei mele... să-i credeți.

4. Si ce va spune domniei voastre, domnia voastră să-l credeți căci sunt cuvintele adevă-rate ale domniei mele.

5. Si câte are să vorbească către prietenia voastră să știți că sunt cuvintele noastre.

6. Si iată am trimis pe boierul domniei mele pe jupan Dumitru, și ce vă va spune să-l credeți, căci sunt cuvintele domniei mele.

7. Iată mi-am trimis printre voi pe sluga mea... și câte va spune el vouă, să-l credeți căci sunt adevăratele mele vorbe, ca și cum ați asculta din însăși gura mea.

AMENINTĂRI, JURĂMINTE, BLESTEM

VIII

1. I kto sia štet pokusit ot boléru gospodstva mi veličeh je

1. Si cine se va încumeta din-tre boierii domniei mele mari și

i malih da sia ne drăjet na što sâm utvrădil i uzakonil, to takovii imat priiati veliko zlo i orgchie ot gospodstva mi.

2. I kto se bi pokusil da im pozabavit, aște i vlas edin, to takovi imat priiati veliko zlo i orgchie ot gospodstva mi.

3. I kto sia hte pokusit... moim sirațem, aște i vlas edin, to takovi imat priiati veliko zlo i orghiu ot gospodstva mi.

4. I kto sia štet pokusit ot boleru gospodstva mi velițeh je i malih da prilojiti toizi kumerkū a ne stoit na što sâm utvrădil i uzakonil, na pravim zakoně, to takovi imat priiati veliko zlo i orghiaia ot gospodstva mi, iako preštâpnik i preslušnik i posramitel i nevérnik siemu hrisovulu gospodstva mi.

5. I zaklemo se na Gospoda Boga sătvoršago nebo i zemlě i na Prečtie ego Bogumateri i na svati Apostoli i na sviatoe ievanghelie i na väsi svati.

6. A hto bî razvalil ot boleru gospodstva mi, makar i samo gospodstvo mi, da est prokliat ot Hrista Boga väsedräjitel amin.

7. I vare kto sia bi pokusil, iako da preštâpit sie kletvi, to takovaago da ubiet Gospodř Bogř, zde je tělom a vř bâdâstii věkù dâsea, i da imat učiastie sú

mici, să nu se țină de cele ce am întărit și legiuuit, unul ca acela va primi mare rău și urgie dela domnia mea.

2. Si cine va îndrăzni să-i turbure, chiar și cu un fir de păr, unul ca acela va primi mare rău și urgie dela domnia mea.

3. Si cine se va încumeta să... săracilor mei, măcar cu un fir de păr, unul ca acela va primi mare rău și urgie dela domnia mea.

4. Si cine se va încumeta dintre boierii domniei mele, mari și mici, să măreasă această vamă și nu se va ține de cele ce am întărit și legiuuit prin așezământul de mai înainte, unul ca acela va primi mare rău și urgie dela domnia mea, ca un călcător și neascultător și rușinător și necredincios acestui hrisov al domniei mele.

5. Si ne jurăm pe Domnul Dumnezeu, carele a făcut cerul și pământul, și pe prea curata lui Maică a lui Dumnezeu și pe sfinții apostoli și pe sfânta evanghelie și pe toți sfinții.

6. Iar cine dintre boierii domniei mele ar răsturna (aceasta) măcar și însăși domnia mea, să fie blestemat de Hristos Dumnezeu a tot țiitorul, amin.

7. Si cine se va încumeta să calce aceste jurăminte, unul ca acela să-l ucidă Domnul Dumnezeu aici cu trupul iar în veacul viitor cu sufletul și să aibă parte

Iūdā i sū Ariem i da est prokliat ot otta i sina i sviatogo duha i ot ~~thi~~ sviatih otețu ije vū Nikei amin.

8. I da mu est săpostatnița prečista Bojiă Mati na strašnom sâdiște, i da imat učastie să Iūdā i să Ariā i s oněmi Judei ije văzapiše na Gospoda Boga i Spasa našego, krav ego na nih i na ceděh ih, eje est i bâdet vū věkī amini.

9. Eşteje i zaklinanie postavljet gospodstvo mi: iako po sámriti gospodstva mi kogo Gospodř Bog izberet biti gospodinř Vlaškoi zemli ili ot strădečnago ploda gospodstva mi ili ot sǎrodnice gospodstva mi ili po grěseh naših ot inoplemenik, tot da ašte početet i da ponovit i da utvrđit sii hrisovul gospodstva mi. I togo Gospodř Bog da ga početet i da utvrđit i da sǎhranit v gospodstvě ego...

cu Iuda și cu Arie și să fie bles-temat de Tatāl și de Fiul și de Sfântul Duh și de cei 318 sfinți părinti dela Nicea, amin.

8. Si să-i fie potrivnică prea curata Maică a lui Dumnezeu la înfricoșata judecată și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu acei Judei cari au strigat împotriva Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru: sâangele lui asupra lor și asupra copiilor lor, căci este și va fi în veci amin.

9. Incă și jurământ pune domnia mea ca după moartea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn în Țara Românească, sau din rodul de inimă al domniei mele, sau din ruda domniei mele, sau după păcatele noastre din alt neam, unul ca acela încă să cinstească și să înnoiască și să întărească acest hrisov al domniei mele. Si pe unul ca acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui...

MARTORI

IX

1. Svědetelie siemu hrisovulu gospodstva mi.

2. Seje i svědetelie postavljet gospodstvo mi.

1. Martorii acestui hrisov al domniei mele.

2. Iată și martori pune domnia mea.

FINALE

X

1. Ino něst nă po orizmu gospodstva mi. I Bog vi veselit.

2. Inako da něst. I Bog da vi pazit (hranit).

3. Ino ne řetet břti. I Bog da vi dast zdravie.

4. Ino da ne učinite. I Bog da vi umnojít lěta sás veselie amin.

5. Ino da ne storite. I Bog da umnojít lěta gospodtsva ti.

6. Inako da ne dráznete užiatí, nă toliko po orizmu gospodtsva mi. I Bog vi veselit.

7. Inako da ne směte učiniti nă toliko po našei rěci.

8. I Bogů vi dast zdravie.

9. Toe davamo vú uvěst gospodstvu vi.

10. Toi molimo vašoi milosti.

1. Altfel nu este ci după porunca domniei mele. Si Dumnezeu să vă bucure.

2. Altfel să nu fie. Si Dumnezeu să vă păzească.

3. Altfel nu va fi. Si Dumnezeu să vă dea sănătate.

4. Altfel să nu faceți. Si Dumnezeu să vă înmulțească anii cu bucurie, Amin.

5. Altfel să nu faceți. Si Dumnezeu să înmulțească anii domniei tale.

6. Altfel să nu îndrăzniți a lúa, ci numai după porunca domniei mele. Si Dumnezeu să vă bucure.

7. Altfel să nu îndrăzniți a face ci numai după vorba noastră.

8. Si Dumnezeu să vă dea sănătate.

9. Acestea vi le dau de štire domniei voastre.

10. Aceasta rugăm pe măria voastră.

DATAREA. PISARI

XI

1. Pisa se Dekevrie ī.

2. I Nikula pisah vú nastolnem orašu Trăgovišti měsetă Ghe-nar ā, lětu je tekâstu ~~Si~~^{Si}l^lθ induction Ə.

1. Scris în Decembrie 8.

2. Si Nicula a scris în orașul de scaun Târgoviște, luna lui Ianuarie 30, anul curgător 6939, inductionul 9.

3. Pisa s̄ia v̄ grad Bukurești
mēseța Mart ̄s v leto ̄šilou
indiction ū.

4. I pisaâ Mihail diakî u
stolnom Tr̄igoviști mēseța Apri-
lia, ̄u dn̄i, v̄ leto ̄šilme endik-
tion ̄i.

5. I se ponovih i potvrđih v̄
vr̄emia egda mi dade gospodini
mi kral haraghiâ ot banov, da
s̄ia činit v̄ zemli gospodstva mi.
Noevria ̄i.

3. S'a scris în cetatea Bucu-
rești luna Martie 6 în anul 6978
indictionul 3.

4. Și a scris Mihail diac în
scaunul Târgoviște în luna Apri-
lie 8 zile, în anul 6945 indica-
tionul 14.

5. Și aceasta am înnoit și am
întărit în vremea când mi-a dat
domnul meu craiul hereghia de
bani, ca să se facă în țara dom-
niei mele. Noembrie 10.

L E C T I A a X-a

Аз иже въ хъмѣ бѣдѣ благовѣрнини и хъмѣлюбнини и съмоарѣ
 ждѣнні тѣ мирица великии воеводѣ и господини обладажици
 ми и гъвяжици ми въсени земни гроблахїи и дѣлѣннисиѣ Ещѣ
 и къ татарскѣи строѣнїи и обѣдѣ по по въсему подгунѣнну
 Адже и до великииго морѣ и мѣлѣпнѣ божиѧ и дѣстру
 градъ вѣдале^ц

Изъ иже въ
 Христата Бога
 благовѣрнини и Христолюбиви

и самодѣръжавни
 Ио Мирча великии воевода
 и господинъ
 обладажици⁸ || ми
 и господствѣжици ми
 въксеи земни Угровлахїи
 и запланинскым
 еще же || и къ татарскым странам
 и шка пол
 по въксеи подгунаки⁸ ||
 да же и до
 великиго морѣ
 и милостиихъ божиѧ
 и дѣстру || градъ
 вѣдале^ц

Eu cel în
 (al lui) Cristos (al lui) Dumnezeu
 binecredincios și (de) Hristos-
 iubitor
 și singur-stăpânitor
 Io Mircea mare voevod
 și domn
 oblăduind
 și dominind
 (a) toatei țărei Ungrovlahiei
 și peste-munților
 încă și spre tătăreștilor părților
 și ambelor laturi
 pe totului Podunaviului
 chiar și până la
 (a) mări
 și (din) mila Dumnezeului
 și Dârstorului cetății
 stăpânitor.

† Eu cel în Hristos Dumnezeu binecredinciosul și de Hristos iubitorul și de sine stăpânitorul Io Mircea, mare voevod și domn, oblăduind și dominind peste toată țara Ungrovlahiei și a Transalpiniei, încă și spre părțile tătărești și pe amândouă laturile ale întregei Podunavii, chiar și până la Marea cea mare și din mila lui Dumnezeu stăpânitor și al cetății Dârstor.

Notă. — Incepând cu Lecția X-a, dăm transcrierea textului lecțiilor în cirilice și în majuscule numele proprii.

Vezi la finele cărții: alfabetul, cifrele, variantele literilor cirilice, lista abrevierilor.

L E C T I A a XI-a

Благопривълни гъвъ ми. Съвон блага привълението чистота
 и свѣтлата срѣда и даровъ си христовъ гъвъ ми. Наспѣлъ
 прошението прѣградъ бѣдъ съсъкъ понеже просихъ гъвъ ми.
 Нисодъ поповъ. И да упраздниши вси съмъщите сънѧтия
 и нито ли гъвъ ми. Да и курмъръ. Помѣхъ гъвъ у земи гъвъ ми. И
 да пѫти бѣдъ съсъкъ Аоръ до бѣдъ.

благопривълни господство ми
 сквим благим привълением
 чистим || и свѣтлым срѣдцем,
 и даровах
 си христовъл господство ми
 и испакъни || прошението
 прѣгарем Брашовскъм
 понеже просихъ
 господство ми, ||
 тако да поповим
 и да стврѣдим
 закони,
 и то съ имали
 ит прѣкро || дители
 господство ми
 за кѣмъръкъ
 по тѣжокъх
 съ земи господство ми
 и || на пѫти Брашовскому
 Аоръ до Браиловъ

† (a) binevoit domnia mea
 (cu al) sau bunei voinței
 curatei și luminatei inimiei
 și (am) dăruit
 acest hrisov (al) domniei mele
 și (am) împlinit cererea
 pârgarilor brașovenilor
 pentrucă (au) rugat
 domnia mea,
 ca să înnoesc
 și să întăresc
 legile,
 ce aceştia (au) avut
 dela străbunii
 domniei mele
 pentru vama
 prin (a) târgurilor
 în (a) țărei domniei mele
 și pe drumului Brașovului
 până la Brăila.

A binevoit domnia mea prin a mea bunăvoință, cu inimă curată și luminată, și am dăruit acest hrisov al domniei mele și am împlinit cererea pârgarilor Brașoveni fiindcă au rugat pe domnia mea ca să înnoesc și să întăresc legile ce ei au avut dela străbunii domniei mele pentru vama prin târgurile din țara domniei mele și pe drumul Brașovului până la Brăila.

L E C T I A a XII-a

И́ко А́фаде́въкъ з є ви́лар И́при фе́ртънъ. з ху
 Солови пѣ з колони ві́дъ з дѣ́саи з дѣ́саи
 ви́ларъ нѣ́ и́хто носи́ш фе́ртънъ и́х ни́мо

иако да давашт
 ит ѿ вилар Ипра fertun,
 ит Х8||солоки перпер
 ит Колони 12 д8кати
 ит Чехия 6 д8кати
 а ит рѣзан || виларъ
 нищо;
 и хто носит
 шапки фржшескиж, нищо;

ca să dea (ei)
 dela i vilar (de) Ipru fertun,
 dela (al) Luviei perper
 dela Coluniei 12 ducați
 de Cehia 6 ducați
 iar dela tăiat vilar
 nimic;
 și cine aduce
 șăpcă frâncești nimica.

Ca să dea: de un vilar de Ypres un fertun; de Louvain, un perper; de Colonia 12 ducați, de Cehia, 6 ducați; iar de vilar tăiat, nimica; și cine aduce șăpcă frâncești, nimica.

Sfat: Cuvintele asemănătoare, ca formă grafică, se vor grupa, căutând a forma din ele o mică propoziție.

De ex.: Нинѣ нищо. Никто нигде. (*Acum nimic. Nimeni nicăieri*).

LECTIA a XIII-a

ω βοληνιцъ тѣ вѣ дѣ. ω винъ воленицъ сѧ
 ω конъ конъ купи сѧ дѣ. ω мажъ востъ вѣ дѣ
 ω пипъ ω шофра сѧ бѣзѣ. ω влагъ камилевъ
 фгнатаини. ω кокжъ и дѣ купи ини що дюхадъ дѣ
 мѣдъ ω рѣ. ω пѣ. Бѣзѣ свини. ω аѣ. вѣ гаѣ. крѣвѣ
 гаѣ. ω вѣнѣ аѣ. ω елени кожъ фаѣ. дко бѣдѣ
 аргижа кожъ с няк афнѣ дѣ. ини що ω мѣ сирене фаѣ.

wt возилницъ меда
 ~ (два на десет) дѣкати
 wt вино возилницъ
 s (шест) дѣкати ||
 wt конъ
 конъ кѣпит, s дѣкати,
 wt мажъ востка
 ~ дѣкати ||
 wt пипера, wt шофрана
 wt бабака,
 wt влагъ камилевъ,
 wt || агнатаини,
 wt кокжъ и
 wt купи ини,
 що дюхадъ wt || морѣкъ,
 wt ѕ (сто) перперѣ ѕ (три) перпери
 кракъ скини
 є дѣкати
 волъ ѕ дѣкати
 крака || ѕ дѣкати
 wt вѣна дѣкат
 wt елени кожъ
 дѣкат;
 ако вѣдѣтъ ||
 дѣгинъ кожъ

din (al) butoiului mierei
 2 io (12) (douăsprezece) ducați
 din vin butoiului
 6 (șase) ducați
 de (a) calului
 cine cumpără, 6 ducați
 de (a) majei (a) cerei
 2 io ducați
 de (a) piperului, de șofranului
 de bumbacului
 de (a) lânei (a) cămilei
 de (a) mielului
 de (a) pieilor și
 de mărfurilor alte
 ce vin dela (al) mărei,
 dela 100 (sută) perperi 3 (trei)
 perperi
 masculul porcului
 2 ducați
 boul 3 ducați
 vaca 3 ducați
 de (a) berbecului ducatul
 de (a) cerbului pielei
 1 ducat
 dacă vor fi
 alte piei

с неж,
да не даст нищо,
шт мѣха сирене
и дѣкат

cu ea,
să nu dea nimic
dela (a) burdufului brânză
i ducat.

De butoiul de miere 12 ducați, de butoiul de vin 6 ducați, de cal,
cine cumpără, 6 ducați, de majă de ceară 12 ducați, de piper, de
șofran, de bumbac, de lâna de cămilă, de (lâna de) miei, de
piei și de alte mărfuri ce vin dela mare, dela 100 perperi, 3 perperi;
vierul 2 ducați, boul 3 ducați, vaca 3 ducați, de berbece un ducat,
de piele de cerb 1 ducat; dacă vor fi alte piei cu ea, să nu dea ni-
mic dela burduful de brânză, 1 ducat.

LECTIA a XIV-a

ΙΩΝΗ ΙΩΝ ΜΕΝΕ ΜΗΜΟ ΠΥΡΙΖ Γ ΒΕΝΗ ΠΤΕΣΗ ΒΔ Η ΕΨΕ
ΙΩΝ ΠΟΜΗΝΥΧ ΡΗ ΔΙΟΛΦ ΔΡΙΕΔ ΔΒΡΙΣΧΥ ΖΩ ΖΕ ΒΗ
ΑΔ ΝΕΔΔΗΝΗ ΖΗΟ ΔΗΝ Βροή ΑΔ Δ ΠΗΡ Δ ΝΔ ΙΟΛΔ Υ ΠΡΙΣΔ Δ
ΡΙΕΔ Υ ΤΑΞΙΓΟΒΝΙΚΗΣ ΠΔ ΙΚΟΣΧΕΡΕ ΙΚΩ ΠΟΒΔΡΗ ΒΔ ΣΩ ΖΗ
ΛΗΒΟ ΓΔΥ Η ΗΝΔ ΑΖΒΟΒΗΝΔ Υ ΙΟΛΔ ΙΟΛΗΣΟ ΙΟΛΗ ΠΟΛΗΙΚΟΣΗ
Η ΔΥ Η Δ ΡΗΒΛ Δ Ω ΙΚΩ ΠΟΒΔΡΗ Γ ΒΕΝΗ Δ Ω Η Η Δ ΙΥΠΕΝ
ΗΗ ΖΗΟ Η ΙΚΩ ΣΛΟΔΕ Δ ΔΥ Η ΠΤΕΣΗ ΚΕ ΒΔ Δ

коник, кои менет
мимо Търчъ
гъ бани;
пъкшец бан.
И еще || кои
поминвжт с рибъж,
щ кола ё рибъж,
а връхъ що цвет бити, ||
да не даст нищо.
Я на Бранлов
мажа ё перпера,
а на кола
8 Тръгшор ё || рибъж;
8 Тръговище

călărețul care trece
pe la Turci (Bran)
3 bani;
pedestrul (1) ban;
Și încă cei
trec cu pește,
de car și pește
iar (pe) deasupra ce va fi
să nu dea nimic.
Iar la Brăila
maja și perper,
iar la car
în Târgșor și pește;
în Târgoviste

ТАКОЖДЕ;
КУН ТОКАРЕН
БЖДІ СЪ ЦИМ || АИБО,
ГДАСКАТИ;
Н НА ДЖБОНИЦЖ,
С КОЛА, КОЛИКО КОНЕ,
ТОЛКОЗИ || И ДАСКАТИ
И А РИВЖ;
А УТ КУН ТОКАРЕН
Г БАНИ,
А УТ ИИХ КСПЕИ ||
НИЦЮ;
И КОН СЛОБОДЕН
А ДАСКАТ
И ПІКШАЕЦЬ БАН †.

ăşijderea;
calul încărcat
fie cu ce ori (orice)
3 ducaţi
şi la Dâmboviţa,
la car câţi cai,
atâţia şi ducaţi
şi 1 peşte,
iar dela calul încărcat
3 bani,
iar dela altor mărfurilor
nimic;
şi calul slobod
1 ducat
şi pedestrul (1) ban †.

Călărețul care trece pe la Bran, 3 bani; pedestrul 1 ban. și încă cei ce trec cu peste, de car, 1 peste; iar pentru ce va fi pe deasupra, să nu dea nimic. Iar la Brăila, de majă 1 perper; iar de car în Târgșor 1 peste. La Târgoviște așînderea. Calul încărcat, fie cu orice, 3 ducați. și la Dâmbovița, câți cai la car, atâtia ducați și 1 peste; iar dela calul încărcat, 3 bani; iar dela alte mărfuri, nimic; și calul slobod, 1 ducat; iar pedestrul 1 ban.

LECTIA a XV-a

НЕЩЕКОИСДАФ ВД АОБНПХ УАЛВГА АФСИ НЩЕ АЛВЖ
МНКД ИЛН ЩЦН АЩЕ НМД. 9 ю ПРДВДЧЛКД АД СА ВДРУ.
АД НЛХТО ПРДВДЧЛКД АД МЕ БДТУЕ ЕЩЕ КМО САЩЕ ПО
ІКУСН ю БОЛБР ГВДМН ВЕЛИЦТ ЖЕ П МДЛН. БДА АД є ІКУ
ПЕН ТОНІН ІКУМЕРІСЬ БДА АД є КОМ ЛНБО МЛТС АДАЕД
ТД ПРІЛОЖН ТД НЕ СТОН НД ЖО СДУПВРЗДН. НДІКОНН
НД ПРДВДДІКОНТ ТД ПРДІКОВН НМД ПРИД ВЕЛНКО ГЛО
Н АОРГНХ ю ГВДМН

И ешеже кон
си дават добитък
съдълъгъ,

și încă cine
își dă avutul
în datorie,

Да си ищет
длъжника
или емци,
имат;
а вт прака чловкъка

да са варежт; ||
а никто
прека чловкъка

да не кантсет.

Ещеке кто са
щет по ксент
вт болѣр
господствка ми,
велицѣх-же и малих,
вждѣ да ест кѣ пен
тоизи кѣмерки,
вждѣ да ест
комѣ либо
милостъ дадена, ||
та прѣложит
та не стонит
на цю скм
стѣрѣди
и законил ||
на прѣвом законѣ,
то такови
имат приютъ
велико зло ||
и ѿгик
вт господствка ми

să își caute
(al) datornicului
sau chezașii,
dacă are,
iar de (al) dreptului omului
(omul drept)
să se ferească;
iar nimeni
(al) dreptului omului (pe omul
drept)
să nu bântuie.
Încă cine se
va îndrăzni
dintre boierilor
domniei mele,
marilor și micilor,
fie să este cumpărat
acel vamă,
fie să este
cui-ori (oricui)
milă dată,
și adaogă
și nu stă
pe ce am
întărit
și (am) legiuist
pe întăriul legii,
atunci astfel
are (a) primi
mare rău
și urgie
dela (a) domniei mele.

Și încă, cine-și dă marfa pe datorie, să-și caute datornicul sau chezașii, dacă-i are; iar de omul drept să se ferească.

Și nimeni pe omul drept să nu bântuiască. Încă și cine se va încumeta, dintre boierii domniei mele, mari și mici, fie că va fi cumpărată acea vamă, fie că-i va fi cuiva dată ca milă, și va adăoga și nu va sta pe aceea ce am întărit și legiuist prin legea d'întâi, apoi, unul ca acela va primi mare rău și urgie dela domnia mea.

LECTIA a XVI-a

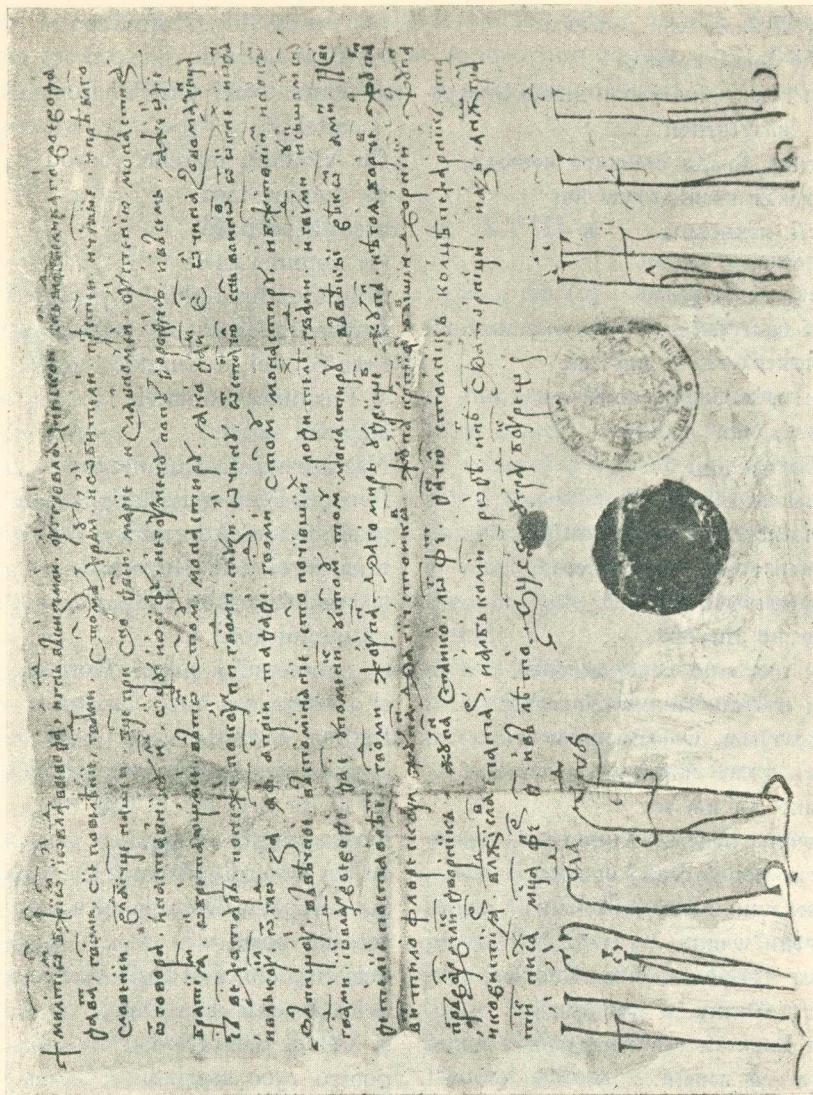
И се вист,
ги donde
Фелентин и Мартин
и Круш
и Дакром||поли,
и се скъдъке:||
Радул бан,
жупан Аンドриаш,
жупан Радулъ,
брат || жупана Казан,
жупан Шербан Билчарев,
жупан Стоика || Ресин,
жупан Бадек Вамешов.
И азъ лягрофет
Балдовин писах,||
мъсена Яквета
в дни,
къ лъко зица, (шест хиляда
декът сто два десет един)
ендиктиш и.

și aceasta (a) fost,
când (au) venit
Felentin și Martin
și Cruș
la Lungului-câmpului
și iată martorii:
Radul ban,
jupan Andriash,
jupan Radul,
frate (al) jupanului (al lui) Cazan,
jupan Šerban (al lui) Bilcear
jupan Stoica (al) Rusului,
jupan Badea (al) Vameșului.
Și eu logofătul
Baldovin (am) scris,
(a) lunei (a lui) August
6 zile,
în anul 6921 (șase mii nouă sute
două zeci unu)
indictionul 6.

Și aceasta a fost când au venit în Câmpulung Felentin, Martin și Cruș.

Și iată martorii: Radul ban, jupan Andriash, jupan Radul, fratele jupanului Cazan, jupan Šerban al lui Bilcear, jupan Stoica Rusul, jupan Badea, al vameșului. Și eu, logofătul Baldovin, am scris în luna lui August 6 zile în anul 6921 (= 1413) indictionul 6.

LECTIA a XVII-a și a XVIII-a

L E C T I A a XVII-a

† Милостівм вожівм
 Іѡ Влад воевода
 и господинк въсн земли Оутгро-
 влакхіскон
 синъ Влада великаго воевода, ||
 дават господству ми
 сїе повелкнє
 господству ми
 скватомъ храмъ
 и ѿбители
 прѣкваети и чистые
 и прѣблаго словенен
 владчице нашии
 Богородице
 приснодѣкен Маріе
 и слакномъ ии оуетеню
 монастиръ || ит Говора
 и настакнѣк имъ
 итцъ Иосифъ
 и егѹменъ попъ Дороѳею
 и въсемъ таже в Христе ||
 братіамъ, ѿбретающим се
 въ томъ скватомъ монастиръ
 яко да им ест
 ѿчина звома Хинца ||
 сїе кес хотаръ, понеже
 покоющи господство ми
 тѣзи ѿчинъ
 ит Станичю, синъ Вонику,
 ит ѿкнєх, и ит Дан ||
 и Вѣкога ит Гловъ
 за ^{лѣ}аспѣи.

(Cu) mila (lui) Dumnezeu
 Io Vlad voevod
 și domn toatei țării Ungrovlahi-
 ceștei
 fiu Vladului marelui voevod
 dă domnia mea
 această poruncă
 (a) domniei mele
 Sfântului hramului
 și lăcașului
 Prea-Sfintei și Curatei
 și Preabinecuvântatei
 stăpânei noastre
 Născătoarei-de-Dumnezeu
 Pururea-Fecioarei Mariei
 și slăvitei ei Adormiri
 mânăstirei dela Govora
 și conducătorului lui
 părintelui Iosif
 și egumenului popei Dorotei
 și tuturor cei întru Hristos
 fraților, aflători
 în acestui sfântului mânăstirei
 ca să lor este (să le fie)
 moșia numită Hința
 cu tot hotarul pentrucă
 (a) cumpărat Domnia mea
 această moșie
 dela Stanciu, fiul (lui) Voinea
 dela Ocne și dela Dan
 și Vâlcul dela Glod
 pentru 1500 aspri.

Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara
 Ungrovlahiei, fiul marelui Vlad voevod, dă domnia mea această
 poruncă a domniei mele sfântului hram și lăcaș al Prea Sfintei și
 Curatei și Prea bine Cuvântatei Stăpânei noastre, Născătoare de
 Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria, și slăvitei ei Adormiri,

mânăstirei dela Govora și conducătorului ei, părintelui Iosif și egumenului Popa Dorotei, și tuturor celor întru Cristos frați aflători în această sfântă mânăstire, ca să le fie lor moșia numită Hința, cu tot hotarul, pentrucă a cumpărat domnia mea această moșie dela Stanciul, fiul lui Voinea, dela Ocne și dela Dan și Vâlcul dela Glod, pentru 1500 aspri...¹⁾.

L E C T I A a XVIII-a

Та даде
господетко ми святомъ мона-
стиръ
и божественім инохом ||
въ пищоу,
въ кѣние въспомїнаніе
святопочтвашнх родителѣх
господетка ми, и господетка ми
и Свѣтишомъ синъ ||
господетка ми, Иw Владу вое-
воде,

да естъ поменик
с святомъ томъ монастиръ
въ кѣки кѣкъ амин.
И свѣтилѣ поставлѣтъ господ-
етко ми:
жѹпань Драгомиръ Здришевъ,
жѹпань Нѣгоя Борчевъ,
жѹпанъ || Ентило Флорескулъ,
жѹпань Драгичъ Стоикъ,
жѹпань Крестіанъ вѣкшнй дкорникъ,
жѹпанъ || Прѣкоулъ вѣлики дкорнікъ,
жѹпань Станко лвгофетъ,
Данциулъ столнікъ,
Колѣкъ пехарнікъ,
Сталико вистіаръ,
Владиславъ спатаръ,
и Ялбъ комисъ,

Apoi a dat-(o)
domnia mea sfintei mânăstiri

și dumnezeeștilor călugărilor
întru hrană
în vecinică pomenire
sfânt-răposașilor părinților
domniei mele și domniei mele
și adormitului fiului
domniei mele (lui) Io Vlad voe-
vod

să este (fie) în pomelnic
în sfântului acestui mânăstiri
în vecii vecilor amin.
Și martori pune domnia mea:

jupan Dragomir (al lui) Udrîște,
jupan Neagoe (al lui) Borcea,
jupan Vintilă Florescul
jupan Drăghici (al lui) Stoica,
jupan Cristian fost vornic,
jupan Pârvul mare vornic,
jupan Staico logofăt,
Danciu stolnic,
Colțea paharnic,
Staico vistier,
Vladislav spătar,
și Albul comis

¹⁾ Urmarea documentului în Lecția XVIII-a.

Рѡдѣ и Нѣг, етраторнїци.
И азк Ихъш грамма||тик
писах
мѣсѧца Феврарниѧ І
и въ лѣто 6996
8 граду Бѹкѡрецтї.
† Ив Влад Евеквада,
милостїа божїѧ господинъ.

Rodea și Neag, stratornici.
Și eu Ianăș gramatic
(am) scris
în (a) lunei (a lui) Februarie 4
și în anul 6996
în cetății București.
(Monograma) † Io Vlad Voevod
(din) mila (lui) Dumnezeu Domn.

Apoi a dat-o domnia mea sfintei mânăstiri și dumnezeestilor călugări întru hrană spre vecinica pomenire a sfânt răposaților părinți ai domniei mele și domniei mele și răposatului fiu al domniei mele Io Vlad voevod, să fie în pomelnicul dela această sfântă mânăstire în vecii vecilor amin.

Și martori pune domnia mea: jupan Dragomir, al lui Udrîște, jupan Neagoe al lui Borcea, jupan Vintilă Florescul, jupan Drăghici al lui Stoica, jupan Cristian fost vornic, jupan Pârvul mare vornic, jupan Staico logofăt, Danciu stolnic, Colțea paharnic, Staico vis-tier, Vladislav spătar și Albu comis, Rodea și Neag stratornici. Și eu, Ianăș gramatic, am scris în luna Februarie 4, și în anul 6996 (1488), în cetatea București.

(Monograma): † Io Vlad Voevod din mila lui Dumnezeu Domn.

L E C T I A a XIX-a
FORMULAR MOLDOVENEESC
T I T U L A T U R I

I

1. Иw... господар земли Молдакескои.

2. Иw Александръ коеюда и господинъ късн земли Молдовлахискои.

3. Милостю Божию мы Юга коеюда, господинъ земли Молдакескои.

4. Милостю Божию мы Илѧ коеюда и брат господетва ми Стефан коеюда, господари земли Молдакескои.

5. Белики самодержавкыи милости Божи господинъ Iw Романъ коеюда, окладам землю Молдакескою ут планинѣ до моря.

6. Белики самодержавкыи господинъ Iw Роман коеюда землѣ Молдакескої, ут планинѣ до брегов моря.

7. Милостию Божию Iw раб владики моего Иеса Христа, Iw Александр коеюда и господинъ късн земли Молдовлахискои.

1. Io... domn țărei Moldovei.

2. Io Alexandru voevod și domn a toată țara Moldovlahiei.

3. Cu mila lui Dumnezeu, noi, Iuga voevod, domnul țării Moldovei.

4. Cu mila lui Dumnezeu, noi, Ilie voevod și fratele domniei mele Ștefan voevod, domnii țării Moldovei.

5. Marele, singur stăpânitor, cu mila lui Dumnezeu domn, Io Roman voevod, stăpânind țara Moldovei din munte până la mare.

6. Marele singur stăpânitor domn, Io Roman voevod al țărei Moldovei, din munte până la malul mării.

7. Cu mila lui Dumnezeu, Io, robul stăpânlui meu Isus Hristos, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Moldovlahiei.

CE FACE DOMNIA MEA?**II**

1. ... Чиним знаменито...

2. Чинимъ то вѣдомо...

3. Чиним знаменито сием листом нашим...

4. Знамение чинимъ нашим листом...

1. ...Facem cunoscut...

2. Facem aceasta cunoscut...

3. Facem cunoscut cu această carte a noastră...

4. Înștiințare facem cu a noastră carte...

CUI DĂ DE ȘTIRE?

III

1. Е́кsem ктó 8зрит на сим листом или е́го 8елишит чтвчи.

2. Е́кемъ добрымъ паномъ ктожъ на сен листъ 8зритъ или е́го 8елишитъ чтвчи.

3. 8симъ добромъ паномъ кто на ик 8зритъ или е́го 8елышиштъ.

1. Tuturor cari vor căuta la această carte sau o vor auzi citindu-se.

2. Tuturor bunurilor pani cari vor căuta la această carte sau o vor auzi citindu-se.

3. Tuturor bunilor pani cari vor căuta spre dânsa sau o vor auzi.

CE ADUCE LA CUNOȘTINȚĂ?

IV

1. 8же дали есми.

2. 8же миловали есми.

3. 8же есми ихъ миловали осоюною милостию и дали есми.

4. Оже тот истинныи слуга и抱怨 наш, Т8дор сл8жил нам пр8квию и к8рною сл8жкою.

5. Оже миловали есми нашею осоюною милостию и дали есми 8 нашем земли 8 Молдавской.

6. Оже тот слуга и пан наш Строе сл8жил пр8кждепочившим родителем нашим пр8квию и к8рною сл8жкою а днесь сл8жит нам пр8квию и в8рною сл8жкою.

7. 8же чинили есми в8 зад8ши д8ш ск8топочившихъ предковъ и за наше здравие и дали есми монастырю ск8того Никола.

1. Că am dat.

2. Că am miluit.

3. Că i-am miluit cu osebită milă și le-am dat...

4. Că această adevarată slugă și boer al nostru, Tudor, ne-a slujit nouă cu dreaptă și credincioasă slujbă...

5. Că l-am miluit cu osebita noastră milă și i-am dat în țara noastră a Moldovei...

6. Că această slugă și pan al nostru Stroe a slujit mai înainte răpoșaților părinților noștri cu dreaptă și credincioasă slujbă și astăzi ne slujește nouă cu dreaptă și credincioasă slujbă.

7. Că am făcut pentru pomelnirea sufletelor sfânt răpoșaților înaintașilor și pentru sănătatea noastră și am dat mânăstirei Sf. Niculae...

8. **Оже** дали **есми** и **миловали** по слуга наш вефи пан **Дан** **мътник** из наших правих отнин и дѣдкнин за **его** правою слѹжбѹ **что** чинил нам.

9. **Оже** чинили **есми** нашим добрым **змыслом** и съ **всем** нашеи радою и чинили за **дши** прежде скватопочивших гospодар, предков наших, и за здравие нашего гospодства и дали **есми** цжркви **Скятои Патници.**

10. **Оже** дали **есми** по нашему доброю колю и никим непонѣждены, не **взимах** нічесего за нас назад **wt** сиे напрѣд...

11. **Оже** чинили **есми** за наше здракї и за наше спасенїе и дали **есми** монастырю **wt** **Нѣмц.**

12. ...Благопріозволи гospодстко ми моим благим пронзволением и чинили **есмо** къ задѣши скватопочивших родителей моих и за здравие и къ задѣши **дши** гospодства ми и гospожди гospодства ми **Маренж** и дѣтей гospодства ми.

13. ...**Оже** тот истинки **Башот** **Маноila** принide пред наими скоею доброю колю, неким непонѣжден, а ни прислован и дает **едно** село, скон **Врик** на име...

14. **Оже** миловали **есми** нашему особною милостию и поткердили **есми** ихъ отнини и дали **есми** **8** нашему земли.

15. ...**Оже** разѹмели **есми** нашим добрым разѹмом и с нашему

8. Că am dat și am miluit pe sluga noastră credinciosul pan Dan vameșul, din ale noastre drepte ocine și moșii, pentru buna slujbă ce ne-a făcut...

9. Că am făcut cu al nostru cuget bun și cu deplin sfatul nostru și am făcut pentru sufletul sfânt răpoșaților domni de mai înainte, înaintași ai noștri, și pentru sănătatea domniei noastre, și am dat bisericiei Sfintei Vineri...

10. Că am dat de a noastră bună voie și nesiliți de nimeni, neluând nimic pentru noi îndărăt de aci înainte...

11. Că am făcut pentru sănătatea noastră și pentru mânuirea noastră și am dat mânăstirei dela Neamț...

12. ...A binevoit domnia mea cu a mea bunăvoiňă și am făcut pentru pomenirea sfânt răpoșaților părintiilor mei și pentru sănătatea și pomenirea sufletului domniei mele și a doamnei domniei mele Marena și a copiilor domniei mele...

13. ...Că acest adevărat Bașotă Manoil a venit înaintea noastră de a sa bună voie, de nimeni silit, și nici asuprit și a dat un sat, uricul său, anume...

14. Că i-am miluit cu osebita noastră milă și am întărit ocina lor și le-am dat în țara noastră...

15. ...Că am cugetat cu cugetul nostru cel bun și cu a

Добрю волею и дали есми кнѣгини нашен госпожди Маренж... монастирю... да ест еи 8рик.

16. Оже благонизволи господство ми нашим добрым 8милем и дали есми, монастырю от Молдавицк дке чледи за циганк.

17. Оже благоприволи господство ми нашим благож произволением, и чистим и скатлажм срждцемк...

noastră bună voire și am dat soției noastre doamnei Marenja... mânăstirea... să-i fie uric...

16. Că a binevoit domnia mea cu al nostru bun gând și am dat mânăstirii dela Moldovița două sălașe de țigani...

17. Că a binevoit domnia mea, cu a noastră bună voință și curată și luminată inimă...

URIC

V

1. ...Да ємъ ест 8рик.
2. Да ємъ ест 8рик съ ксем доходом.
3. ...Бес да ємъ ест 8рик съ ксем хотаром...
4. Даем от нас 8рик...
5. ...Да ємъ ест 8рик съ ксем доходом непоршено николиже кѣк...
6. ...Дали есми и поткердлан пракокѣрное его вислаждение в нашем земли, едно татарско село и в том селе десет чледи за татар по имък...
7. Занеже мж видѣвши данные скватопочиншаго родителя нашего, такожде даем и поткѣръж-даем скватен цркви монастырю от Нѣмц тог вѣшиписаное татарское село да ей ест 8рик с ксем доходом непоршено николиже в кѣк.
8. Да ємъ ест 8рик съ ксем доходом, ємъ и дитем его и

1. ...Să-i fie uric.
2. Să-i fie uric cu tot venitul.

3. ...Totul să-i fie uric cu tot hotarul...

4. Dăm dela noi uric...

5. ...Să-i fie lui uric cu tot venitul nestricat niciodată în veci...

6. ...I-am dat și i-am întărit drept credincioasa lui vislujenie în țara noastră, un sat tătăresc și în acel sat zece sălașe de tătari, anume...

7. De aceea noi văzând dania sfânt răposatului părintelui nostru de asemenea dăm și întărim sfintei biserici a mânăstirii dela Neamț acest mai sus scris sat tătăresc să-i fie uric cu tot venitul nestricat niciodată în veci.

8. Să-i fie uric cu tot venitul, lui și copiilor lui, și fraților, și

братиам и виѣчатом его и прѣк-
иѣчатом и праїѣратом и ксемѣ
родѣ его кто сѧ им изберет наин-
ближнїи непорѣшено николиже к
вѣкк.

9. Даєм утѣ нас ѿрик им, и
дѣкtem их и кxемѣ родѣ их к
вѣкк.

10. Ессе да ест емѣ ѿрик с кxем
хотаром и дѣкtem его и виѣчатом
его и прѣквиѣчатом его и праштѣ-
рѣтом его и тѣм наинближнии
братиам и сестрам его, непорѣ-
шено николиже к вѣкк.

nepoților lui și strănepoților lui
și răsstrănepoților și întregului
neam al lui cine se va alege lor
mai deaproape, nestricat nicio-
dată în veci.

9. Dăm dela noi uric lor și
copiilor lor și întregului neam al
lor în veci.

10. Totul să-i fie uric cu tot
hotarul și copiilor lui și nepoților
lui și strănepoților lui și răsstră-
nepoților lui și celor mai de
aproape frați și surori ai lui, ne
stricat niciodată, în veci.

M A R T U R I E

VI

1. Я на то ест вѣра нашего
господетка виѣписаннаго мы
Алѣандръ коеюда.

2. Я на то ест вѣра нашего
господетка виѣписаннаго мы...
и вѣра вѣяр нашихъ.

3. . . И вѣра кѣхъ волиар мол-
давскиихъ и вѣликиихъ и малихъ, не-
порѣшено николиже вѣкк.

4. . . Я на то ест вѣра моя
и вѣра сыновъ моихъ, вѣра жѹпана
Юга Жѹржевича, вѣра жѹпана
Стәцко и с братиамъ сконимъ, и
вѣра кѣхъ волиар молдавскиихъ.

5. . . Я на то вѣра моя, вѣра
матиј нашен кн҃игнїкъ Мушат-
ј, вѣра сына нашего Олѣандръ,
вѣра сына нашего Богдана, вѣра
волиар нашихъ: вѣра жѹпана
Шефана, вѣра пана Станислава

1. Și la aceasta este credința
domniei noastre mai sus scri-
sului noi Alexandru voevod.

2. Și la aceasta este credința
domniei noastre, mai sus scri-
sului noi... și credința boie-
rilor noștri.

3. . . Și credința tuturor boie-
rilor moldoveni și mari și mici,
(uricul) nestricat niciodată în veci.

4. Și la aceasta este credința
mea și credința fiilor mei, credința
jupânului Iuga Giurgevici, cre-
dința jupânului Stetcu și cu
frații lui, și credința tuturor
boierilor moldoveni...

5. Și la aceasta credința mea,
credința mamei noastre, doamnei
Mușatii, credința fiului nostru
Olecsandru, credința fiului nos-
tru Bogdan, credința boierilor
noștri: credința jupanului Stefan,

Блажескаго, и къра се къвъръкъ вояръкъ молдавскихъ.

6. ...И на то ест къра нашего господства кишиневскаго Илларион-дара воевода, и къра възваленаго сына нашего господства Илиаша воевода, и къра възехъ сыновъ нашихъ и къра вояръ нашихъ, къра пана Михаила и датемъ его, къра...

7. И при томъ марторна самъ господство ми кишиневскы...

credința panului Stanislav Elov-schi, și credința tuturor boierilor moldoveni.

6. Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrisului Alexandru voevod și credința iubitului fiu al domniei noastre Ilias voevod și credința tuturor fiilor noștri și credința boierilor noștri, credința panului Mihail și a copiilor lui, credința...

7. Iar la aceasta mărturia a însăși domniei mele mai sus scrisului...

INDEMN CĂ TRE URMAȘI

VII

1. И по нашемъ жикотѣ, кто быдетъ господаръ нашей земли да не разоритъ нашъ запискъ и нашъ кърбъ безъ его винъ.

2. И по нашемъ жикотѣ, кто быдетъ господаръ земли Молдавской отъ нашихъ дѣтей или отъ дѣтей родителѣхъ нашихъ, бѣди кого Богъ изберетъ бѣти господаръ въ нашей земли Молдавской, тотъ да не рѣшилъ наша дланіе и наше скрепленіе, нѣ да скрѣпятъ и да стврѣдятъ занеже емъ естъ дана отнина и дѣднина отъ насъ.

3. И по нашемъ жикотѣ, кто быдетъ господаръ нашей земли бѣди отъ дѣтей нашихъ или отъ братиахъ нашихъ, или отъ нашего

1. Iar după viața noastră, cine va fi domn în țara noastră să nu strice zapisul nostru și credința noastră fără de vina lui.

2. Iar după viața noastră, cine va fi domn țării Moldovei din copiii noștri sau din copii părinților noștri, fie pe cine Dumnezeu va alege să fie domn în țara noastră a Moldovei, acela să nu strice dania noastră și întăritura noastră, ci să-i întărească și să-i împunericăescă, pentru că și este dată ocină și moșie dela noi.

3. Iar după viața noastră, cine va fi domn țării noastre fie din copiii noștri ori din frații noștri, ori din seminția noastră sau fie

племени, или бъди кого Бог изберет быти, тот да не порвши т наше дание и наше стврждение, или да бъти им спасиши и скръпчиши занеже дали есми им за их праю и върною сложбъ.

pe cine Dumnezeu va alege să fie, acela să nu strice dania noastră și întăritura noastră ci să li-o întregească și împunerimicească pentrucă le-am dat pentru a lor dreaptă și credincioasă slujbă.

B L E S T E M

VIII

1. Яще кто ли разорит сен
брок и сии знамения да ест
проклет ут ти отци ут Никени
и ут всех святых.

2. Яще кто ли разорит, то
такови да ест проклеть ут Гос-
пода Бога и ут Прѣкнсти Мати
его и ут ти святы отци ут
Никени и да ест подобен Ярию и
Юди.

3. Такови да ест проклет ут
Господа Бога и ут Прѣкнсти
Мати его и ут ти святы отци
ут Никени и ут всех святых
и ут святаго кесицлаго пат-
риарха и ут нашего митрополита
и такови да ест подобен Юдин
Скариотлань предателъ и юденим
еже распятии Христу, и трикли-
томъ Ярию.

4. . . Такови да ест подобен
и Юдин и проклетомъ Ярию и
юденим еже рекоша на Христу,
Спаса нашего, кръкъ его на них
и на чадох их.

1. Iar cine va strica acest uric
și aceste semne să fie blâstemat
de cei 318 părinți dela Nicheia
și de toți sfinții.

2. Iar cine ar strica, unul ca
acela să fie blestemat de Domnul
Dumnezeu și de Prea Curata lui
Maică, și de cei 318 sfinții pă-
rinți dela Nicheia și să fie ase-
menea lui Arie și lui Iuda.

3. Unul ca acela să fie bles-
temat de Domnul Dumnezeu și
de Prea Curata lui Maică și de
cei 318 sfinții părinți dela Ni-
cheia și de toți sfinții și de
sfântul și a tot puternicul pa-
triarch și de mitropolitul nostru
și unul ca acela să fie asemenea
lui Iuda Iscarioteanul, vânză-
torul și jidovilor cari au răstignit
pe Cristos și lui Arie cel de trei
ori blestemat.

4. . . Acela să fie asemenea și
lui Iuda și blestematu lui Arie și
jidovilor cari au strigat asupra
lui Cristos, Mântuitorul nostru:
sâangele lui asupra lor și asupra
copiilor lor.

AUTENTIFICARE CU PECETE

IX

1. И на крѣпостъ сеѧ, ке-
лѣли єсми писати и нашъ печатъ
прикѣсити к сеѧ листъ.

2. Я на болше оутвѣрждѣнї
келѣли єсми слѹзи нашемъ Іи-
кою прикѣсити печатъ.

3. И на болшее крѣпостъ, ке-
лѣли єсми нашемъ кѣрномъ Бра-
тлю логофетоу писати и нашъ
печатъ закѣсити к сеѧ листъ
нашемъ.

4. Я на крѣпостъ томъ и на
паметъ, келѣлъ єсмо нашю пе-
чатъ великию прикѣсити ѹо бѣ
непорѣшено то николиже до кѣка.

5. Я на крѣпостъ писалъ 8 Гс-
чаки предъ прѣосвященіемъ митро-
политомъ Иосифомъ, рѣкою Братиа
логофета и закѣсилъ нашъ печатъ.

1. Si pentru tăria acesteia, am
poruncit să scrie și să lege pecetea
noastră către această carte.

2. Si spre mai bună întăritura
am poruncit slugii noastre, lui
Iațcu, să lege pecetea.

3. Si spre mai bună întăritura,
am poruncit credinciosului nos-
tru Bratei logofătul, să scrie și
să atârne pecetea noastră către
această carte a noastră.

4. Iar pentru tăria acesteia și
pentru pomenire, am poruncit
să se lege pecetea noastră cea
mare, ca să nu se clinteașcă
aceasta niciodată în veac.

5. Si spre întăritura am scris
în Suceava dinaintea prea sfin-
titului mitropolit Iosif, cu mâna
lui Bratei logofătul și am atârnat
pecetea noastră.

DELIMITĂRI DE PROPRIETĂȚI

X

1. Я хотаръ томоу селу по ста-
ромоу хотароу по кѣда из кѣка
оживали.

2. Я хотаръ томъ сеѧ, с ве-
старими хотары по кѣда из кѣка
оживали.

3. Я хотаръ пѣстинами, ко-
лико ѣзмогѣт 旣икати три села
доскит.

4. Тотъ естъ хотаръ.

1. Iar hotarul acelui sat după
vechiul hotar pe unde din veac
au umblat.

2. Iar hotarul acelui sat, cu
toate vechile hotare, pe unde din
veac au umblat.

3. Iar hotarul pustiilor, cât vor
putea să trăiască trei sate în
destul.

4. Acesta este tot hotarul.

5. Тот да им ест вък с хотар.
6. Я хотар тем дъвъм селам,
поченшие ѿт ... до ...

5. Acesta să le fie tot hotarul.
6. Iar hotarul acestor două
sate începând dela... până la...

Direcții:

ѿ толе на праќо, на лѣко,
гори, доли погоре, пониже,
ѹ сред попрекъ, около,
на краи, ѹ конецъ, далеко,
близ, блиско,
зде, тамо, подли,
под, на, над,
испрѣка, на конец\$,
прѣд, ѿзад,
против, опашъ,
ѹ (к), чрез, после, сквозъ,
межс (междс),
ѹ конец, ѹ крајъ,
ѿ керх (= обръщии) до сестрица,
где сходит.

De acolo la dreapta, la stânga,
în sus, în jos, mai sus, mai jos,
la mijloc, de-a-curmeziș, împrejur,
la margine, la capăt, departe,
aproape, aproape de,
aici, acolo, lângă,
sub, pe, deasupra,
dela început, la sfârșit,
înainte, înapoi,
în față, în dos,
în, peste, după, prin,
între,
la capăt, în vârf,
dela obârșie până la gură,
unde coboară.

Puncte cardinale:

к полдне, полночи,
косток, запад.

Spre miazăzi, miazănoapte,
răsărît, apus.

Dimensiuni:

велики, малки,
високи, низки,
широки, тесни, толсти,
много, мало,
древни (=стари), нови.

Mare, mic,
înalt, jos,
lat, îngust, gros,
mult, puțin,
vechiu, nou.

Terren:

поле, ровнина (=ровнина),
пещерна, гора (=дѣл, дил),
могилица, могила,
рипа, рѣбрь, крѣг (=керег),
долина, пленнина,
дорога (=пѣтъ), троиан (=троан).

Câmp, șes,
puștiu, deal,
movilită, movilă,
râpă, muche, mal,
vale, munte,
drum, troian.

A p e:

кода, источник,
шипот, кръкница (= колодезък,
стъденица),
поток, поточекъ, гръло, рѣка,
брдъ, лѣгъ, лѣжокъ,
блато, (= болото), ставъ, озеро,
море,
западна, топаница.

Apă, isvor,
șipot, fântână,
pârâu, pârâiaș, gârlă, râu,
vad, luncă, luncușoară,
baltă, iaz, lac,
mare,
zăpodie, topliță.

Păduri:

лѣсъкъ, лесокъ,
дѣбровка, дѣбровка,
взлесне, поліана,
садъ.

Pădure, pădurice,
dumbravă, dumbrăvioară,
lizieră, poiană,
grădină.

Copaci:

дрѣко, брадъ, дѣбъ, бѣкъ,
берестъ (= брестъ),
ясенъ, волхъ (= олхъ),
тополъ, липа, берба (= вѣтка,
врѣбнѣ),
орехъ, изблонъ, виноградъ,
березникъ, волши, бѣковина.

Copac, brad, stejar, fag,
mesteacăn, (fagă),
frasin, anin,
plop, tei, salcie,
nuc, măr, vie,
mestecaniș, ariniș, făget.

Lociuni:

градъ (= городъ), тѣжъ, село,
кѣтъ (= пристанокъ),
домъ, хижъ,
дворъ, гѣмно, пасика, млино,
столпъ (= стапъкъ), плѣтъ, мостъ,
поромъ.

Cetate, târg, sat,
cătun,
casă, bordei,
curte, arie, prisacă, moară,
stâlp, gard, pod,
pod umblător.

CINE A SCRIS, UNDE, CÂND?

XI

1. Писа Михаил диак.
2. Писа Исаиа логофет 8 Бани
хѣцъ (шестътийкъ деякътъ сто
дваадесетъ шестъ).

1. A scris Ghedeon diac.
2. A scris Isaiia logofăt în
Baia, 6926 (șase mii nouă sute
două zeci și sase).

3. Писан в лѣто 8 Свѧтчи (шестъ тиѣчъ дѣвѧтъ сто сеѧ на десѧтъ) Ноаевъ въ рѣкою Братеѧ логоѳета.

4. Писанъ листъ 8 лѣто шесто тиѣчное полно 8 сотъ мѣсяца Юлиѧ ла (тридесетъ одинъ) денъ, въ нашемъ городѣ въ Романа коеходе.

5. Пис въ лѣто 8 Свѧти (шестъ тиѣчъ дѣвѧтъ сотъ осмъ) мѣсяца Июнѧ к.д. (два десѧтъ дѣвѧтъ) дни Свѧтыхъ Апостолъ Петра и Павла.

6. Писа азъ Гедеонъ 8 Свѧтчи въ лѣто 8 Свѧтма (шестъ тиѣчъ дѣвѧтъ сотъ четыри десѧтъ одинъ) Юниѧ ви (пять на десѧтъ).

7. Оцел писа 8 Васлви въ лѣто 8 Свѧтмд (шестъ тиѣчъ дѣвѧтъ сотъ четыре десѧтъ четыре) Юниѧ ги (тринаадесѧтъ).

3. Scris în Suceava, în anul 6917 (șase mii nouă sute șapte sprezece) Noemvrie 7, cu mâna lui Brateiu logofătul.

4. S'a scris cartea în anul șase mii 9 sute deplin, luna lui Iulie în 31 (trei zeci unu) de zile, în orașul nostru al lui Roman voevod.

5. Scris în anul 6908 (șase mii nouă sute opt), luna Iunie în 29 (douăzeci nouă), ziua Sfintilor Apostoli Petru și Pavel.

6. Am scris eu Ghedeon, în Suceava, în anul 6941 (șase mii nouă sute patru zeci unu), Iunie 15 (cinci sprezece).

7. Otel a scris, în Vaslui, în anul 6944 (șase mii nouă sute patru zeci patru), Iunie 13 (trei spre zece).

L E C T I A a XX-a

L E C T I A a XX-a

† Мы́ Александру́ воево́да,
господаръ земли́ Молда́вской
и с нашими землянты
панькъ || молдавскыими, на и́мѧ
панькъ Жюржъ, староста
панькъ Станиславъ Ротомпанъ,
панькъ Ми́хайло Дорогу́нскыи,
панькъ Драгошъ от Нéмца,
панькъ Владъ дворникъ,
панькъ Гринко, || панькъ Шандру,
панькъ Владъ Сиряте́скыи,
панькъ Спеня Жюржъ,
панькъ Нестя́къ, панькъ || Тобу́чъ,
панькъ Сина Бéрличъ,
панькъ Оана дворникъ,
панькъ Уре́акле Петру́,
панькъ Браты́ла || Страови́чъ,
панькъ Югша Таде́рови́чъ,
панькъ Жюржъ и Станъ от Шу-
муда,
панькъ Чу́рба, || панькъ Прочелни́къ
Стойанъ,
панькъ Маневи́чъ Икашко столни́къ,
панькъ Бéрличъ Стăнъ чаши́никъ,
панькъ Илăишъ Думитро́вскии,
панькъ Шерба, панькъ Владъ Че́р-
нкии, ||
панькъ Йа́цко, панькъ Ра́ва́съ Лито-
кои,
слюбнаи есмкъ и слюбчесмкъ и
потквржаэмъ ||
и с симъ листомъ нашим
господареви нашему келебному
Кладиславови, короле́ки Поль-
скому
и корункъ королевства Польского
тотъ листъ што есмкъ дали ||

† Noi, Alexandru voevod,
domn țării Moldovenești
și cu noștrii pământenii
panii moldovenești, pe nume
pan Giurgiu, staroste;
pan Stanislav Rotompan,
pan Mihail Dorohoianul,
pan Dragoș dela Neamț,
pan Vlad vornic,
pan Grinco, pan Șandru,
pan Vlad Sireteanul,
pan Spenea Giurgiul,
pan Nesteac, pan Tobuci,
pan Sin Bărlici,
pan Oana vornic,
pan Ureacle Petru,
pan Bratul Straovici,
pan Iugșa (al lui) Tader
pan Giurgiu și Stan dela Șumuz

pan Ciurba, pan Procelnic Stoian,

pan Manevici Ivașco stolnic,
pan Bărlici Stan ceașnic,
pan Iliaș Dumitrovski,
pan Șerba, pan Vlad Negru,

pan Iațco, pan Ravaș Litovoi,

făgăduit-am și făgăduim și în-
tărîm
și cu acest cărței noastrei
domnului nostrului măritului
(lui) Vladislav craiului Poloniei

și (a) coroanei (a) crăiei (a) Po-
loniei
acest carte ce am dat

ЕГО МИЛОСТИ К КАМЕНІЦІ
КОДІ САМ ЕСЛЫ ГОЛДУКАЛИ И ЗА-
ПИСАЛИ

ЕГО МИЛОСТИ ШТО БЫ||ХОМЪ
ТО ВѢЧНО ОУЗДЕРЖАЛИ
ТАКО САМ ЕСЛЫ ТОГДА ГОЛДУКАЛИ
И ЗАПИСАЛИ ВѢ||ЧНО И
НИКОЛИ НЕПОРУШЕНО И
ХОЧЕМЪ ЕГО МИЛОСТИ СЛѢЖИТИ
И ПОМАГАТИ С НАШОЮ || СИЛОЮ
ТО МЫ СЛЮБУЕМЪ ПРИ НАШЕН

ЧТИ И ПРИ НАШЕК ВѢРУК

БЕЗО АВСТИИ И ВЕ||З ХЫТРОСТИ
ПОДЛУГЪ КРЕСТѢЖНСКОГО ПРАВА.
Я НА ПОТВЕРЖЕНКЕ
ПРИКЕСИЛИ || ЕСЛЫ ПЕЧАТЬ НАША К
СЕМУ ЛИСТУ НАШЕМУ.
БО АВОКѢ ПОД ЛѢТЫ РОЗТВА ХРИС-
ТОВА ||
ОДНА ТЫСЯЧА ЛѢТЪ И ЧЕТЫРИСТА
ЛѢТЪ
И З ЛѢТО, МІСІЦА ОКТОВРІА ОУ ІІ.

(a) Salei Mării, în Camenița
când ne-am supus și (am) scris

(a) Salei Mării că vom fi
acesta vecinic ținem
cum ne-am atunci supus
și (am) scris vecinic și
niciodată nestricat și
vrem (a) Salei Mării (a) sluji
și (a) ajuta cu noastrei puterei.
Aceasta noi făgăduim pe (a) noas-
trei

ONOAREI ȘI PE (A) NOASTREI CRE-
DINȚEI

fără înselăciune și fără vicleșug
după (a) creștineștei dreptului
iar la întărire
atârnat-am pecetea noastră la
acestui cărței nostrului.

În Liov sub anii Nașterei (a lui)
Hristos

una mie ani și patru sute ani

și (al) 7 an în luna (a) lui Octom-
brie în 6.

† Noi Alexandru voevod, domnul țării Moldovei, și cu ai noștri
pământeni, panii moldoveni anume: pan Giurgiu staroste, pan
Stanislav Rotompan, pan Mihail dela Dorohoi, pan Dragoș dela
Neamț, pan Vlad vornic, pan Grinco, pan Șandru, pan Vlad dela
Siret, pan Spenea Giurgiu, pan Nesteac, pan Tobuci, pan Sin Bârlici,
pan Oană vornic, pan Ureacle Petru, pan Bratul Straovici, pan
Iucșa al lui Tader, pan Giurgiu și Stan dela Șumuz, pan Ciurba,
pan Procelnic Stoian, pan Manevici Ivașco stolnic, pan Bârlici Stan
ceașnic, pan Iliaș al lui Dumitru, pan Șerba, pan Vlad Negru, pan
Iațco, pan Ravas Litovoi, am făgăduit și făgăduim și întărim și cu
această a noastră carte domnului nostru măritului Vladislav, craiul
Poloniei și Coroanei crăiei Poloniei, această carte ce am dat măriei
sale în Camenița, când ne am supus și am dat scris măriei sale
că vom ține aceasta vecinic, cum ne am supus atunci și am dat scris

vecinic și nici o dată nestricat. Și vrem a sluji măriei sale și a o ajuta cu puterea noastră.

Aceasta făgăduim noi, pe a noastră onoare și pe a noastră credință, fără înșelăciune și fără vicleșug după datina creștinească.

Iar spre întărire am atârnat pecetea noastră de această carte a noastră.

In Liov, în anii dela nașterea lui Cristos anul una mie patru sute șapte, luna Octombrie în 6.

LECTIA a XXI-a

L E C T I A a XXI-a

† Милостю Божию
мы Илѧ воевода
господарь
зѣ||ми Молдавскон
чинимъ знаменито
с екмкъ || нашим листом
оуескмкъ кто на икъ
оуэрит или его
оуслышит || чтоучи
аже прїиде
прѣдъ господстко ми
Жоуржъ Оунгоурукоулъ ||
и дал по своемъ доброн
коли скоеого кыслогженя
скоеому || сестричнеки Оули
и братоу его Юзъ
дѣкъ селъ на Токр||лоун
на имъ Прочециин и
Нѣгишеви,
а по его съмркти гдѣ ||
ест его домъ на
Незирѣ половина
того села
оу лис Момъ.
И ми ки||дѣвше ихъ
волю такоже имъ
даемъ штъ нас
оурик и дѣкемъ ихъ
и късемоу родоу ||
ихъ на вѣкки.
Я при томъ кылъ Жоуржъ
староста и панъ Фыркоу
и Пе||тръ Братескул
и Бана Биришъ
и Станчла Давидов
и Богдан дѣакъ || и Өне и
Филип.
Я такожкъ

(Din) mila (lui) Dumnezeu
noi Ilie voevod
domn
țării Moldovenești
facem cunoscut
cu acestui nostrului cărtii
tuturor care pe el
vedea sau (a) lui
auzi citindu-se
că (a) venit
înaintea domnia mea
Giurgiu Ungureanul
și (a) dat după (a) salei bunei
voie (a) sa (a) vislujeniei
săului nepotului-de-soră (lui) Ulea
și fratelui (al) lui Iugăi
două sate la Turlui
pe nume Proceștii și
Neaghișteștii
iar după (a) lui (a) morții unde
este (a) lui casă la
Nevira jumătate
(a) acelui (a) satului
în pădurea Momu.
Și noi văzând (a) lor
voie asemenea lor
dăm dela nouă
uric și copiilor lor
și întregului neamului
lor pe veci.
Iar la aceasta (a) fost Giurgiu
staroste și pan Fărău
și Petru Brătescul
și Vană Viriș
și Stanciul (al lui) David
și Bogdan diac și One și
Filip
și de-asemeni

КТО УГ НИХ
 не имет сиоу лагодас ||
 ут них дръжати
 или въдеть
 оупоминати
 тот намък
 заплатит ||
 шестъ десетъ
 руфли.
 И велѣли есми
 Пашкоу дѣакъ ||
 писати и печатъ
 к семоу нашемоу
 листоу < привѣсити >.
 Пис || оу Гоучакъ
 на Петров дѣакъ
 в лѣто
хицм.

care dintre (ai) lor
 nu (va) avea acestei înțălegeri
 dintre (ai) lor (a) ținea
 sau va fi
 a pomeni
 acela nouă
 (va) plăti
 şase zeci
 ruble.
 Și poruncit-am
 (lui) Pașcu diacului
 (a) scri și pecetea
 către acestui nostrului
 cărtii < a atârna >.
 Scris în Suceava
 la (a) Petru lui zi
 în anul
 600 900 40 (6940)

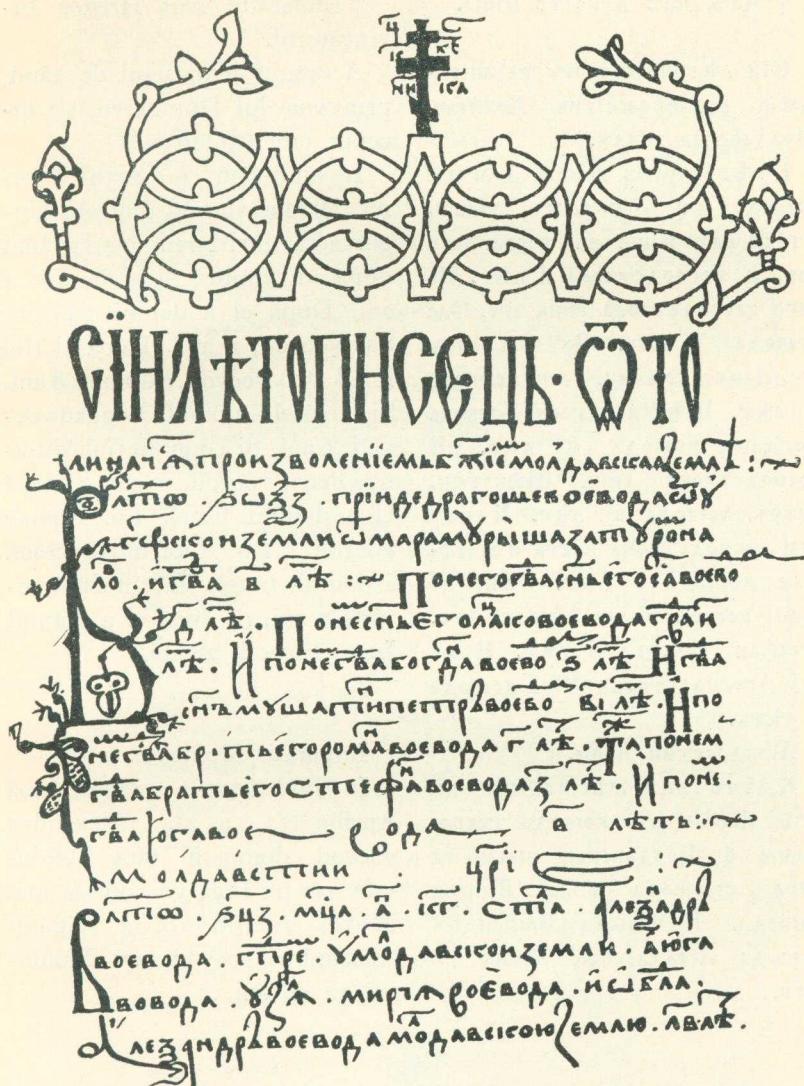
† Din mila lui Dumnezeu noi Ilie voevod, domnul țării Moldovei, facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor cari o vor privi sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea domniei mele Giurgiu Ungureanul și a dat de a lui bună voe, din vislujenia sa, nepotului său de soră, lui Ulea și fratelui său Iuga două sate la Turlui anume, Proceștii și Neghișteștii, iar după moartea lui, unde este casa lui, la Nevira, jumătatea acelui sat, în pădurea Momu. Iar noi văzând a lor voe, de asemeni le dăm dela noi uric și copiilor lor și întregului lor neam în veci.

Și la aceasta a fost: Giurgiu staroste și pan Fărău și Petru Brătescu și Vana Viriș și Stanciul al lui David și Bogdan diac și One și Filip.

Și de asemenei cine dintre ei nu va ținea această înțelegere sau va pomeni de ea, acela ne va plăti șasezeci de ruble.

Și am poruncit lui Pașco diac să scrie și < să atârne > și pecetea pe această carte a noastră. Scris în Suceava în ziua lui Petru (29 Iulie) în anul 6940 (1432).

LECTIA a XXII-a

LETOPISETUL DE LA BISTRITA, 1359—1506.

L E C T I A a XXII-a¹⁾

† Царъ Іесе Христос Ника.

**Сии лѣтописецъ шт тѣли на-
часа пронизколеніемъ Божіемъ
Молдавскаа землѣ. ||**

Б лѣто хвѣз прїнде Драгош
коевода шт Хигурскон земли,
шт Марамурѣша за тѣром на ||
лов, и господствова є лѣт. По
него господствова синь его, Сас
коевода || А лѣт. По нем синь
его, Лацко коевода, господствова
и || лѣт. И по нем господствова
Богдан коевода ѕ лѣт. И
господствова || синь Мишатин,
Петръ коевода кі лѣт. И по ||
нем господствова братъ его, Ро-
ман коевода ѕ лѣт. Таже по
нем || господствова братъ его,
Стефан коевода ѕ лѣт. И по
нем || господствова Юга коевода
ї лѣтк. ||

Молдавстин царѣ. ||

Б лѣто хвѣз, мѣсца Яприл кг
стал Александръ || коевода госпо-
дарем ѕ Молдавской земли, а
Юга || ко[е]вода Взал Мирчя
коевода. И вблада || Александръ
коевода Молдавскою землю лк
лѣт.

† Impăratul Isus Hristos In-
vingătorul.

Acesta e letopisul de când,
prin voia lui Dumnezeu, s'a în-
cerut țara Moldovei.

In anul 6867 (= 1359) a ve-
nit Dragoș voevod din țara Un-
gurească, din Maramureș, la vânat
după un zimbru și a domnit 2
ani. După el a domnit fiul lui,
Sas voevod, 4 ani. După el fiul
lui, Lațco voevod, a domnit 8 ani.
Și după el a domnit Bogdan voe-
vod, 6 ani. Și a domnit fiul Mușa-
tei, Petru voevod, 12 ani. Și după
el a domnit fratele lui, Roman
voevod, 3 ani. Apoi, după acesta,
a domnit fratele lui, Ștefan voe-
vod, 7 ani. Și după el a domnit
Iuga voevod 2 ani.

Impărații Moldovei.

In anul 6907 (= 1399), luna
Aprilie 23, a stat Alexandru
voevod domn în țara Moldo-
vei; iar pe Iuga voevod l-a luat
Mircea voevod. Și a stăpânit
Alexandru voevod țara Moldo-
vei 32 de ani...

¹⁾ Incepând cu Lecția XXII nu mai dăm traducerea juxtaliniară.

LECTIA a XXIII-a

LECTIA a XXIII-a

† Ек Христа Бога благокрънки и христољубиви Йо Данък велики воевода и господинъ въсем земли Унгровлахийсконъ || и Западниискимъ, Ямлашъ и Фаграшъ херцегъ, благоприизволи господство ми и даровахъ сънъ въсепрѣпочитани || христоъвъ господство мї, болѣромъ господства мї Димитръ отъ Маниачъ и Балѣкъ съзъ дѣцами си и Бреѣнъ възъ браѣтъи си, иако да имъ єстъ Маниачъ и поениле Бѣкъ билокъ и полъ отъ Изборѣни отъ Голѣмъ горжъ || и Балю трестъ чаетъ отъ Станеши и Тодоръ и Радуъ полювина отъ Беривоеши, въ шинижъ || и въ въхабжъ тѣмъ, и тѣмъ дѣцамъ, почакъ въшъ отъ въчієго вала, отъ евниєго вала, || отъ пчеларствъ, отъ кажларствъ, отъ гловъ, || отъ подковъ, и отъ подводъ, рѣкъ отъ въсѣкихъ || сължби и дајди. И да имъ не смѣтъ бантовати || ни сѫдециъ, ни глобнициъ, ни бирчи; кои саъги покъснали да имъ позавакитъ аще и класъ || единъ, то таковы иматъ прѣмъти велико зло || и ургѣтъ господство ми. Ещє же и по съмркти господство ми, || къкъ изволитъ Господъ Богъ быти господинъ Блашконъ || земли, да аще поновитъ сенъ христоъвъ господство ми, || того Господъ Богъ да скрѣпятъ къ господствѣ его, аще ли || посрѣдитъ и разоритъ, того Господъ Богъ да разоритъ ||

† In Cristos Dumnezeu, binecredinciosul și de Cristos Iubitorul, Io Dan, mare voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei și a Transalpiniei, și duce al Amlașului și Făgărașului, a binevoit domnia mea și am dăruit acest întru totul prea cinstit hrisov al domniei mele boerilor domniei mele: lui Dumitru din Maniaci și lui Balea cu copiii săi și lui Bârsan cu frații lui, ca să le fie lor Maniaciul și poenile lui Vrăbilă și jumătate din Izvorenii din Dealul Mare și lui Balea a treia parte din Stănești și lui Toader și Radu, jumătate din Berivoești de ocină și de ohabă lor și copiilor lor, începând de vama oilor, de vama porcilor, de albinărit, de găleătarit, de gloabe, de cărături și de transporturi, adică de toate slujbele și dăjdiile. Si să nu îndrăznească a-i bântui nici județ, nici globnic, nici birar. Cine se va îndrăzni să-i bântue, chiar cu un fir de păr, unul ca acela va primi mare rău și urgie dela domnia mea. Încă și după moartea domniei mele, pe cine va voi Domnul Dumnezeu a fi domn al țării Românești, încă să înoiască acest hrisov al domniei mele. Pe unul ca acela, Domnul Dumnezeu să-l întărească în domnia lui. Iar dacă va rușina și distruge, pe unul

и да ѿбјет зде же т'лом, а въ бж-
дажи вѣкъ || джфем, и да имат
счастие съ Издж и съ Ярїл ||
въ вѣки аминъ. И се скъдетелє:
жspan Ялбла, || жspanъ Доброта,
жspanъ Конко, жspanъ || Борчк,
жspanъ Стан Іарчиоловъ, лого-
дег Конка, || Милецъ кистниаръ,
Балѣ пахарникъ, Бушага сто||ла-
никъ. Иеписа сѧ 8 Яргиши Де-
кебрія а. ||

† Io Dan voevod
din mila lui Dumnezeu domn.

ca acela Domnul Dumnezeu să-l
distrugă și să-l ucidă, aici cu tru-
pul iar în veacul viitor cu su-
fletul și să aibă soartă cu Iuda
și cu Arie, în veci amin. Si iată
marterii: jupan Albul, jupan Do-
brota, jupan Voico, jupan Bor-
cea, jupan Stan al lui Iarciu, lo-
gofăt Coica, Mileț vistier, Balea
paharnic, Bușaga stolnic. S'a
scris în Argeș, în Decembrie 1.

(Monograma) † Io Dan voevod
din mila lui Dumnezeu domn.

L E C T I A a XXIV-a

Бѣлака южноднестровскій. А Западнорѣчанъ - параллельный имъ притокъ рѣки Уса. Надѣланъ въ восточномъ краѣ. Коечъ - поима плавнѣвѣтъ, и въ ней озеро. А въ южной части сѣверо-западнаго побережья въ восточномъ краѣ - озеро Сасыкъ. Иже параллельно рѣкѣ Уса въ восточномъ краѣ, и въ южной части сѣверо-западнаго побережья въ восточномъ краѣ - озеро Сасыкъ. Иже параллельно рѣкѣ Уса въ восточномъ краѣ, и въ южной части сѣверо-западнаго побережья въ восточномъ краѣ - озеро Сасыкъ. Иже параллельно рѣкѣ Уса въ восточномъ краѣ, и въ южной части сѣверо-западнаго побережья въ восточномъ краѣ - озеро Сасыкъ. Иже параллельно рѣкѣ Уса въ восточномъ краѣ, и въ южной части сѣверо-западнаго побережья въ восточномъ краѣ - озеро Сасыкъ.

LECTIA a XXIV-a

† Еъ имѧ Өтциа и Сина и
Свѧтого Дѹхѧ, азъ Петрѹманъ,
направлам си джшк при животѣ
си, и давамъ монастырю въ||
Козїј ѹро имам иманіе въссе, и
ѣ винограда и дрѹго ѹро са
швржает мало голѣмо да е въ-
ссе монастырю, иже и кодѣница
да ест кѣк. И семоу скѣдете: ||
жѹпанъ Іаѹль, и жѹпанъ Иванко,
и жѹпанъ Станчѧ, и Крѹстѧнъ
Петрѹ, и Ханеш пѹргарь, и Бонѣк,
Конѧкъ Михаљ, и Ино, || и Ра-
дѧкъ Порка, и Яндрꙗшкъ, и Кон-
стандин, и Щефан а лє Хан Да-
видкъ, и Балин, и Матешикъ а лє
Коцани, и Йантониѣ Даљкы, и
попа || Стоia, и Бонко ат Өкна,
и Стан. Исписася сїе въ лѣто
1425, мѣсѧца Июлѧ зи дњинъ,
на Свѧтожкъ Маринж. ||

Ещеже и по скамрѣти моен,
аще кто разорит сїе записаніе,
то таковаго Богѹ да разорит и
да оѹбнет и зде и въ б҃ждѡном
вѣкѣкъ, и да ест проклатъ ат
Өтциа и Сина и Свѧтого Дѹхѧ
и ат ти свѧтых атєнъ иже
въ Никен, и да ест Іоѹдинкъ и
Арїин || и да мє е скѣпостатъ
Свѧтлаа Троица. И пакъ скѣд-
те: жѹпанъ Голѣкъ и жѹпанъ
Мирчкъ. ||

† In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, eu Petruțman, îmi orânduiesc sufletul în viața mea și dau mânăstirii dela Cozia toată avereia ce am și z vîi și alt ce se va afla, mic-mare, să fie totul mânăstirei. Ci și moara să fie toată. Si acestuia martori: jupan Albul și jupan Ivanco și jupan Stanciu și Cris-tian Petru și Hanoș pârgar și Botea, Conț Mihal și Iano și Radul Porca și Andriash și Constantin și Ștefan *al lui*¹⁾ Han David și Balin și Mateș *al lui* Coțani și Antonie Lungul, și popa Stoia și Voico dela Ocnă și Stan. S'a scris acesta în anul 6933 (= 1425) în luna lui Iulie 17 zile la Sfânta Marina.

Încă și după moartea mea dacă cineva va strica acest înscris, pe unul ca acela Dumnezeu să-l distrugă și să-l ucidă și aici și în veacul viitor și să fie bles-temat de Tatăl și Fiul și Sfântul Duh și de cei 318 sfinți părinți dela Nicea, și să fie al lui Iuda și al lui Arie și să-i fie protivnică Sfânta Treime. Si iarăși martori: jupan Golea și jupan Mircea.

¹⁾ Atragem atenția asupra formei românești «*a lu*», într'acest document slav muntean din 1425.

L E C T I A a XXV-a

L E C T I A a XXV-a.

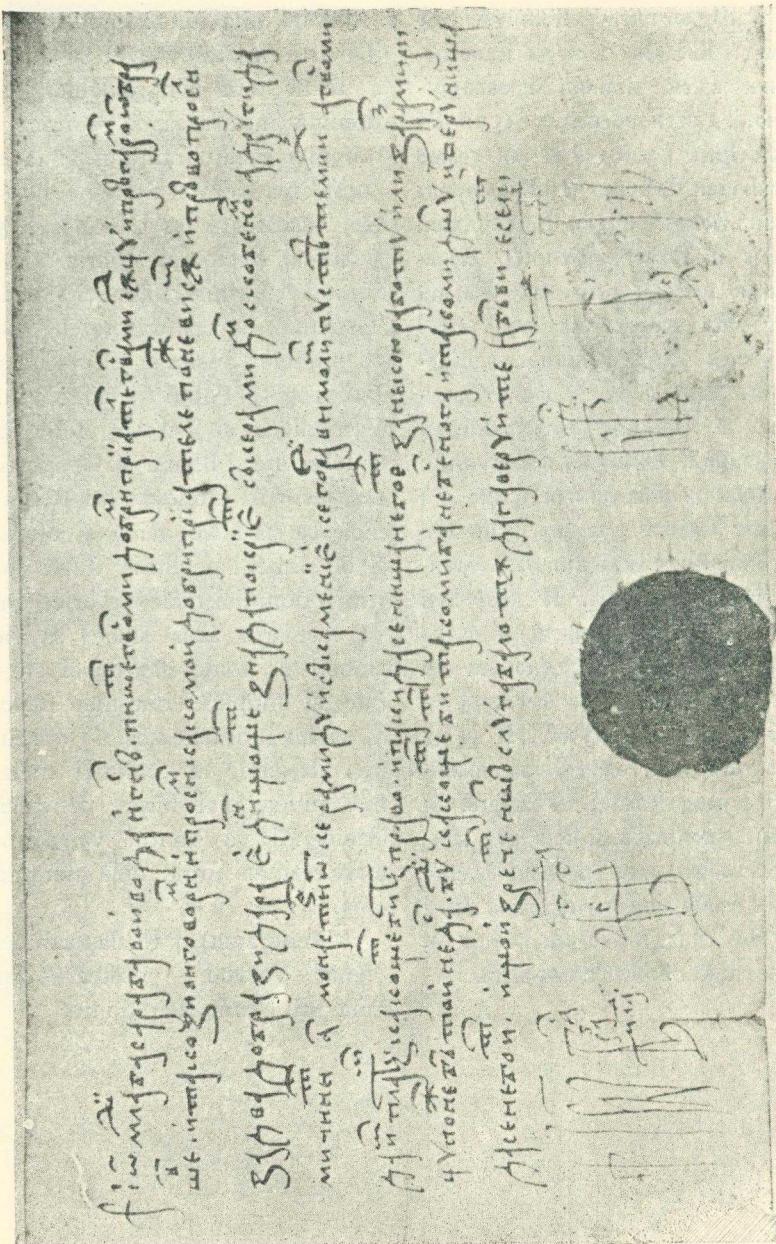
† Милостіюм Божіюм Іѡ
Младї Басараб воєвода и госпо-
дник късн земли Ігроклахіи-
скою, || дават господства ми сїе
покѣлкнє господства ми храмы
и ѿбителі Прѣистие || Владичище
наши Богородице и Прѣснодѣви
Маріи и Свѧтое Ёспеніе, мона-
стырю ѿ Тисмана, іако да мъ
сѫт села зовома на имене: Ши-
шица, и Жидловица, и Жар-
ковец, и Поток, и ѿвѣ Барок-
ниче, и Церокъц, || Елѣховиц, и
Елѣховица, и Бахна, и Гостиенци
въ Іслеци Боботничи, || іако да
мъ ест ѿчина и ѿчага, и ни ѿт
къгоже непотъкновено || по ѿриз-
мъ господства мї. И каре кон
чловекъ хтет лакокати ѿ твоего
селенце, || да ест слободно им ѿт
късеких даждах и слѣжвах и
работех господства мї. || И да их
не смѣтет бантокати ни праки-
тел господства ми, ни сѣдци, ни
бирчіе, || понеже каре кон цет бан-
токати, ии цет прїяти велико
зло и ѿргїе || ѿт господства ми.

† Іѡ Младї Басараб воєвода,
милостія Божія господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io
Tânărul Basarab voevod și domn
a toată țara Ungrovlahiei, dă
domnia mea această poruncă a
domniei mele hramului și lăca-
șului Prea Curatei Stăpânei noas-
tre Născătoare de Dumnezeu și
pururea Fecioarei Maria și a
Sfintei Adormiri, mănăstirei dela
Tismana, ca să-i fie satele zise
cu numele: Şuşa și Jidovușa și
Jarcoveț și Potoc și amândouă
Varovnicele și Terovăț, Ielhovăț
și Ielhovița și Bahna și Gostiești,
care este în Giuleștii lui Bobot-
nici, ca să-i fie ocină și ohabă
și de nimeni neclintit, după po-
runca domniei mele. Si orice om
va locui în acea siliște să fie
slobod de toate dăjdile și sluj-
bile și muncile domniei mele.
Si să nu îndrăznească a-i bântui
nici dregător al domniei mele,
nici județ, nici birar, pentru că
oricine îi va bântui va primi
mare rău și urgie dela domnia
mea.

(Monograma) † Io Basarab cel
Tânăr voevod — pecetea — din
mila lui Dumnezeu domn.

LECTIA a XXVI-a

L E C T I A a XXVI-a

† Ив Младї Басарака конкода и господинъ, пишет господство ми добром прѣателем господства ми, сѧдѹ и прѣгаром ут Брашнек, и такози ки говорим и просим како мои добри прѣателе, понеже ки сѧм и прѣко просилъ за два добра зидара, един що циет зна да покрієт съ керамидом скобеном, а дѹги да ми чинит а монастир ут керамидъ и съ камене. Сего радї ки молим, пѣстѣте ми их, а господство ми да им платим како циет битї право. И паки да се ница не боет за некою работъ или за размирицѹ, понеже Богъ той не даст, вѣдї како циет битї, тако ми Бога небеснога и тако ми джш и керъ ница || да се не конт. И що изречет нашъ слуга Балотж да га кервите. И Богъ ки кеселит. ||

† Ив Младї Басарака кѡкѡда, милостїа божїа господинъ.

† Io Basarab cel Tânăr, voevod și domn, scrie domnia mea bunilor prieteni ai domniei mele județului și pârgarilor din Brașov. Si aşa vă vorbesc și rog, ca pe ai mei buni prieteni, precum v' am rugat și mai înainte, pentru doi buni zidari, unul care va să să acopere cu cărămidă scobită (olane); iar altul să-mi facă o mânăstire din cărămidă și piatră. Pentru aceasta vă rog sloboziți-mii iar domnia mea o să-i plătesc cum va fi drept. Si de asemenei, întru nimic să nu se teamă pentru vreun lucru sau răsmîrită, pentru că Dumnezeu aceasta n'o va da. Fie cum va fi, pe Dumnezeul meu ceresc și pe sufletul și credința mea, de nimic să nu se teamă. Si ce va spune sluga noastră Balotă, să-l credeți. Si Dumnezeu să vă veseliească.

(Monograma) † Io Basarab cel Tânăr voevod din mila lui Dumnezeu domn.

L E C T I A a XXVII-a

L E C T I A a XXVII-a

† Пишет жупан Добромир
вълки бан Кралиовекю сио моя
книга Калотък бан, такоже да
мъ ест ючинж с село Липовъл,
дело || Бъланок въка, от посвѣдѣ,
понеже ю ест покъпил за хъд аспри
готови. И пак ест покъпни Калотък
бан от Къван и от Шкъръ ||
дело им въка каде елика се хо-
тят избрести, за хът. И пак по-
къпни Калотък от Къпъцинк и
от Стоика дело им || въка, от
посвѣдѣ, за хъв аспри готови. И
пак покъпни Калотък бан от Кир-
топ и от Аспъл и от Хоцилъ
дело им въка, || от посвѣдѣ, за
хъгън аспри готови. И покъпни
Калотък бан от Стънгък и от
Боса дело им въка, за ѹ аспри
готови. || И продадоше си ениш-
речени людѣ от нихнѣ добрѣ колѣ,
със 8знатиѣ въком мегъшом от
гор и от здол. И || мастръре ест:
от Крецъри, Хамза и от Хърез,
Барбъл Михнѣк, и от Гоеци,
Цикша ватах и от Крошка, Пръ-
въл логофѣт, || и от Елъкъненци,
Димитъръ бан и Бан ватах и от
Дїа, Радулъ бан и от Корнеш,
Калин логофѣт и от Барбъл || Бен-
гък постелник и от Чептъре,
Радул Бузъ[скъл] (?) постелник и
Радул синъ Димитров и от
Брънковени, Данчюл постелник
и от Брукори, || Аспъл и Тоадер
и от Читъра, Стонкан ватах и от
Ека, Храна ватах и от
Грошън, Аспъл.

† Scrie jupan Dobromir, mare
ban al Craiovei, această carte a
mea lui Calotă, banul, ca să-i fie
lui moșie în satul Lipovul, par-
tea lui Balan toată, de pretutin-
deni, pentru că a cumpărat-o cu
4000 aspri gata. Si iarăși a cum-
părat Calotă banul, dela Căzan
și dela Pătru, partea lor toată,
oricât se va alege, pentru 2300.
Si deasemeni a cumpărat Calotă,
dela Căpătană și dela Stoica, par-
tea lor toată de pretutindeni, pen-
tru 2400 aspri gata. Si iarăși a
cumpărat Calotă banul dela Chir-
top și dela Lupul și dela Hotilă,
partea lor toată, de pretutindeni,
cu 3750 aspri gata. Si a cum-
părat Calotă banul dela Stângă
și dela Boul partea lor toată
pentru 900 aspri gata. Si au vân-
dut acești mai sus pomeniți oa-
meni de a lor bunăvoie, cu ști-
rea tuturor megișilor, și din
deal și din vale. Si mărturie sunt:
din Creștești: Hamza, și din
Hurez: Barbul al lui Mihnea, și
din Goești: Ticșa vătaful, și din
Crovna: Pârvul logofăt, și din
Vâlcănești: Dumitru ban și Ban
vătaf, și din Dii: Radul ban,
și din Corneș: Calin logofătul
și Barbul al lui Benga postelnic,
și din Cepturoaea: Radul Buze-
(scul) (?) postelnic și Radul, fiul
lui Dumitru, și din Brâncoveni:
Danciu postelnic, și din Vrâ-
vor: Lupul și Toader, și din

Писасѧ || мъкенѧ юл ѣн дѣни,
въ лѣто зпє.

Citura: Stoican vătaf, și din Seaca: Hrana vătaf, și din Groși: Lupul.

S'a scris în luna Iulie 28 zile
în anul 7085 (= 1577).

LECTIA a XXVIII-a

Мартинастію міністру відповідь на заспів про розрив між молдавським
 церкви та православною церквою. Але по-такому відповісти не можна.
 Історія нашої рідної нації показує, що із смиливими
 західними державами ми винесли ХВІІІ століття. Оже є сміливими
 і надзвичайно активними у землях ХВІІІ століття, а також є смілі
 шори. Одного разу у французькому містечку виникла
 розбійницька організація. Але по-такому відповісти не можна.
 Етическим поганством, яким є відсутність віри
 молдавськості, письм. очою від бать. бути не може. Рускоєвропейські

L E C T I A a XXVIII-a

† Милостю божію мкы Ялек-
сандръ воевода, господаръ земли
Молдакъ||скон, чинимъ знаме-
нито искъ симъ листом нашимъ
ѹсѣмъ || кто на нь ѹзритъ или
его ѹслышитъ, оже есмъ ѹчи-
нили || за джшъе джшъе дѣла
предковъ наших и за наше здо-
ровье || и дали есмъ монастыреви
святого ѹзнесенїа Христова, што
на Немци||шори, одно озеро на
Прѣтъ на имѧ Аѳанасія, николи
непо||ѹщенъ на кѣкы вѣчныи.

И на то вѣра нашего господ-
ства || вѣщеписанного Ялекандра
воеводы и вѣра ѹсѣхъ боаръ ||
молдакскыи.

Писан ѹ Сочакъ, в лѣто ¹⁴⁹⁷
Ноемврія 3, рѣкою Братлія лого-
фета.

† Din mila lui Dumnezeu, noi
Alexandru voevod, domn al
țării Moldovei, facem cunoscut,
și cu această carte a noastră,
tuturor cari o vor vedea sau o
vor auzi, că am făcut, pentru
pomenirea sufletului strămoșilor
noștri și pentru a noastră sănă-
tate, și am dat mânăstirii sfintei
Inălțări a lui Cristos, ce este la
Nemtișor, un iezer pe Prut,
anume Luciul, de nimeni ne-
clintit, în vecii vecilor.

Iar la aceasta: credința dom-
niei noastre mai sus scrisului
Alexandru voevod și credința
tuturor boierilor moldoveni.

Scris în Suceava, în anul 6917
(= 1409) Noemvrie 7, cu mâna
lui Bratei logofătul.

LECTIA a XXIX-a

radical. N. Majorana

История, писаная въ боярько, состоящая изъ
многихъ якои. чиновъ и земельныхъ, несъвѣтъ
столбъ и письмо къ государю Ерхиту и настѣ
шнѣ въ чинѣ, отъ профессора Григорія Федорова
изъ Ильинской и Симеоновской и Симеоновской Трапези
изъ Рыбинской и Сочицкой и Ростовской губерній, оправдан
и съмнѣніи оставлена въ губерніи, тѣмъ что въ губерніи
въ Ильинской и Симеоновской и Симеоновской Трапези
въ Рыбинской и Сочицкой и Ростовской губерніи
прѣбрѣнно и монументально и торжественно испѣвѣтъ
подъ охороной и юбкѣнѣ, и въ то же время разглаголитъ
и торжествуетъ и въ Ильинской и Симеоновской Трапези
и въ Рыбинской и Сочицкой и Ростовской губерніи
и въ другихъ губерніяхъ, о чёмъ съмнѣніе
и сомнѣніе въ кѣ:

L E C T I A a XXIX-a

† Милостію божією ми Стефанъ воевода, господаръ зе^имли Молдавскон, чиниа^и знаменито ие е^клъ ли^истомъ нашимъ кто на нъ о^узритъ или о^услы^ишишъ ч^твчи, оже произволи господестко ми добрымъ || нашимъ о^умисломъ, и о^учини^имо за наше здраке || и за д^вши^и свято^иочник^ишіихъ родите^иль нашіхъ, и дали || есми монастырю от Польни три человди циган^иски на имѧ: Славъ Хр^иковѣнъ и Косте Чркнїи Сла^ивокъ златъ, и Микоулиц^икъ, да в^ед^естъ томъ || прѣд^иреченномъ монастырю непорвани съ к^екъмъ доходомъ на к^екки.

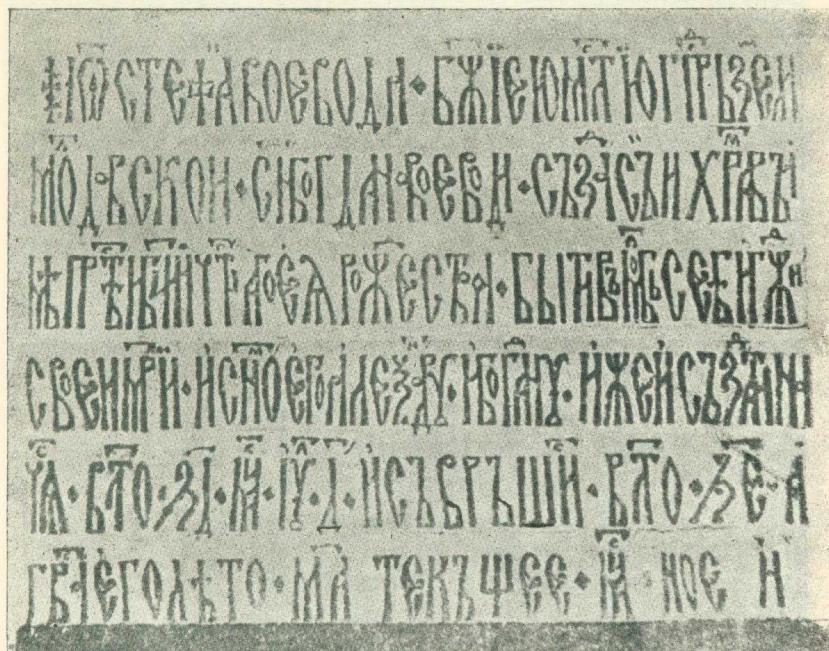
Я на то естъ к^ера господестка ми, || и к^ера воевъдъ господестка ми, к^екъ, и великихъ и малыхъ.

Пи^исалъ Оанча граматит о^у Сочак^икъ, въ л^икто ^ис^имъ || Юн^ита въ к^екъ.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei, facem cunoscut și cu această carte a noastră, cine o va vedea sau o va auzi citindu-se, că a voit domnia mea, cu al nostru bun gând, și am făcut, pentru sănătatea noastră și pentru pomenirea sfânt răposaților părintilor noștri, și am dat mânăstirii din Poiana trei sălașe țigănești anume: Slav Hârloveanul și Coste Negru, ginerele lui Slav și Micuiliță, să fie acestei mai sus pomenitei mânăstiri, neclintite, cu tot venitul, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei mele și credința boierilor domniei mele, tuturor, și mari și mici.

A scris Oancea gramatic, în Suceava, în anul 6942 (= 1434), Iunie în 26.

LECTIA a XXX-a¹⁾

† Io Stefan voevod, bojk'eu
milstost'iu gospodar' zemli || Mol-
davskom, sinik Bogdana voevodi,
stvzda stki xram v k' t'mk Prf-
chisti Bogoroditsi i chistnago em
Rozhdestva byiti v k' molkk svet'k
i gospojdi || skoeni Marini i sini-
nom ego Alehandr i Bogdan, i
nike i stvzdati na || chas, v lkto
zad, mkeca Ivl d i stvkrkniem
v lkto zee, a || gospodestva ego
lkto ma tek'kiree mkeca Noem-
vriia i.

† Io Stefan voevod, din mila
lui Dumnezeu, domn al tării
Moldovei, fiul lui Bogdan voevod,
a zidit acest hram întru
numele Prea Curatei Născătoare
de Dumnezeu și a cinstitei ei
nașteri, ca să fie întru rugă sie-și
și a doamhei sale Maria, și a
fiilor lui: Alexandru și Bogdan.
Care a și început a se zidi în
anul 7004 (= 1496), luna Iulie
4, și s'a săvârșit în anul 7005
 (= 1497), iar a domniei lui anul
41 curgător, luna Noembrie 8.

¹⁾ Exercițiile noastre paleografice fiind grupate după dificultăți; dăm în Lectiile XXX—XXXIII câteva exerciții de o descifrare mai anevoieasă.

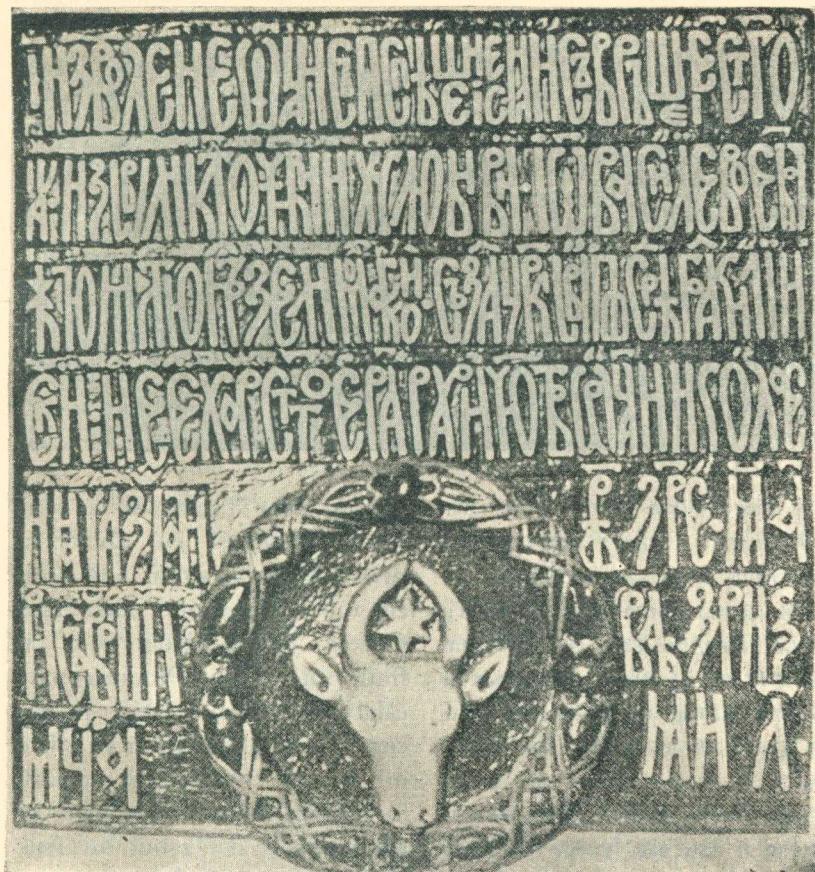
LECTIA a XXXI-a

† Елена Деспотовна гospожда
Петра воевода поконна[го], съзв[а]-
[ла] съни храм въ имѣ скатого
великомученика Георгия въ Бот-
жанохъ тръгъ, въ дны [гос-]
по[дина] Ио Стефа[на] воевода, и
съврѣши въ лѣтъ змѣ, мѣ-
сяца Октомври.

Elena a Despotului, doamna răposatului Petru voevod, a zidit acest hram în numele sfântului marelui mucenic Gheorghe, în târgul Botoșanilor, în zilele domnului Io Stefan voevod. Si s'a săvârșit în anul 7049 (= 1541), luna Octombrie.

LECTIA a XXXII-a

† Из коленем єтца и съ постѣшнѣем Сина и съврѣшнѣем скжатого || Ахса, изволи благочистицкїи и христолюбивкїи Iw
Баснаїе ковводы || божию милостїю господарк земли Молдакскон, създа црквкъ пш срѣд град Килїи скїи, идеже ест храм скжатого єрафаха и чудотворца Николае. || И начасам видати в лѣто зреи Март, || и съврѣшиша в лѣто зреи Март, мѣсѧца Май л.

† Cu voia Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu săvârșirea Sfântului Duh, a voit, binecinstitorul și de Hristos iubitorul, Io Vasile voevod, din mila lui Dumnezeu domn al țării Moldovei, să zidească biserică în mijlocul cetății Chilia, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni Niculae. Si a început a se zidi în anul 7155 (= 1647), Martie și s'a sfârșit în anul 7156 (= 1648), în luna Mai 30.

LECTIA a XXXIII-a

† Из коленем Отеца и съ по-
нищенем Сина, съкрышением
Сквата го Духа амин. Ге ѿбо аз
раб владика моего Ivesea Христа ||
жъпан Владыла бан със братием
си жъпан Адмитръ прѣкалав и
Балика спатар, почихъм сю съл-
ти храм въ дѣни Басараба || въ-
къда. И потом быст въ зап-
стеніе много врѣме дондеже до-
стигю и азъ раб Ivesey Христоу
жъпан Радыла вел армаш и със
момъ || братием жъпан Прѣда спа-
тар и Стroe постѣник, апенси
жъпанъ Владыла бан и сини жъ-
пан Радыла вел армаш, ми же ||
видѣхъм сю сълатое место како
ест неисправлено, тѣм ради ми
съпотѣдихъм и подкигохъм
сю || сълаты храм и 8красиҳом въ
молеб сълатого архїерарха отца
нашего Николи Мирликенскы. ||
И мы 8тврѣдихъм и съткорихъм
сю сълати храм въ дѣни благо-

† Cu voia Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu săvârșirea Sfântului Duh, amin. Iată deci, eu robul stăpânului meu Isus Cristos, jupan Vladul ban, cu frații săi: jupan Dumitru părcałab, și Balica spătar; am început acest sfânt hram în zilele lui Basarab voevod. Si apoi fu în pustiire multă vreme până ce am ajuns și eu, robul lui Isus Cristos, jupan Radul vel armaș și cu frații mei jupan Preda spătar și Stroe postelnic, nepoți ai lui jupan Vladul ban și fii ai lui jupan Radul, fost marearmaș, noi însă, văzând acest sfânt loc cum este neisprăvit, pentru aceasta noi ne-am trudit și am ridicat acest sfânt hram și l-am zugrăvit, întru ruga sfântului arhierarh părinte al nostru Niculae Miralichianul. Si noi am întărit și am făcut acest sfânt hram,

чиницкаго и христољубиваго Iw
Михаї || вшевида, син великаго
и прѣдоброго Iw Яннандрѣ вши-
вида. Почисмъ мѣсеца Април ё
дкни и скврьшишъ мѣсеца Юни
дкни, въ кто ^{зчс.}

în zilele binecinstitorului și de Hristos iubitorului, Io Mihnea voevod, fiul marelui și prea bunului Io Alexandru voevod. S'a început în luna Aprilie 20 zile și s'a săvârșit în luna Iunie 8 zile, la anul 7096 (= 1588).

EXTRASE DIN DOCUMENTE (JURIDICE)

1. И каре кто хтет ловити без волю калѣгевум, то такови да знае ере га чем 8хватити господство ми тере мѣ кем наквзати камен на грѣах тере га чем метнѣти къ кодѣ.

2. Чловека тога що не ке пладити камѣ скамтомѣ монастырѣ що ест достоанію, таковаго чловѣка тако да знает ере се ке наражен поставити на брод.

3. И ноже мѣ съмогрихом и ми тот посаѣдни запис и обрѣткохом и познахом литера его како он сам съ своєј рѣккој писал.

4. Тота селище досегла слѣга наш съ 8ричѣ, иж била зостала господарска ради єдна дѣшерѣбинѣ що се 8вили єдин грыци на тих хотари.

5. Даи крѣчмѣ ти аспри прѣд прѣгаром ит Рибник и господство ми кон.

6. И даи алдамаш прѣд пѣрѣгаром ит Рибник аспри си.

7. Некѣда ест бил къспрашал по вѣсих брати его ит село Лазорел: ҳоцици ли къспити сїю дело емѣ или иж; а они ест били реклѣ, ере не могжт да дрѣжити негове делове за очинѣ; не како да се къспиш дрѣзе очине и дѣдими.

8. Господство ми къспрашахом и дикан господства ми и ит

1. Si oricine va pescui fără voia călugărilor, unul ca acela să ştie că-l va prinde domnia mea de i va lega o piatră de gât de-l va arunca în apă.

2. Acel om care nu va plăti vamă sfintei mânăstiri, ce-i este venitul, un astfel de om să se ştie că se va pune în ţeapă la vad.

3. Deci, cercetând și noi acest din urmă zapis, am aflat și am recunoscut litera lui, cum că el singur cu mâna lui a scris. (*Doc. Vasile Lupu. E vorba de scrisul lui Stroici logofatului.*)

4. Acea siliște a dobândit-o sluga noastră cu uric, căci a rămas domnească pentru o dușegubină, pentrucă a omorît un grec pe acele hotare.

5. A dat (la) cârșmă 350 aspri înaintea pârgarilor dela Râmnic iar domniei mele calul.

6. Si a dat aldamaș înaintea pârgarilor dela Râmnic aspri 250.

7. A întrebat Necula pe toți frații lui din satul Lazorel: voesc să cumpere această parte a lui sau nu; iar ei au zis că nu pot să ţie părțile lor de ocină, necum să mai cumpere alte ocine și moșii.

8. Domnia mea a întrebat în divanul domniei mele înaintea

прѣдъ владицем и отъ прѣдъ вѣ-
семъ правителемъ и болѣромъ гос-
подства ми по Радѣлъ постелникъ
и по сестра емъ Фрѣжина, сѣкъ
кашѣ коло продати вищеречено
село или ни? Да не речете ви по
ошибки господства ми яко
вѣзвратити село отъ господства
ми и отъ святага монастырѧ. И отъ
рекоша и висглашашти како не
продахомъ того село сѣкъ икка
силъ.

9. И ти Татѣле отъ Хинцеци
еко те постави господство ми
катаж да ми пазиш тонъ браницівъ
и да се неволисаш и сѣкъ сию
кнїгъ господства ми да кликаши
8 трѣгъ да слышатъ скакога члов-
ека ере ю сѫмъ далъ господство
ми скатомъ монастыръ...

10. Въ томъ Петрашко воєвода
гледахъ и сѣдихъ по правдѣ и по
законѣ и далъ естъ законъ вѣ
болѣри да заклѣтъ. Въ дніе стараго
поконномъ Ілѣзандровъ воєвода Бадеа
ещеже не оставила естъ нѣ естъ
пошелъ 8 проѣхъ сѣкъ Станъ тѣре естъ
вѣзвималъ законъ прѣзъ законъ кѣ
болѣри. Такоже кѣда естъ билъ на
дѣнъ и на сорокъ, а Бадеа ини
однесла законъ за польно 8 дни-
канъ кѣ за болѣри тѣре естъ заклѣли
како нестъ ималъ Параскива очинъ
ничесоже.

11. Понеже естъ билъ заклѣли
техъ вѣ болѣри крико, такоже вѣ
томъ поконномъ стараго Ілѣзанд-
ровъ воєвода вѣзвималъ естъ колови
техъ вѣ болѣри како естъ билъ стар-
законъ.

vlădicăi și înaintea tuturor dre-
gătorilor și boierilor domniei
mele pe Radul postelnic și pe
sora lui Frujina: cu voia voastră
vindeți mai sus pomenitul sat sau
nu? Ca să nu spuneți, după ple-
carea domniei mele, ca să se în-
toarcă satul dela domnia mea și
dela sfânta mânăstire. Iar ei
au zis și au glăsuit că n'au
vândut acest sat cu nicio silă.

9. Și pe tine, Tatule din Hin-
tești, iată te pune domnia mea
vătaf ca să-mi păzești acea bra-
niște și să te nevoești și cu această
carte a domniei mele ca s'o strigi
în târg ca să audă orice om că
am dat domnia mea sfintei mâ-
năstiri...

10. Intru aceea Pătrașcu voe-
vod a cercetat și a judecat după
dreptate și după lege și a dat
lege 12 boieri ca să jure. In zilele
răposatului bătrânului Alexandru
voevod, Badea încă nu s'a lăsat,
ci a mers la pără cu Stan de a
luat lege peste lege 24 de boieri.
Iar când a fost la zi și la soroc,
Badea, el, a adus legea deplin
în divan — 24 boieri — de au jurat
cum că n'a avut Paraschiva ocină,
nimic.

11. Pentru că acei 12 boieri au
jurat strâmb, răposatul bătrânul
Alexandru voevod, a luat boii
acelor 12 boieri, cum era legea
veche.

12. Таже къда ест бил на днинка съни болѣри иже сът виширецение whи сибирали се зде на стол 8 Бѣкѣреци и пошли сът въсі кѣпно със Преда столник на ската митрополие иже сътко-рена wt Константин Шербан во-вода тери ест заклеще със Преда столник въсіх със рѣки их по скатое евангелие како не сътко-рила Барбѣл ворникъл по мегаши wt Порчені вечини 8 силости.

13. Им дадох господство ми ви клетовци, тере их съ однесли прѣд жупан Радъл wt Борѣци, та съ клели како ест права whина скѣтомъ монастиръ; а жупан Радъл wh ест писал книгъ до господство ми како съ клели и дали скѣтомъ монастиръ. Его ради и господство ми дадох скѣтомъ монастиръ.

14. Бидѣхомъ господство ми и книгъ покономъ дѣдъл гос-подство ми Ялѣзандръ воевода над сиѣ дели за очина когда бист течение лѣтомъ зоз како их ест била побратила Нѣкша си-нови със джциерѣ ен над сиѣ дели за whинкъ.

15. Да скйт колни камеши ка-лѣгеромъ, да испишет 8 катастихъ то не ке платит, те да донесет къ господство ми.

16. Хотар тон пасики що ест 8 хотар Попециомъ да ест коли ест хотар едное пасикъ и колико бѣ-дет може кед едни молодецъ wt срѣд пасики едним киемъ на 8си стороныи.

12. Deci, când a fost la zi, acești boieri, cari sunt mai sus pomeniți, s'au adunat, aici la scaun în București, și s'au dus toți, împreună cu Preda stolnic, la sfânta mitropolie, care este făcută de Constantin Șerban Voievod, de au jurat cu Preda stolnic, toți cu mâinile lor pe sfânta evanghelie, cum că nu a făcut Barbu vornicul pe megieșii dela Porceni vecini în putere.

13. Le-am dat domnia mea 12 jurători de i-a adus înaintea lui jupan Radu din Borăști, de au jurat cum că este dreaptă ocină sfintei mânăstiri; iar jupan Radul a scris carte la domnia mea cum au jurat și au dat sfintei mânăstiri. Pentru aceasta și domnia mea am dat sfintei mânăstiri.

14. Am văzut domnia mea și cartea răposatului moș al domniei mele, Alexandru voevod, asupra acestor părți de ocină, când a fost cursul anului 7077 (= 1569), cum a înfrățit Neacșa fiili cu fetele ei peste aceste părți de ocină.

15. Să fie volnici vameșii că-lugărilor să-l înscrive în catastih pe cel care nu va plăti și să-l aducă la domnia mea.

16. Hotarul acelei prisăci, care este în hotarul Popeștilor, să fie cât este hotarul unei prisăci și cât va putea să arunce un tânăr din mijlocul prisăcei cu o măciucă în toate părțile.

17. Покупили калдери за ср аспри и да изкадет и шт десет напъсти за бир. Таке господство ми изметнил съм тез напъсти шт катастри шт вистинар господства ми.

18. Ест купила госпожда господства ми кишеречена очин със аспри шт над дажкове шт кечини шт села еи за дъднине шт над родителне еи, не ест купене шт аспри господски шт хорс.

19. Нест имал никто тъкеш да покопил дъднине пъстини и бирничи без знания господства ми и адиканом.

20. Я Станчловка жена аще полулюбит да къзмет мажка да ест колна звети, нж на двор шт очини.

21. Маж еи ни един метък да не имет със ѿчине еи понеже ест еи ѿчине за пръккие, дане шт мати еи.

22. Понежю ест поклонил сна ѿчина изради бироке что ест платил жъпан Цалапи логофет шт при дъни Радъла коеводъ еже погибе на Рибник даже до дъни Бинтила коевода, бироке чин аспри „Д.“

23. Ест покупил Радъл ключер кечини търе ест съкткорил село еже се зокет ѩржицин.

24. Того човекъ ест бил ме гиашъ над дъднина его а потом ун се ест пръдал кечинъ сквато мъ монастиръ със синови его и

17. Au cumpărat călugării pentru 203 aspri și să-i scoată și dela 10 năpăsti de bir. Pentru aceasta domnia mea am scos acele năpăsti din catastiful de visterie al domniei mele. (*Doc. Mihai Viteazul*).

18. A cumpărat doamna domniei mele mai sus pomenita ocină cu aspri dela dăjdiile din vecinii din satele ei de moștenire dela părintele ei și nu s-au cumpărat cu aspri domnești din țară. (*Doc. Radu Mihnea 1610 Mai 17*).

19. Nimeni nu a avut treabă să cumpere moșii pustii și birnice fără știrea domniei mele și a divanului.

20. Soția lui Stanciul dacă va dori să-și ia bărbat, este volnică să-l ia, însă în afară de ocină.

21. Bărbatul ei să nu aibă niciun amestec cu ale ei ocine pentrucă și sunt ei ocine de zestre, date de mama ei.

22. Pentrucă au închinat această ocină pentru birurile ce le-a plătit jupân Țalapi logofăt, din zilele lui Radu Voievod care s-a prăpădit la Râmnic, și până în zilele lui Vintilă Voievod, birurile fac aspri 4000.

23. A cumpărat Radu clucer vecini de a făcut satul care se cheamă Urății.

24. Acest om a fost megies pe moșia lui iar apoi să a vândut vecin sfintei mânăstiri cu fiii lui și cu toată moșia lui, de

със въсех дългина его за доброволък его, по връчък къда билег егъмен там Глигорие въ цен за хъл аспри. И после къда стоял билги егъмен Щефан и подигал пръх речи како икест се продал вечинъ шт доброволък почто ради икест бил дал новции всек заплатъно. И приидет пред господство ми 8 велики дикан тере се преше см за лицъ със егъмен. Въ том господство ми съм гледах и съдих по правдъ и по законъ да пократит новции склонъ монастиръ със лихко на десет диканадесет.

25. Иле того 8рик шт Петра ковкода сказа его Тоадер Башотъ пред нами незапечатан понеже привъчилса кинти из земли Петров ковкода тогди и не съхватил его печетати. И того 8рика непечетан еще привъзахом его къ семъ наше мъ привалию.

26. Яби приснгати съ къд божилници, къси люди добрих, слъги господства ми дворъни.

27. Того ради да не имают тегати ни съ едином листом николи на кѣки; а кто коли вспоминетъ съдъ 8 дънох и часох тот да заплатитъ закъскъ и рѣбликъ.

28. И кто шт нас разоритъ сию токмеж или аз или калъгерим да имаетъ дати патдесътъ колы до портъ господарекъ.

a lui bună voe, pe vremea când era acolo egumen Gligorie, în preț de 6000 aspri. Iar apoi, când a stat egumen Ștefan, el a ridicat pâră, zicând că nu s'a vândut vecin de bunăvoe pentru că nu i s-au dat banii toți deplin. Și a venit înaintea domniei mele în marele divan de să a părât de față cu egumenul. Intru aceasta domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, ca să întoarcă banii sfintei mânăstiri cu dobândă: dela 10 să dea 12.

25. Însă acel uric, dela Petru voevod, l-a arătat Toader Bașotă înaintea noastră nepecetluit pen-trucă i s'a întâmplat atunci să iasă din țară Petru voevod și n'a apucat să-l pecetluiască. Și pe acel uric nepecetluit, încă l-am legat la acest al nostru privilegiu. (Doc. Eremia Movilă 1597, Iunie 6).

26. Să jure cu 24 jurători toți oameni buni, slugi, curteni ai domniei mele.

27. Pentru aceasta să nu aibă să se pârască cu nicio carte, nici-oată, în veci; iar cine va pomeni, fie în orice zi sau ceas, acela să plătească legământ 50 ruble argint.

28. Iar cine dintre noi va strica această tocmeală, sau eu sau călugării, să aibă a da cinci zeci de boi la poarta domnească.

29. Өчине сът биле хотарисаде, избранине и скаменене със вълкери хотарничи.

30. Циганин ест дад Шефан на съмрътъ скватомъ монастиръ къда се ест 8чинил калঘер како да мъ ест за дыше, паки потом га ест къпна и господство ми вът синови Шефана за аспри.

31. 8ни такоже некое люди тъжди и къпци вът дъръго земли и ёст могли држати село Плешокла.

32. Ек том господство ми къпно съкъсемъ скватомъ господство ми великини и малими волкери скътвонихомъ съд и обреталося како тии селове когорна сът погъблени въ хитлъкство не подобаетсѧ изити въ продажи или въ къпежество.

33. Еи дакамъ 8 знание за работъ вашемъ човекъ, на име Негое, ере ест имал женъ 8 господство ки и пак ест имал и дъръго женъ 8 земли господство ми; за той нест закон, како да имат човекъ две жени.

34. Се подиже един лотътъ тъи 8 каше земле, и даде Богъ тере не донесоше кражимаша на ръкъ, тако ми мъ 8чинихмо, како мъ ест закон тере га знаменахмо.

29. Очинile au fost hotănicite, alese și împietrite cu 12 boieri hotarnici.

30. Țiganul, l-a dat Ștefan, la moarte, sfintei mânăstiri, când s'a făcut călugăr, ca să-i fie lui de suflet, apoi și domnia mea l-am cumpărat dela fiii lui Ștefan cu 1500 aspri.

31. Ei, ca niște oameni străini și negustori din altă țară, nu puteau stăpâni satul Pleșovul.

32. Întru aceasta, domnia mea, dimpreună cu tot sfatul domniei mele, marii și mici boieri, am făcut judecată și am aflat că acele sate care s'au pierdut în viclenie nu se cuvine a fi scoase în vânzare sau spre cumpărare.

33. Vă dau de știre pentru treaba omului vostru anume Neagoe că a avut femei la domnia voastră și iarăși a avut o altă femei în țara domniei mele, pentru aceasta nu e lege ca să aibă omul două femei.

34. S'a ridicat un lotru acolo, în țara voastră, și a dat Dumnezeu de ni-a adus pe vrăjmaș în mână, astfel noi i-am făcut precum și este legea și pe el l-am însemnat.

(I S T O R I C E)

1. Господинъ ми кралъ ми давока ҳарагиа вът бановъ да ест къ земли господства ми како то

1. Domnul meu craiul mi-a dăruit haraghia de bani ca să fie în țara domniei mele cum

ест и вѣ земли неговѣ, тако да са ҳаракесват и вѣ земли гостества ми.

2. Да знаєт вана мілостъ, понеже стоятъ дѣ господары велики съ конскѣ готовы 8 дрѣстров на дѣнак, а велики царь Імѣратъ бѣг естъ трон дѣни ходъ идь мене.

3. Твзи да са знаєтъ чѣ дохъ людие штъ Блашкъ земля та ми казаухъ че ялде естъ 8мрѣкъ. Яко не 8мрѣкъ єще, естъ сесалъ залѣ и 8мрѣкъ цистъ.

4. Сѣка естъ 8 гостества ми поклисара брата ми Щефана конкодѣкъ, жупанъ Еслапаш логофетъ, та га естъ послалъ на предъ, а Щефанъ конвода идѣтъ съ вѣсѣмъ неговѣми конске 8 нашаго помоца.

5. Дакамъ 8 знаніе приятели стѣ ви, безъ тонъ не може быти, и 8 поиндохъ 8 Тирцехъ 8 великовага царѣкъ, та 8чинихъ миръ и добродетелъ.

6. Не знамъ конъ естъ окви законъ та се не пѣшаютъ поклисари, окви законъ ни сажъ виделъ штъ Тирцехъ ни штъ Лесехъ.

7. За Щепелаша єще не знаєтъ нициа, а болѣхи шни ми се поклонити и ска землѣкъ, и яли кег ми естъ съ добродетелъ и послалъ

aceasta este și în țara lui ca să se bată bani și în țara domniei mele. (*Dan II către Brașoveni, (1424) Noemvrie 10.*)

2. Să știe măria voastră că stau 4 domni mari cu oști gata la Durostor pe Dunăre, iar marele împărat Amurat Beg, se află la trei zile drum dela mine. (*Alexandru Aldea către Brașoveni*) (1432).

3. Iată să se știe că au venit oameni din țara Românească și mi-au spus că Aldea a murit. Dacă n'a murit încă, i-a venit rău și va muri. (*Vlad Dracul către Brașoveni*).

4. Aici este la domnia mea solul fratelui meu, Ștefan voevod, jupan Vulpăș logofăt, pe care l-a trimis înainte; iar Ștefan voevod vine întru ajutorul nostru cu toate oștile lui. (*Basarab Laiotă către Brașoveni*).

5. Dau știre prieteniei voastre că fără de aceasta nu se putea să fie ci am mers la Turci la marele împărat de am făcut pace și bine. (*Basarab Laiotă către Brașoveni*).

6. Nu știu care este acea lege ca să nu se sloboadă solii, o aşa lege n'am văzut nici la Turci, nici la Lesi. (*Basarab Laiotă către Brașoveni*).

7. Despre Țepeluș încă nu se știe nimic, iar boierii mi s'au închinat și toată țara; iar Ali Beg îmi este cu bunăvoiță și a

е на Портѣ да ми 8чинит мир
и да ми донесет стѣг.

8. Како наш вражмаш и ваш,
ако га с8 8кили Мехединци 8
село Глогова.

9. Ере посла тѣрски царь та
ме зва на Портѣ, а господество
ми пондих и занесих дажь
что в утѣ Блашкѣ землю.

10. Тое болѣрин, Ялбя Келин-
каго, подкигал се ест господарь
над глахѣ Влада коевода Цѣпеш,
а Влад коевода изиде съ конско
прѣмо ем8 и 8хвати его и по-
секль га ест и ѿн и вѣсем ро-
дом его.

11. Стоика изгѣби вишеписан8
вчин8, понеже 8зѣ жена Д8мит-
рова тere изгѣкгое 8 Браил8 вѣ
чюждих земле яко един ханн и
злотворц8.

12. При дѣни Рад8лова кое-
вода кѣда ест бila велико глад-
ств8 тere се с8т сїи чловеци про-
дали сынови си Т8рцем.

13. Ере кѣда се ест 8киет по-
коином8 Рад8л коевода сїе по-
гани Т8рци сїе Мехмед Али begov
синъ, за ради христиани, да не
господствѣт погани Т8рци Блаш-
ка земле. А синови Билцок8 и

trimis la Poartă ca să mi se facă
pace și să mi se aducă steag.
(*Vlad Călugărul către Brașoveni*).

8. Că al nostru vrăjmaș și al
vostru, iată l-au ucis Mehedin-
țenii în satul Glogova. (*Vlad Călugărul către Brașoveni, despre
uciderea lui Basarab cel Tânăr*).

9. Că a trimis împăratul tur-
cesc de m'a chemat la Poartă și
domnia mea m'am dus și am
dus dajdia ce este din Țara Ro-
mânească. (*Vlad Călugărul către
Brașoveni*).

10. Acest boier, Albul cel Mare,
s'a ridicat domn peste capul lui
Vlad voevod Țepeș; iar Vlad
voevod a ieșit cu oaste împo-
triva lui, l-a prins și l-a tăiat pe
el și tot neamul lui. (*Mircea Ciobanul mânăstirei Govora, 1551,
Aprilie I*).

11. A pierdut Stoica mai sus
scrisa ocină pentru că a luat pe
nevasta lui Dumitru de a fugit
la Brăila în țari străine ca un
hain și răufăcător. (*Pătrașcu cel
Bun, 1556, Noemvrie 9 episcopiei
de Buzău*).

12. In zilele lui Radu voevod,
când a fost mare foamete, încât
acești oameni și-au vândut fiii
Turcilor. (*Alexandru cel Rău,
1571, Mai 24*).

13. Când s'a bătut răposatul
Radu voevod cu păgânii Turci
cu Mehmed, fiul lui Ali Beg,
pentru creștini, ca să nu stă-
pânească Turcii păgâni Țara
Românească. Iar fiii lui Bilț și

със дръзи хлапи ѿни се сът подигоше над глахъ поконномъ Радашкъ коехода и един лотъ да ест господаръ на име Драгослав Пъркар.

14. Сън пакиже ест достизал жъпан Шербан бан, швръ Пръкловъ бан, тае ѿчинъ, къда ест штишел тере ест ѿбесил по Драгичъ Данчок Гогоашъ с Цариградъ почто се подигал господар да придет с Блашка земли.

15. Поконномъ Михаил коехода подигали се ест съ скономъ конскъ над Ъгрини и побѣдили ест и добивали ест скака земли Ярдѣлское и стодали ест господство емъ краю с стол Белградъ и късем земле Ярдѣлское. Я въ послед на господство емъ послажмо ест по прекъзлюблена и от срѣдечна и отрокъ господство емъ Николай коехода да бити господаръ земли Блашкои и чиститом царю ециеже послажмо ест скнитъ от чистата Порта.

16. Еъ днине Александрова коехода, синъ Илиаш коехода по време что ест била господство емъ на конскъ съе Скиндер паша с земле Молдавское по брѣзехъ Нистръловъ на Рацковъ, тогдъ ест била штакна зде на стол по жъпан Димитъръ быв кел бан Краплевски и съе вси болѣри диканъловъ.

17. Къда начинаютъ съе зладѣлесткии въ днине поконнаго

cu alii robi au ridicat asupra capului răposatului Radu voevod un lotru anume Dragoslav Purcar, care să fie domn. (*Mihnea Turcitol, 1579, Mai 16*).

14. El, jupan Șerban ban, cunnatul lui Pârvu ban, de asemenea a dobândit acea ocină când s'a dus de a spânzurat pe Drăghici al lui Danciu Gogoașă, în Tarigrad, pentrucă s'a ridicat să vie domn în Tara Românească. (*Mihnea Turcitol, 1588, Iunie 13*).

15. Răposatul Mihail voevod s'a ridicat cu oastea sa asupra Ungurilor și i-a învins și a dobândit toată țara Ardealului și a stat domnia lui crai în scaunul Bălgradului și a toată țara Ardealului. Iar în urma domniei lui a trimis pe prea iubitul și din inimă copil al domniei lui, pe Niculae voevod, ca să fie domn al țării Românești și cinstițul împărat i-a trimis de asemenei sceptrul dela cinstita Poartă. (*Radu Mihnea, 1614 Dec. II*).

16. In zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliaș voevod, în vremea când domnia lui era la oaste cu Skinder Paşa în țara Moldovei, pe malurile Nistrului, la Rașcov, atunci a lăsat aici în scaun pe jupan Dumitru, fost mare ban al Craiovei și cu toți boierii divanului. (*Alexandru Conul, 1624, April 28*).

17. Când au început răutătile, în zilele răposatului Mihai voevod,

Миխан воевода, таже тогда ѿ-
тала ест сквата монастир скътлаа
Троицъ пуста и нехабила за къс
шт темелие, и расипаютсѧ и ка-
дзгерне и коматеъ и села.

18. Ек днине поконномъ Радзла
воевода синъ Михнека воевода,
въ пръкое господство, къда бист
течение лѣтомъ зърка, а Лека по-
стелник иже ест била тогда вел
спатар скълчило се ест емъ
скъмрѣт за мечъ, понеже га ест
прихватил Радзла воевода шт къ
господства емъ съкъ зла хитлѣни-
етъ.

19. Ни даде Богъ и нарек
Христіански ѿвзи градъ цю беше
поганомъ въ рѣкахъ. Тъгро ради
цио ест била напраки къ немъ, а
whna е изгорела къса, та га съгла
изнока правимо. Того ради ви
просимо, да ни поможете съ лѣ-
кови и стрѣлами и пушками, и
да ни дасте салонитро да чы-
нимо прахъ, да постакимо въ градъ,
шти ест такостъ и камъ и намъ и
въсемъ Христианомъ.

20. Я паки кони, цю съктъ зъсети
нашимъ сиромахомъ, да ви наѣчит
Богъ, да имъ се пократит; а темзи
злотворцемъ да имъ се глаге шт-
кинѣти.

21. Да ест ли въ теке члобе-
честко, имаш ли ѿмъ, имаш ли
мозъкъ цю смъ чтѣтишъ чрънило и

атunci, а ръмас sfânta mân-
ăstire a sfintei Troițe pustie și
prădată de tot din temelie, și
s-au risipit și călugării și buca-
tele și satele. (*Referitor la mân-
ăstirea Radu Vodă din Bucu-
rești. Alexandru Iliaș, 1629,
Mai 5*).

18. In zilele răposatului Radu
voevod, fiul lui Mihnea voevod,
în prima domnie, când fu cursul
anilor 7121 (=1613), iar Leca
postelnic, care era atunci mare
spătar i s'a întâmplat lui moarte
de sabie pentru că l-a prins Radu
voevod cu rea viclenie către
domnia lui. (*Matei Basarab,
1641, Ianuar 16*).

19. Ne-au dat Dumnezeu și
norocul creștinesc această cetate,
ce a fost în mâinile păgânilor.
Drept aceea ce a fost întăritura
ei, aceasta a ars toată și pe aceea
acum din nou o întărim. Pentru
aceasta, vă rugăm să ne ajutați cu
arcuri și cu săgeți și cu puști
(tunuri) să ne dați silitră, ca să
facem praf, să punem în cetate,
căci ea este tăria și a voastră și
a noastră și a tuturor creștinilor.

20. Si iarăși caii care sunt
luăți supușilor noștri să vă povă-
țuiască Dumnezeu ca să li se
înapoieze, iar acelor rău făcă-
tori să li se înlăture capetele.
(*Basarab cel Tânăr către Bra-
șoveni*).

21. Ai tu oare omenie, ai tu
mințe, ai tu creer căți strici
cerneala și hârtia pentru un copil

Хартни ю израдди єдно дете ут
кърке сина Калциинана, та го ко-
риш, ере ти ест синъ? Яко ти
ест синъ и хокеш, да мѣ добро
Счиниш, а ти га штави, да ест
по твоє съмръкти господаръ на
твоє место, и матер мѣ а ти ю
8зми та ю дръжки, да ти ест
господжа, цио ю сѣ дръжали 8
наше земле ски рибари Бранловски.

22. Нѣ да знаете, цио сѣ два
цръкви пенези, еще некю дати,
да си кѣпим женѣ ут христиане;
ере wha ест била 8 рѣк поганих,
нѣ whи ми сѣ ми ю послали
съ чистю а азъ седа да ю кѣ-
пим? Тон не може бити.

23. И где обретают Молдове-
нене, да ихъ хватают и цио носет,
да имъ 8зимают; а нихъ къ мнѣ
да дѣводет.

24. Мѣ не дососа говрѣнатъ-
стко земи Бѣлградскон, ижъ пѣшат,
да мнѣ вѣзмет моя права очина
и моя земаница, Фаграш и Ам-
лаш... а господство мн... не
цижъ оставит с мошм главом
срамотно да загубим.

25. Не бы мѣ доста скъ ти
люди, нѣ се и виціе чемерил да є
навѣрал твој ста деце ут Брашова
и ут земле Бѣлград а но нихъ събра,
єдни постави на ражник, а дрѹги
8 шгнк.

de curvă, fiul Călăunei și spui
că ţi este fiu? Dacă îți este fiu
și vrei să-i faci lui bine, apoi,
tu lasă-l ca să fie după moartea
ta domn în locul tău și pe mama
lui, pe aceea ia-o și ține-o ca
să-ți fie doamnă, pe care au
ținut-o în țara noastră toți pes-
carii brăileni. (*Boieriii brăileni,*
*buzoieni, râmnicieni, către Ștefan
cel Mare*).

22. Și să știi: ce sunt doi bani
roșii, încă nu îi voi da ca să-mi
cumpăr femeea dela creștini, căci
ea a fost în mâinile păgânilor și
ei mi-au trimis-o cu cinste; iar
eu acum s' o cumpăr pe dânsa?
Aceasta nu poate să fie. (*Basa-
rab cel Tânăr, către Brașoveni*).

23. Și unde vor afla Moldoveni,
să-i prindă și ceea ce poartă să li
se ia; iar pe ei să-i aducă la mine.
(*Vlad Dracul către Brașoveni*).

24. Lui nu-i ajunge guverna-
toria țării Ungurești ci trimită ca
să-mi ia a mea dreaptă ocină și
a mea țărișoară, Făgărașul și
Amlașul... iar domnia mea...
nu voi lăsa, cu capul meu, ru-
șinos, să-o pierd. (*Vladislav II
voevod către Brașoveni*).

25. Nu i-a fost destul cu acei
oameni ci încă mai tare s'a în-
verșunat de a adunat trei sute de
copii din Brașov și din Țara
Bârsei, și pe aceștia i-au strâns,
pe unii i-a pus în țeapă iar pe
alții pe foc. (*Dan pretendentul
către Brașoveni, despre cruzimile
lui Vlad Tepeș*). .

26. Их варе кто хощет да
дондет къ господство ми, да
ми слѣжит, варе ест Ѣгрии, варе
е Ѣакши, варе ест Блах, господ-
ство ми... га цем милюкат и
хранит... а жолдъ не мам да
им дам.

27. И дрѹго паки да знаа гос-
подство ви, али се боимо за
ради Ѣакши и доробанти, ере
хтет побеже, тере Ѣокю штатн
сам, ере господство ми не имамо
спенз ेре землк ест пленена и
расипена.

28. Помилова ми Богъ и по-
дарока мене имати къ сиे крѣ-
мена єдно кеселие шт срѣди
срѣдца моего и бити тѣстъ...
шт посрѣдеченное ми дѣцице
господства ми, а шт посрѣд-
ечнога ми сина Богъ зна когда
ке мене подарокати такою кеселю.
Сего ради молим ваша милости,
како да придетъ и ваша милости,
да вѣдите кѣнио съ нами на
шкои радостк.

29. Да камъ 8 знаніе господствъ
ти, понеже нинѣшнаго крѣме
паде срѣдечни господства ми
синъ, Марко воевода къ тешко
болест. Тем ради молю господ-
ство ти да ми посылаеш Герге
врачю, и сїе биле шт късех
болестни єда хощет полегчнти
шт болест.

26. Deci oricine va voi să vie
la domnia mea, ca să-mi slu-
jească, ori este el ungur, ori
este secui, ori este român, dom-
nia mea... îl voi milui și-l voi
hrăni, dar joldă n'am ca să le
dau (*Vlad Tepeș, Brașovenilor:*
*oricine poate servi în armata sa
însă fără leafă*).

27. Și alta iarăși să știe domnia
voastră că ne temem pentru
Secui și dorobanți că vor fugi
și voi rămâne singur căci dom-
nia mea nu am bani, căci țara este
jefuită și risipită. (*Radu dela Afumați către Brașoveni, 2 Februarie*).

28. M'a miluit Dumnezeu și
mi-a dăruit mie să am în aceste
vremuri o veselie pe placul ini-
mei mele și să fiu socru... dela
iubita-mi din inimă fiică a dom-
niei mele; iar dela iubitul-mi din
inimă fiu, Dumnezeu știe când
mi-o dărui o aşa bucurie. Drept
aceea rog pe grațiozitatea voa-
stră ca să veniți și grațiozitatea
voastră ca să fiți împreună cu
noi la această bucurie. (*Radu dela
Afumați către Brașoveni, Decem-
brie 17*).

29. Dau spre știre domniei
tale că în vremea de acum a
căzut iubitol dela inimă fiu al
domniei mele Marcu voevod la
grea boală. Drept aceea rog pe
domnia ta să-mi trimiți pe Gher-
ghe vraciul și cu ierburile de toate
boalele, poate că-l va ușura de
boală. (*Radu Paisie către Bra-
șoveni, August 19*).

30. Е лѣто ۸۵۱е мѣсяца Юлии въ гі дѣни, штѣкче сѧ глава Стефана воеводж, господарѣ земли Молдавскїя, съна Ялѣзандра воеводж, штѣ Романа воеводж съна Илиј воеводж и погребен въст въ Нѣмецкомъ монастырю тогожде мѣстѣца Юлїа въ ѿ дѣни.

31. Исписа сѧ си евангелто Евангелие, даниемъ и покелѣниемъ митрополита въ дѣни Іоазаина Стефана воеводи. Екътоже крѣмѣ прииде и Йакобътъ краль Лешескѣ съ многож снохъ и многѡ рѣка на градъ Гѣчакескии и не възможе прияти градъ, и възвратисѧ въздиленкъ. Стефан же воевода, наидѣ наѧ крѣпко съ сконими кони и разви его на Къвзминѣ вълѣто ۸۶ а господѣства сконего лѣто ۸۷ тѣкжиес мѣстѣца Щокториа въ въ чес въ дѣни евангелто Димитріа.

32. Тоє село бил штатъ родителю господѣства мнѣ Щефанѣ воеводи отъ хикленетки штѣ Романа Грѣковеца, коли покер до Мѣнѣтѣскон земли.

33. Тени вишеписаннин холопи цигани дали єму Мирча воевода коли ходит въ посолѣство.

34. Тоє прѣдреченное мѣсто ши кѣпил родител их Иѡн Роззна диак штѣ Ялѣзандра воевода за єдна ланцих златин за шестдесѧтъ ѹги, цио тот виш-

30. În anul 6955 (=1447) în luna Iulie, în 13 zile, s'a tăiat capul lui Ștefan voevod domn al țărei Moldovei, fiu al lui Alexandru voevod de către Roman voevod, fiul lui Ilie voevod și a fost îngropat în mânăstirea Neamțului în aceeași lună Iulie în 16 zile.

31 ...S'a scris această sfântă evanghelie, prin dania... în zi-
lele lui Ion Ștefan voevod. În
acea vreme a venit și Albert
craiu Leșesc cu multă putere
și mult cercă asupra cetății Su-
cevei și nu putu să ia cetatea.
Și s'a întors fără ispravă. Iar
Ștefan voevod porni asupra lui
cu puternicile sale oști și îl răzbi-
pe el la Cosmin în anul 7005
(=1497), ia a domniei lui, anul
curgător 40, luna Octombrie 26,
într'un ceas în ziua sfântului
Dimitrie.

32. Acest sat a rămas părin-
telui domniei mele Ștefan voe-
vod din hiclenie, dela Roman
Gârbovăt, care a fugit în țara
Muntenească.

33. Acești mai sus scriși robi-
tigani i-au fost dați lui de către
Mircea voevod când a mers în
solie. (*E vorba, într'un document
moldovenesc, de Mircea Ciobanul,
domnul Țării Românești*).

34. Acel mai sus zis loc 1-a
cumpărat părintele lor Ion Ro-
zozna diac dela Alexandru voe-
vod cu un lanț de aur de șasezeci
ughii, căci acel mai sus scris lanț

писаниин ланцъх златии ун бил
его добил с єдно посолство коли
ходил до Йакертс с Прускаа
земляка.

35. Алии єсли ємс сие село за
его праокефрою слѣжес, и дрѹ-
гое за ѹто дал нам шестдесѧт
тисеч аспри коли нам вкетре-
валесъ къ потрѣс земскомъ и
єгда заплатил дакгое Ианквла
коевода и иних неколе многих.

36. Шо тон 8рик изгуб шт
кътане, когда приидоша съ
Михаилом коевода над землю
господство ми.

37. Сим скъта книга рѣкома
мишю къпил рабъ Божию Ласкач
8рикар и съ жителница его Ма-
рѣика из рѣка поганіи агафѣни,
когда пленши земли лѣскон съ
Хендию пашк и съ Галга солтан.

38. Я тии прикили и дрѹги
нарѣдение погибши и скажени
къси за козакъ когда приидешъ
Тимуш Хмилнишки за коиски
козаки запорожии къпин съ Тѣ-
таршм да дак до Сечак градъм
да имает къзимати госпожда
Басилиеви коевода, ини тоѓда
Тимуш Хмилнишки пошкд съ
своими козаками на монастир
Драгомирна и добиша и вѣ-
зимал късе имѣни и ѿдѣжди
и съсъдј скѣтен монастир и
серебро и злато и бисер за много

de aur el l-a dobândit într-o
solie când a mers la Albert în
țara Prusiei.

35. I-am dat lui acest sat pen-
tru a lui dreptcredincioasă slujbă
și alta pentru că ne-a dat nouă
șasezeci de mii de aspri căci
ne-au trebuit nouă întru nevoia
țării și când am plătit datoriile lui
Iancu voevod și alte multe nevoi.
(1589, doc. Petru voevod).

36. Căci acel uric s'a pierdut
din pricina cătanelor când au
venit cu Mihai voevod asupra
țării domniei mele. (Doc. Eremia
Movilă, 1605).

37. Această sfântă carte, nu-
mită mineiu, a cumpărat-o robul
lui Dumnezeu Lucaci uricar și
cu soția lui Mărica, din mâna
păgânilor agareni, când au pră-
dat țara leșească cu Xendir Paşa și Galga sultanul... (7129
(=1620) Noemvrie 25 în zilele
lui Pliaș voevod).

38. Iar acele privilegii și alte
direse le-au pierdut și li s'au ars
toate de către Cazaci când au
venit Timuș Hmilnițki cu oști
căzăcești zaporojene dimpreună
cu Tătarii până la cetatea Sucevei
ca să ia pe doamna lui Vasile
voevod și atunci Timuș Hmel-
nițki a mers cu ai săi cazaci la
mănăstirea Dragomirna și a cu-
cerit-o și a luat toată avereia și
odăjiile și vasele sfintei mână-
stiri și argintul și aurul și giu-
vaerele de mare preț și dela alți

цѣни и вт иним люди и кѣпи
котории приключиласѣ тамъ вѣ
смѧта монастырь.

39. И сказовали прѣд нами
нѣкихъ прикинни вт Шефана кое-
коди и вт ин Шефан коекода и
вт Ялиџандрѣ коекода ѿрокали и
сказали за Казаки безъ печати и
безъ шолкж, когда приидетъ Ти-
мѡшъ Хмилницки хетманъ съ вѣсѣ
коиска запороска до Сѣчаки градъ
и биетсѣ съ Гиорги Шефанъ коджъ
и съ ѹгри.

40. Тѣи ѿрикъ бѣстъ погребенъ
съ земли когда вѣзвизаласѧ
Георгие кел логифетъ съ коиска
ѹгрѣскаа и съ коиска мѣнѣанска
на Басине коекода господарь
земли Молдавской и изгонилъ
бѣстъ.

oameni și negustori cari s'au
întâplat acolo în sfânta mână-
năstire.

39. Și au arătat înaintea noastră niște privilegii dela Ștefan voevod și dela alt Ștefan voevod și dela Alexandru voevod, rupte și arse de Cazaci, fără pecetă și fără mătase, când a venit Timuș Hmilnițki hatmanul cu toată oastea zaporojană până la cetatea Sucevei și s'a luptat cu Gheorghe Ștefan vodă și cu Ungurii. (*Doc. Istrate Da-
bija, 1663, Ianuarie 4*).

40. Acel uric a fost îngropat
în pământ când s'a ridicat Gheorghe
mare logofăt cu oaste ungu-
rească și cu oaste munteană
asupra lui Vasile voevod dom-
nul țării Moldovei de l-a isgo-
nit. (*Doc. Antonie Ruset, 1674,
Noemverie 5*).

III

ALFABETUL

VARIANTE. CIFRE. IMBINĂRI. ABREVIERI.

VARIANTE DE LITERE

A	ӐӐӒӒӒӒӒ
B	ӖӖӖӖ
V	ѶѶѶѶѶѶ
Gh	ӮӮӮӮ
D	ԬԬԬԬ
E	ӖӖӖӖ
J	ڸڸڸڸ
Dz	ԾԾԾ
Z	Ӡӡӡӡӡӡ
I	ӤӤӤӤ
K	ӮӮӮӮ
L	ӅӅӅӅ
M	ӍӍӍӍ
N	Ҥҥҥҥ
O	Ӫӫӫӫ
P	ҖҖҖҖ
R	ҨҨҨҨ
S	ҪҪҪҪ
T	Ҭҭҭҭ
U	ݧݧݧݧ

F	Φ φ ϕ θ
H	X x χ χ
T	Ц ц Ҫ Ҫ
Ge, Gi	Ӯ Ӵ ӵ
Ce, Ci	Ӳ ӱ ӳ Ӱ Ӳ
Ş	Ш ш ӷ ӷ
Şt	ӷ ӷ ӷ
ă, ū	Ӡ Ӡ Ӡ Ӡ Ӡ
ä, ī	Ӗ Ӗ Ӗ Ӗ
ea	Ӯ Ӯ Ӯ Ӯ
ia	Ӑ Ӑ Ӑ Ӑ
â	Ӯ Ӯ Ӯ Ӯ
X	Ӟ ӟ ӟ ӟ
Ps	Ѱ Ѱ Ѱ Ѱ
Th	Ԇ Ԇ Ԇ Ԇ
U	Ү Ү Ү Ү
î	Ӣ Ӣ Ӣ Ӣ
iu	Ӣ Ӣ Ӣ Ӣ
ia	Ӣ Ӣ Ӣ Ӣ
in	Ӣ Ӣ

C I F R E L E

1	À	edin	11	ÀI	edin na desiat
2	È	dva	12	ÈI	dva na desiat
3	Ì	tri	13	ÌI	tri na desiat
4	Ã	cetiri	21	ÃI	dvadesiat edin
5	Ê	piatî	32	ÊI	tridesiat dva
6	Ñ	șestî	43	ÑГ	četiredesiat tri
7	Ñ	sem	154	ÑД	sto piatdesiat četiri
8	Í	osim	265	ÍГ	dva sto șestidesiat piatî
9	Ó	deviat	376	ÓС	tri sto semdesiat șest
10	Í	desiat	2000	Í	dva hiliada
20	Ñ	dvadesiat	3000	Ñ	tri hiliada
30	Ã	tridesiat	4000	Ã	četire hiliada
40	Ñ	četiredesiat	20000	Ñ	dvadesiat hiliad
50	Í	piatdesiat	30000	Í	tridesiat hiliad
60	Ñ	șestdesiat	40000	Ñ	četiredesiat hiliad
70	Ó	semdesiat	6908	ÓИ	șest tâisiașt devet sto osim
80	ÍI	osimdesiat	6917	ÓИЗI	șest tâisiașt devet sto sem na deset
90	ÓI	deviatdesiat	6926	ÓИКС	șest tâisiașt devet sto dva deset șestî
100	Þ	sto	7037	ЗАЗ	sem tâisiașt tri desiat sem
200	È	dva sto	7066	ЗÑS	sem tâisiașt șest desiat șestî
300	Ì	tri sto	7093	ЗЧГ	sem tâisiașt deviat desiat tri
400	Ã	četire sto	1418	АÑИ	edna tâisiașta cetire sto osim na desiat
500	Ê	piatî sto	1504	АФД	edna tâisiașta piatî sto cetire
600	Ñ	șestî sto	1601	АХЯ	edna tâisiașta șestî sto edin
700	Ñ	sem sto	a)	Când litera cirilică are valoare de cifră, i se suprapune o acoladă.	
800	Ò	osim sto	b)	Pentru « mii », litera cu valoare de cifră mai e precedată de o liniuță oblică tăiată de o secantă.	
900	ÍI	deviat sto	c)	Cifrele 11—19: întâi se scrie unimea și apoi zecimea, contrar cu ceea ce are loc cu cifrele arabe în sistemul decimal.	
1000	À	hiliada (tâisiașta)	d)	Să nu se confundă: 6 Ñ cu 7 Ñ; 8 Í cu 9 Í. De asemenei să nu se confundă 90 cu 200, deoarece, adeseori, o simplă liniuță adaosă sub baza literei Ñ indică pe 90. Vezi în această privință data 6996 din cîșteul documentului dela pag. 96.	
10000	Í	desiat hiliada			

IMBINĂRI DE LITERE (Ligaturi)

ѧ ՚ ՚ ՚ ՚ ՚ ՚	a, ar, ag, at, ač, au
Ռ Ւ Ւ Ւ Ռ Ռ	ap, ai, an, am, ať, aš
Ե Յ Ֆ Մ Խ Ո	ab, av, ati, ami, ani, aň
Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	ar, ag, ap, af, ai, ar
Ր Բ Ձ Բ Տ Բ	r, ri, ra, gr, tr, tr
Ր Ի Ւ Խ Ւ Ր	pr, ir, nr, hr, mr
Ւ Ւ Ւ Ւ Ւ Ւ	i, ii, ig, ip, it
Ի Ւ Ե Վ Ի Ւ	ir, iv, ib, in, im
Ր Ր Ա Շ Ա Ր	pi, pg, ci, ši, li
Վ Ճ Ե Ք Ե Ճ	ti, di, bi, bj, tv, dar
Ա Ր Ա Լ Ո Ր	mar, pan, vlt, liu, pre
Ժ Մ Մ Շ Ժ Ժ	april, mart, gospodar, lěto, díň

A B R E V I E R I

A

 anghel

 apostoli

 April

 aprod

 armas

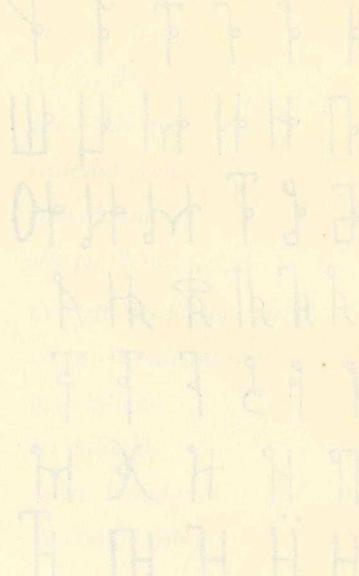
 aspri

 August

 August

 August

A

B

 bivši (*fost*)

 Bog (*Dumnezeu*)

 Boga (*al lui Dumnezeu*)

 Bogorodița (*Născătoare de Dumnezeu*)

 Bogomati (*Maica Domnului*)

 boliare (*boieri*)

 Buzev (*Buzău*)

B

V

 veliki (*mare*)

 veliki »

 vistiar

В

Vlașka

Вvtori (*al doilea*)**В**Vtornik (*Martî*)**Г**

Gh

ГGhenar (*Ianuarie*)**Г**gospodî (*Domn*)**Г**gospoda (*al Domnului*)**Г**gospodi (*Doamne*)**Г**gospodinî (*Domn*)**Г**gospodinî (*»*)**Г**

gospodari

»

Гgospodari (*Domni*)**Г**gospodarska (*domnească*)**Г**

gospodska

»

Гgospodja (*doamnă*)**Г**gospodstvo (*domnie*)**Г**gospodstvuăstu (*domnina*)**Г**gotovi (*gata*)**Г**glagolesta (*spunând*)**Г**

glagoliușta

»

Г

gramatik

Г

gramatik

A

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{d}}}\overset{\circ}{\mathbf{a}}$

Dâmbovița

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{d}}}\overset{\circ}{\mathbf{v}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{d}}}\overset{\circ}{\mathbf{f}}$ Davida (*al lui David*) $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{d}}}\overset{\circ}{\mathbf{e}}$ Dekabri (*Decembrie*) $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{d}}}\overset{\circ}{\mathbf{i}}$

Dikabri »

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{d}}}\overset{\circ}{\mathbf{s}}$

dukat

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{d}}}\overset{\circ}{\mathbf{v}}\overset{\circ}{\mathbf{o}}$

dvornik

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{d}}}\overset{\circ}{\mathbf{w}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{n}}}\overset{\circ}{\mathbf{n}}$ dostoini (*destoinic*)

E

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{e}}}$ Elfov (*Ilfov*) $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{e}}}\overset{\circ}{\mathbf{a}}$

Elfov »

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{e}}}\overset{\circ}{\mathbf{t}}$ est (*este*) $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{e}}}\overset{\circ}{\mathbf{n}}$ endiktion (*indictionul*) $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{e}}}\overset{\circ}{\mathbf{n}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{a}}}\overset{\circ}{\mathbf{n}}$

endiktion »

H

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{h}}}$

Iisus

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{h}}}\overset{\circ}{\mathbf{i}}$

ispravnik

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{h}}}\overset{\circ}{\mathbf{y}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{h}}}\overset{\circ}{\mathbf{i}}$

Evanghelie

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{h}}}\overset{\circ}{\mathbf{z}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{h}}}\overset{\circ}{\mathbf{e}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{h}}}\overset{\circ}{\mathbf{m}}$ Izrailevom (*Israilului*)

K

 $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{k}}}\overset{\circ}{\mathbf{i}}$ kaliți (*calici*) $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{k}}}\overset{\circ}{\mathbf{l}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{u}}}\overset{\circ}{\mathbf{c}}$ klucer (*clucer*) $\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{k}}}\overset{\circ}{\mathbf{u}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathbf{m}}}$

komis

D

A

ă logofet

M

mă Mai

măr Mart

măr Mart

mără mată (*mamă*)

mără mată (*mamă*)

mără Marko (*Marcu*)

mă Mathei

mă Mehedinți

măstîră milostiu (*din mila*)

mănic mîcenik (*mucenic*)

măsă măsești (*lună*)

măsă măsește

măsă Mușcel

N

N

năș naști (*al nostru*)

nășo nașego (*al nostru*)

nășă nașega » »

năș Nedelia (*Duminecă*)

nășă Nedelia »

$\widetilde{\text{no}}$ Noembri (*Noemvrie*)

$\widetilde{\text{noe}}$ Noembri »

$\widetilde{\text{noe}}$ Novembri

w O

$\widetilde{\text{o}}$ Oktiabri (*Octomvrie*)

$\widetilde{\text{o}}$ Ohtiabri »

$\widetilde{\text{otet}}$ oteți (*tata*)

Π P

$\widetilde{\text{padure}}$ Padureț (*Județul Pădureț*)

$\widetilde{\text{per}}$ perper

$\widetilde{\text{perpa}}$ perpera

$\widetilde{\text{pit}}$ pitar

$\widetilde{\text{piat}}$ Piatok = Piatnița (*Vineri*)

$\widetilde{\text{poned}}$ Ponedelnik (*Luni*)

$\widetilde{\text{port}}$ portar

$\widetilde{\text{post}}$ postelnik

$\widetilde{\text{prah}}$ Prahova

$\widetilde{\text{precista}}$ Prečista

$\widetilde{\text{preasfante}}$ Prăsvîtei (*Prea Sfinței*)

$\widetilde{\text{pro}}$ prooroka (*proroc*)

P R

$\widetilde{\text{rim}}$ Rimnik (*Râmnic*)

$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{z}}}$	Romanăți
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{p}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{m}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{t}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{l}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{i}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{e}}}$	roditeli (<i>părinți</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{G}}}$	S
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{B}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{m}}}$	sviat (<i>sfânt, lume</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{m}}}$	sviat » »
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{B}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{p}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{o}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{n}}}$	sviatoi (<i>sfintei</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{B}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{p}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{o}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{n}}}$	sviatoi »
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{p}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{o}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{n}}}$	sviatoi »
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{T}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{p}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{o}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{e}}}$	sviatoe (<i>sfântă</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{t}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{e}}}$	Sektiabři (<i>Septembrie</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{C}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{t}}}$	Septiabři »
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{C}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{n}}}$	Siptiabři »
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{C}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{h}}}$	Sâbota (<i>Sâmbătă</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{H}}}$	sin (<i>fiu</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{H}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{t}}}$	sině »
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{H}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{o}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{v}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{t}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{e}}}$	sinove (<i>fii</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{r}}}$	sudstvo (<i>județ</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{y}}}$	Sučava (<i>Suceava</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{q}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{p}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{n}}}$	Slam Rimnik (<i>Râmnicul Sărat</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{q}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{e}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{n}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{i}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{e}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{r}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{e}}}$	sviaštenie (<i>sfințire</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{q}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{n}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{u}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{u}}}$	sviaštenik (<i>preot</i>)
$\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{c}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{p}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{H}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{i}}}\overset{\sim}{\overset{\circ}{\mathfrak{e}}}$	spasenie (<i>mântuire</i>)

$\zeta \pi \acute{q}$	spatar
$\zeta \hat{\pi} \circ$	stolnik
$\zeta \hat{p} \acute{e}$	srebro (<i>argint</i>)
$\zeta \hat{p} \acute{e}$	Sreda (<i>Miercuri</i>)

T T

$\pi \hat{\pi} \acute{q}$ taleri

Φ

F

ϕ	Fevruari
$\phi \acute{e}$	Fevruari
$\phi \acute{e}$	Fevralj
$\phi \acute{e}$	Februar
$\phi \lambda \circ$	florini
$\phi \acute{u}$	florini

X

H

$\widetilde{\chi} \acute{c}$ Hristos

$\widetilde{\chi} \acute{e}$ Hriste (*întru Hristos*)

$\chi \rho \widetilde{m} \beta \acute{e}$	Hristovi (<i>al lui Hristos</i>)
$\chi \widetilde{n}$	hiliada (<i>mie, 1000</i>)

II

T

$\widetilde{\chi} \acute{y} \acute{e}$ țari (*împărat*)

$\widetilde{\chi} \acute{y} \acute{u} \acute{a}$ țarița (*împărată*)

Ѱ

Č

ҹֶ
četverk (*joi*)ҹָିର
človek (*om*)ҹָିର
človek »ҹָିର
človeči (*oameni*)ҹָିର Յ Յ
človecestvo (*omenire*)

Ӣ

Iu

Ի
Iuně (*Iunie*)Ի
Iuli (*Iulie*)

—

Կ
kuՌ
rěՐ
lgՇ
tvՅ
auՅ
trՅ
tvՓ
or

IV

N O T E

N O T E¹⁾

1. Mănăstiri

a) *Mănăstirile din Țara Românească (pe secole)*

Sec. XIV. Бодица, Кодмъна, Нѣчет (=Козина), Тисмъна.

Sec. XV. Бистрица, Глакачек (Glavacioc), Гокора, Дѣл (Dealul), Щетров, Ржнкъчов, Снѣгък, Стрѣгла (Strugalea), Тѣтана.

Sec. XVI. Ягатон, Йиниоса (în jud. Buzău), Ярхангел Михаил, Бенедик (=Менедик = Vintilă Vodă), Болинтий, Бонта, Брада, Браджет, из дол кад варош Базек (=din jos lângă orașul Buzău = mănăstirea Banului), из дол градъ Боксюреши (=din josul orașului București = mănăstirea Radu Vodă), Бисина, Бихореши (=Vîforâtă), Голгота, Дкор Яргиш (Curtea de Argeș), Добрѣша, Езер (Iezer), Иван Богослов, Катаалы, Корби вт камен (Corbii dela Piatra = mănăstirea Valea, zidită de o călugăriță Magdalena, jupanița lui Hamza, menționată ca atare într'un act al lui Neagoe Basarab), Корнет (numită și Perivolul de lângă Valea rea sau *mănăstirea de lângă Voinigești la Cornet*, zidită de jupan Stanciul, grămatic al lui Neagoe Basarab), Кошна (era lângă Craiova = Bucovăț), Кривка (în jud. Olt), Крикок (=Мърфинъни), Липок, Мисак, Михаила воевода (a lui Mihai voevod, e mănăstirea Mihai Vodă care dăinuște și astăzi), Михокъни, Мотиъс, Мешетеши (zidită de Manea Persanul), Нѣчет (în jud. Dâmbovița, zidită de pârcălabul Gherghina unchiul lui Radu cel Mare), Щутъни, Поток вт на кобия (Potocul dela Cobia = schitul Cobia), Радъла постелника (a lui Radul postelnic, pomenită într'un act al lui Neagoe Basarab), Сарандар (Sărindar, din București), Слѣтиоаре, Стелек спатар (a lui Stelea spătarul, era în București), Стѣнешин (ctitoria Buzeștilor), Сѣка (în

¹⁾ Tinem să precizăm că însemnările ce urmează sunt culese numai din documentele cercetate de noi și ca atare se poate să ne fi scăpat unele date cuprinse în actele pe care nu le-am putut cerceta.

jud. Olt), **Тисъс**, Тънгана, Флъмжидъ, Чептъраиа, (Чептъра, мânăstire cu hramul Sf. Nicolae Miralichianul), Чолан (în jud. Buzău).

Sec. XVII. Адамката, Яниноса (din Mușcel), Бранинце селнасл (Braniștea semănătă, zidită de logofătul Danciu Părăianul din Milești, boier al lui Matei Basarab și era în satul Polovragi din Gorj), Бърънковъкни, Грею, Житианни (Jitianul), Изворани (zidită de Luca mitropolit al Ungrovlahiei și menționată într'un act din 1628 al lui Alexandru Iliaș), Кофомъка, Козианни вът скит (Cozienii dela Schit), вът на Кръкенеи (dela Crețești), Кълдъръшани, Местенеи (zidită de Apostolache comis, boier al lui Matei Basarab și era în județul Soac), Мотръзлок (= a Motrului), Мъханикни, Панагъя, Рекам (era în Argeș și a fost metoh al Bucovățului), Слобозия (= Vaideei, zidită de Matei Basarab și era lângă satul Slăvica pe apa Ialomiței), Стреҳата (în satul Strehai din Mehedinți), Струмка (Струмбъл), Тополница, Тополов, Цънциъръкни și Флокошани (în Olt).

b) *Mănăstirile din Moldova (pe secole)*

Sec. XIV. Молдакица, Нѣмц, вът Полиана (= Побратама).

Sec. XV. Бистрица, Боготинскън (= al Bohotinului), ог Бонири (= în Boiște), Кишиневец (Vișnevăț = Căpriiiana), Коронец, Еързарек монастир (mănăstirea lui Vârzar = Varzărești), Городник (= Хородник), монастир цю на Сетъе Діенеца (= mănăstirea ce-i la gura Dienetului), Добровец (Dobrovăț), Пятна, Радоки (Rădăuți), велики Тазлов (Tazlăul cel Mare), Хомор (Humor), Ицков монастир (mănăstirea lui Iațco = Ițcani).

Sec. XVI. Адам, Агапия, Березинц, Бесерекани, Гречи, Кошала (pe Miletin), Паниградци, Ржчка (Râșca), Слатинска монастир (mănăstirea dela Slatina), Сокола, монастир скати Николае вът царине търга Иского (mănăstirea Sf. Nicolae din țarina târgului Iași = Aron Vodă).

Sec. XVII. Монастир вът Бърънковски ковкода (mănăstirea dela Bârnovski Voevod = Bârnova), Галатъа (Гълата вът дил = Galata din deal), монастир вът търгъ Каслю еже ест храм скатла Сепение (mănăstirea din târgul Vaslui unde este hramul Sfintei Adormiri), Арагомирна, Пантократор (lângă târgul Sucevii), скатки Сака (Sf. Sava, în mijlocul târgului Iași), Солка, Сеченица, монастир вът крал търгъ Иесок въ Тъкъраши (= mănăstirea la marginea târgului Iași în Tătărași), Хангъл, Хлинчъл, монастир Зеропотам зовеми Секъл (mănăstirea Xeropotam numită Secul).

2. Județele

Muntenia:

съдество (și sub forma prescurtată съд) = județ.

Яргиш (Argeș), Блатничко (de Baltă), Браил, Браилов (Brăila), Бузэу (Buzău), Блашка, Блъча (Vâlcea), Георгиев (Георги Жиул=Gorj), Должиев (Долни Жиул=Dolj), Джебовица (Dâmbovița), Елхов (Ilfov), Жалешко (Jaleșului), Мехединци, Мотржеско (a Motrului), Мүшчел, Мүшчел и Падрец (Mușcel și Păduret), Шат, Падрецем (Păduretelilor), Прахова, Рымник (Râmnic), Романацы, Сак, Сакчени, Телеорман, Чилорг.

Moldova:

колост, держава = ținut.

Баков (Bacău), Дорогашк, (Дорохон), Кигачска (a Thigeciului), Кокваславю, Крилигатюра (Cârligătura), Лапушна (Lăpușna), Немецка (a Neamțului), Орхенска (a Orheiului), Романска (a Romanului), Сорокска (a Sorocei), Сучавска (a Sucevii), Текчи, Тотрэшска (a Trotușului), Тутовки (a Tutovei), Хотинска (a Hotinului), Хрълловки (a Hârlăului), Цецинска (a Țeținei), Фалчинска (a Fălcicului), Йеска (a Iașului).

3. Vămi¹⁾

Muntenia: Яргиш (Argeș), 8 Бдински брод (la Vadul Vidinului), Браилов (Brăila), Бузэу (Buzău), Длжгополе (Câmpulung), Джебовица (Dâmbovița), Георгиева, вт Железни враты (dela Porțile de Fier), на Жиул (pe Jiu), Калафат, Лопатне (Lopatna), вт Шатница (dela Oltița), вт брод Шатс на Ченеи (dela Vadul Oltului la Genune), Прахова, Ржинов (Râșnov), Ръкел (Rucăr), Гекериин, вт Гекдиска Жилю (dela Jiul secuesc), Търговище, Търгшор (Târgșor, Tîrgu Bran) și Флочи.

Moldova: Яюд, Баков (Bacău), Баня (Baia), Белгород = Белград (Cetatea Albă), Берлад, Басовю, оу брод Калугарскому (la Vadul Călugăresc), Красни търг (Târgul Frumos), на Дороши (la Dorohoi), Лапушни търг (târgul Lăpușnei), Могошеви, Молдавица, Некмич, Пърна, Романов търг (târgul lui Roman), на Сирети (la Siret), головное място Сочавское (vama principală a Sucevii), Таслов (Tazlău), Тотрэш (Trotuș), Таганакчук = Тигина, оу Цоцорин брод (la Vadul Tutorei), Черновцы (Cernăuți), Йес (Iași).

¹⁾ Dăm în această notă localitățile vamale din Muntenia și Moldova ce le cunoaștem din documente.

4. Câteva delimitări de proprietăți¹⁾

кваштъ = orăș.	ловѣ = vie.
ко́дѣница = moară.	лукъ = luncă.
кракница = poartă.	ччищенїе = curătură.
кратница = poartă.	
градина = grădină.	падина = padină.
градъ = cetate.	погаръ = deal.
	пчеларство = prisacă.
дѣлъ = deal.	пчелина = prisacă.
дѣб = stejar.	
	слѣмѣ = culme.
крикина = crivină.	стѣпина = stupină, prisacă.
круница = fântână.	
кѣка = casă.	хижка = casă.
кѣща = casă.	шѣмъ = pădure.

5. Măsurători de pământ

агрѣ = ogor.	пасъ = pas.
дѣнница = părticică.	погонъ = pogon.
дѣло = parte.	
коарда = sfoară.	рогъ за мѣсто = corn de loc.
корочинъ = pas.	разоръ = răzor.
мѣсто за враленїе = loc de ară-	сеженъ = stânjen.
турă.	
нива = câmp (de lucru).	
ѡчина за иі дѣни за враленїе =	
moiește pentru 18 zile de ară-	
tură.	
	фалчѣ = falce.
	фартлѣ = sfert.
	четкѣктѣ = sfert pl. — четкѣкци.

¹⁾ Vezi și formularul moldovenesc, p. 108.

6. Nume de monete

аспри = aspri; — **бани** — bani; — **готови** — gata; — **новци** — noi (bani); — **сребрени** — de argint.

бани = bani.

гривна = grivnă.

гроши = pl. grosi.

жилтици = pl. galbeni (gălbenuși).

жолти = galben.

злати = pl. zloti; — **татарски** — tătărăști.

злоци = pl. zloti, — **битих** — bătuți.

костанды = costandă (valoarea 300 de bani în timpul lui Matei Basarab).

лек = leu, — **левкови** — lei;

левукови = pl. lei.

перперк = perper.

пиназк ban pl. — **пинази** — (în sensul de nume generic al monetei).

рублк = rublă pl. — **рубли**.

талантк = talant pl. — **таланти**.

тalerk = taler pl. — **талери**, — **бити** — bătuți; — **сребрени** — de argint.

уги = pl. ughi (prescurtat din — **угарски** — ungurești).

фертунк = fertun.

флоринк = florin.

червени = roșii cf. **червени**

есетрови = roșii ungurești (ughi roșii).

7. Gradele de rudenie

анепсий = nepot; — **wt брат** — de frate; — **сестрокичк** — de soră.

анепсія = nepoată; — **wt брат** — de frate; — **wt сестра** — de soră; — **сестрокичк** — de soră.

кака = bunică.

кафа = tată.

братаничія = nepoată de frate.

братаничк = nepot de frate.

братьк = frate.

вдовă = văduvă.

кніска = nepoată; — **за сестро** — de soră.

кніск = nepot; — **за джіверк** — de fiică; — **wt братк** — de frate.

гайдк = copil (în sens peiorativ, când e vorba în blestemul din acte de copiii evreilor).

дѣвка = fecioară.	племенікъ = văr.
дѣвница = fecioară.	племеница = vară.
дѣвонка = fată.	подростъ = soție.
дѣвоница = fetiță.	прѣка братичеда = vară primară.
дѣда = mătușă.	прѣкъ племенікъ = văr primar.
дочка = fiică.	прѣкъ братичедъ = văr primar.
дочкъ = fiică.	прѣкъничитъ = strănepot.
дѣдъ = moș.	прѣкънишкъ = strănepot.
дѣжкъ = fiică.	прѣдъ = strămoș.
женă = soție.	прѣродителъ = strămoș.
житељница = soție.	прѣкъимбратъ = strănepot.
жѣпаница = jupaniță (soția jupanului).	родителъ = părinte.
зетъ = ginere.	скатъ = cuscru.
знатъ = ginere.	секра = soacrä.
копилъ = copil din flori.	секро = socru.
крѣстъ = fin.	сестра = soră.
кѣмъ = cumătru.	сестрична = nepoată de soră.
мника = mamă.	сестричкъ = nepot de soră.
матъ = mamă; — пастѣрка — вiteză.	синъ = fiu; cf. синъ пастѣркъ = fiu vitreg.
молжкъ = băiat, copil.	снаха = noră.
можжъ = bărbat.	сноха = noră.
млжкъ = bărbat.	стрицъ = unchiu, strămoș.
непота = nepoată.	сѣпрѣжница = soție.
непотъ = nepot.	тѣстица = soacrä.
нѣнашъ = nănaș.	тѣтка = mătușă.
ѡдраслъ = copil, cf. rom. odraslă.	титкоица = mătușă.
ѡтѣцъ = tată, părinte.	тютка = mătușă.
ѡткроица = copilă.	тѣста = soacrä.
ѡтрокъ = copil.	тѣстъ = socru.
падчерица = fiică vitregă.	сенъ = unchiu.
панеа = soția panului.	никъ = unchiu.
пастѣркъ = vitreg; cf. синъ пастѣркъ — fiu vitreg; — матъ — пастѣрка — mamă vitregă.	фининъ = fin.
племеника = vară.	фиастѣр = fiastru (fiu vitreg).
	шѣра = cumnătă.
	шѣринъ = cumnat.
	шѣръ = cumnat.

8. Numele dregătorilor

ага = agă, cf. **велики ага** = marele aga.

банък = ban; cf. **велики бан Кралевски** — mare ban de Craiova, — **велики бан Жилески** — mare ban de Jiu.

кистниарникъ = vistier.

кистниаръ = vistier.

дворникъ = vornic.

лючаръ = clucer.

комисъкъ = comis.

логофетъ = logofăt.

меделничаръ = medelnicer.

меденичаръ = medelnicer.

меченоша = purtător de sabie (spătar).

пахарникъ = păharnic.

питаръ = pitar.

портаръ = portar; — **Сучакески** — de Suceava.

постелникъ = postelnic. (= подох)
пръкълавъ = pârcălab; — **Белградскии** — de Cetatea Albă; — **Дороговиски** — de Dorohoi; — **Килинскии** — de Chilia; — **Крачинскии** — de Crăciuna; — **Немецкии** — de Neamț; — **Нокоградескии** (= Романски) — de Cetatea Nouă (Roman); — **Орхенски** — de Orhei; — **Сорокески** — de Soroca; — **Сучакески** — de Suceava; — **Хотински** — de Hotin; — **Черновески** — de Cernăuți.

слъжаръ = sluger.

спатаръ = spătar.

староста = staroste; — **Хотински** — de Hotin.

столникъ = stolnic.

страторникъ = stratornic (postelnic).

чашникъ = ceașnic (paharnic).

9. Numele funcționarilor domnești

апродъкъ = aprod.

армашъкъ =armaș.

бирчий = birar.

браништаръ = braniștar, îngrijitorul braniștelor domnești.

катаг = vataf, cf. **велики катаг**

сучакески = marele vătaf de Suceava.

ватадъкъ = vataf.

кошинар = goștină, cel însărcinat cu perceperea dărilor pentru porci, darea fiind numită gorștină.

глобникъ = globnic.

граматикъ = grămătic, scriitorul actelor.

гъменикъ = îngrijitorul arilor mai târziu, clucer de arie, din slav. **гъмно** = arie.

дворникъ = vornic, cf. втори

дворник = al doilea vornic;

дворникъ глотнїй = vornicul de gloată.

дѣтникъ = zeciutorul.

днѧкъ = diac, scriitorul actelor, cf. și днѧкъ вѣстѧръ = diac de visterie.

дѹшегѹбинарь = dușegubinar, cel ce perceperea amenzile pentru omor și fapte imorale.

илишаръ = ilișar.

исправникъ = ispravnic, executor al unui ordin domnesc.

къмънаръ = cămănar, cel care îngrijea de strângerea dării ce constă din pietre (din slav камъкъ = piatră) de ceară.

логофетъ = logofăt, întâi scriitor de acte iar apoi șeful cancelariei domnești.

влакаръ = olăcar, cel ce îngrijea de caii de olac.

ослухаръ = osluhar, executor al celor cari nu se supuneau poruncilor domnești.

пасичникъ = prisăcar.

писаръ = pisar, scriitor de acte.

поскаръ = ploscar, cf. rom. ploscă.

подводаръ = podvodar, îngrijitorul de podvezile (carele) necesare domnului și curții domnești pentru transport.

посадникъ = posadnic.

припашаръ = pripașar,

пристакъ = pristav.

работникъ = rabotnic, funcționar care îngrijea de anumite munci ce se presta domnului.

рѣкописателъ = scriitor cu mâna, grămătic.

словоположителъ = așezător de cuvinte, grămătic.

сѹдеи = județ.

сѫдеиъ = județ.

срѣдникъ = urednic, funcționar.

шаръ = usher.

холдѹнаръ = holdunar.

шолтузъ = şoltuz.

10. Nomenclatura documentelor

a) Tara Românească

записанїе = înscris.

записъ = zapis; — за кѹпованїе — de cumpărătură; — за проданїе — de vânzare; — за прощенїе и за експованїе — de ertăciune și de răscumpărare (de vecinie).

книга = carte; — за братство — de înfrățire; — за вechинанїе —

de vecinie (rumânie); — за

вѣрѹ — de credință (salv. conduct); — за кожа — de piele;

— за милоканїе — de miluire;

— за шталь и за миř ѹади

вечинанїа — de rămas (de lege)

și de pace pentru vecinie (rumânie); — за покѹленїе — de

сumpărătură; — за промененїе — de schimb; — за прѣх и за вѣстанство — de pâră și de râmas (de lege); — за съжденїе — de judecată; — за вложенїе — de аsezământ; — митрополита за афірисенїе — mitropolitului de afurisenie; — вт по-киновенїе — de supunere; — вт скъпованїе — de răscumpărare.

вризмо = poruncă.

покелѣнїе = poruncă.

ризмо = poruncă.

христокоулъ = hrisov; — за братство — de înfrățire; — за дѣдина — de moșie.

b) Moldova

запис = zapis; — за марторїе — de mărturie; — за штнинѣ — de moșie; — за скидѣтелство — de adeverire.

изводъ = izvod.

исписокъ = ispisoc; — за викспленїе — de cumpărătură; — за виславженїе — de vislujenie (o moșie dobândită dela domn pentru dreapta slujbă); — за даанїе — de danie; — дароканїе — de dar; — за потврижденїе — de întărire; — за раздѣленїе — de împărteală; — за скѣдѣниїе — de adeverire; — за тѣжъ — de pâră; — за феркю — de ferâie; — кѣпежно — de cumpărare.

исправилїе = privilegiu; — за потврижденїе — de întărire (confirmare).

книга = carte; — за дѣдина — de moșie.

листъ = carte; — глентокныи — salvoconduct; — за скидѣтелство — de adeverire.

марторїе = mărturie.

нарѣденїе = direasă; — за викспленїе — de cumpărătură; — за даанїе — de danie; — за миловидїе — de miluire; — за потврижденїе — de întărire; — за тѣжъ — de pâră; — за феркю — de ferâie.

писанїе = scriptură.

привилїе = privilegiu; — данное — de danie; — кѣпежное — de cumpărare; — за викспленїе — de cumpărătură; — за дѣдина — de moșie (prin mostenire); — за марторїе — de mărturie; — за помилованиїе — de miluire; — за раздѣленїе — de împărteală; — скѣтежю — cu pâră.

скѣдѣтелство = adeverință.

офицъ = uric; — кѣпежнїи — de cumpărare; — за виславженїе — de vislujenie; — за измѣни — de schimb; — за потврижденїе — de întărire.

11. Cronologie

Явг^{аст}ъ = August.

Апр^илъ = Aprilie.

Благовѣщеніе = Bunavestire.

Богоявление = Arătarea Domnului (Bobotează).

Божій днік = Ziua Domnului (Crăciunul).

Белики днік = Marea zi (Paștele).

Бодохр^ыкъ = Creștinarea cu apă (Boboteaza).

Богор^икъ = Marți.

Бъкденіе въ храм прѣсвѧтаго Богородици = Intrarea în Biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Бъздвиженіе честнаго креста = Inăltarea cinstitei cruci.

Бъзнесеніе Господне = Inăltarea Domnului.

Бъкшествіе святаго Духа = Coborîrea Sfântului Duh.

Бъкресеніе = Invierea (Paștele), mai târziu și Dumineacă.

Генар^ь = Ianuarie.

Генвар^ь = Ianuarie.

Декабр^ь = Decemvrie.

Декемвр^ь = Decemvrie.

Кан^{ян}ик = Ajun.

Май = Mai.

Мартъ = Martie.

Масопустъ = Slobozirea de carne (Lăsata secului).

Недел^а = Duminica, cf. неделя.

Цк^ѣтоноса — Dumineca Floriilor.

Ноябр^ь = Noemvrie.

Ноемвр^ь = Noemvrie.

Октябр^ь = Octomvrie.

Пасха = Paștele.

Понедѣлникъ = Luni.

Прѣвѣраженіе господне = Schimbarea la față a Domnului.

Пятнадесѧтица = A cincizecea (Rusaliile).

Пятница = Vineri.

Пятокъ = Vineri.

Рождество Христово = Nașterea lui Hristos.

Святъ = Sfânt; свати апостоли Петру и Пакел = sfinții Apostoli Petru și Pavel; свати архиепратиг Михаил = sfântul archiepiscop Mihail; — Иван Кръстителъ и Прѣдтеча = Ioan Botezătorul și Înainte mergătorul; — мѫченник Диmitrije wt Солунскаго града = mucenic Dimitrie din cetatea Solun; — мѫченник и побѣдоносци Георгіе = mucenic și purtătorul de biruințe Gheorghie.

Сентябр^ь = Septemvrie.

Септ^ямвр^ь = Septemvrie.

Спасокъ днік = Ziua Mântuitorului (Crăciunul).

Среда = Miercuri.

Събота = Sâmbătă.

Събота = Sâmbătă.

Стретеніе господне = Întâmpinarea Domnului.

Хъздинженїе = Inălțarea, cf. къз-

Феврари = Februarie.

Движенїе чеснаго креста — Inăl-

Четвржгъ = Joi.

търая cinstitei cruci.

Четвржтекъ = Joi.

Хъненїе = Inălțare.

Юлъ = Iulie.

Хспенїе Богородици = Adormirea

Юнъ = Iunie.

Născătoarei de Dumnezeu.

BIBLIOGRAFIE

V

BIBLIOGRAFIE

и документи южнорусской земли в XIV-XV вв. Сборникъ за народни умотворѣния и тѣхната славянска писменостъ (Дакоромънії и литература lor slava) въ Сборникъ за народни умотворѣния наука и книжина, IX, София, 1893.

BIBLIOGRAFIE

- BĂLAN T.: *Documente bucovinene*, I, II. Cernăuți, 1932-33.
- BALŞ G.: *Bisericile și mânăstirile moldovenești din veacul al XVI-lea*. București, 1928.
- *Bisericile lui Ștefan cel Mare*. București, 1926.
- BOGDAN I.: *Album paleografic cuprinzând 26 de facsimile de documente românești din sec. XV*, București, 1905.
- *Album paléographique Moldave, documents du XIV-e, XV-e et XVI-e siècle*, București, 1926.
- *Documente privitoare la relațiile Țării Românești cu Brașovul și cu Tara Ungurească în sec. XV și XVI*. București, 1905.
- *Documentele lui Ștefan cel Mare*, I și II, București, 1912—1913.
- BOGDAN P. DAMIAN: *Contribuționi la studiul diplomaticii vechi moldovenești*. București, 1935.
- *Diplomatica slavo-română din secolele XIV și XV* în *Revista Istorica Română*, V, 1935.
- BOUARD de A.: *Manuel de diplomatique française et pontificale*, I. Paris, 1931.
- BULETINUL COMISIUNII MONUMENTELOR ISTORICE.
- COSTĂCHESCU MIHAI: *Documentele moldovenești înainte de Ștefan cel Mare*, I și II. Iași, 1932-33.
- *Documente moldovenești dela Ștefan cel Mare*. Iași, 1933.
- DOCAN N.: *Despre elementele cronologice în documentele românești*. București, 1910. (Extras din *Analele Academiei Române, Memoriile Secțiunii Istorice*, Seria II. Tom. XXXII, 1909—1910).
- DRĂGHICEANU VIRGIL: *Curtea domnească din Argeș* (în *Buletinul Comisunii Monumentelor Istorice*, X—XVI, 1917—1923).
- GARDTHAUSEN V.: *Griechische Palaeographie*. Lipsca, 1879.
- GIRY A.: *Manuel de diplomatique*. Paris, 1925.
- IORGA N.: *Inscriptiile din bisericile României*, I și II. București 1905 și 1908.
- KOZAK A. EUGEN: *Die Inschriften aus der Bukovina*, I. Viena, 1903.
- LEIST FRIEDRICH: *Urkundenlehre*. Lipsca, 1882.
- MIHAILOVICI PAUL: *Album de documente moldovenești din veacul al XV-lea*. Iași, 1934.
- MLETIC L. și AGURA D.: *Дакоромънитѣ и тѣхната славянска писменостъ (Dacoromâni și literatura lor slava)* în *Сборникъ за народни умотворѣния наука и книжина*, IX, Sofia, 1893.
- MITSCHELL AINSWORTH C.: *Documents and their scientific examination*. London, 1922.

- MOISIL CONSTANTIN: *Bule de aur sigilare dela Domnii Țării Românești și ai Moldovei*. București, 1925.
- NICOLAIASA G.: *Chestiuni practice de cronologie românească veche în Revista Arhivelor*, II (1927—1929), p. 9—18.
- PANAITESCU P. P.: *Hrisovul lui Alexandru cel Bun pentru episcopia din Suceava* (30 Iulie, 1401). București, 1935.
- Seminarul de istoria Slavilor: *Album paleografic slavo-român*. București, 1934.
- PROU MAURICE: *Manuel de paléographie*. Paris, 1892.
- STAHL HENRI: *Grafologia și expertizele în scrieri*. București, 1925.
- *Falșuri, Fraude și Raze ultraviolete*. București, 1933.
- *Despre Autografe*. București, 1936.
- TOCILESCU G. GR.: *534 documente istorice slavo-române din Țara Românească și Moldova, privitoare la legăturile cu Brașovul*. București, 1931.
- VENELIN I.: *Влахоболгарскія или дакославянскія граматы (Documentele vlahobulgare sau dacoslave)*, S. Petersburg, 1840.
- DOCUMENTE cu pecete și fără, dela Academia Română și dela Arhivele Statului din București, Secția Iсторică.

CLISEELE

Figura 1 este fotografiată după *Encyclopaedia Britannica*. Vol. 19, p. 565.

- » 2 și 14 după Leist Friedrich, *Urkundenlehre*.
- » 3 după Michon H.: *Système de graphologie*, p. 99.
- » 4 după Drăghiceanu Virg.: *Curtea domnească din Argeș*.
- » 5, 11, 15 și clișeele lecțiilor XXIV, XXV și XXVIII după originalele din Arhivele Statului, București. Secția Iсторică.
- » 7, 8, XXVI după originalele din Arhiva municipiului Brașov.
- » 9, 12, 13, XX, XXIX, după I. Bogdan: *Album paléographique Moldave*.
- » 10, după C. Moisil: *Bule de aur sigilare*.

Lecția I, după Ioan Bianu: *Evanghelia slavo-greacă scrisă la 1429 la Mănăstirea Neamțului din Moldova de Gavril Monachul*.

Lecțiile II și III, create de noi.

- » V, VI și VII după Kozak: *Die Inschriften aus der Bukowina*.

Clișeele VI bis, VIII, XXX—XXXIII după Buletinul Comisiunii Monumentelor Iсторice.

- » X—XVI, calchiate după o fotografie a originalului aflat la Academia Română, Fotografii IX, 2.
- » XVII după colecția de fotografii de documente din proprietatea d-lui Prof. P. P. Panaitescu.
- » XXI după orig. dela Academia Română: *Documente cu pecete*, Nr. 5.
- » XXII după Ioan Bogdan: *Vechile cronică moldovenești până la Ureche*.
- » XXIII după originalul, proprietatea d-lui Dr. G. Severeanu, expus în Muzeul Municipiului București.

RODOVITUL DE CERCETARE

Cercetări de cercetare și aplicații tehnice în domeniul documentelor

CUPRINSUL

	Pagina
Prefața	7
Scopul urmărit	11
Planul lecțiilor	15

I

NOTIUNI DE PALEOGRAFIE

Originea alfabetului cirilic	21
Barbarizarea scrisului	22
Evoluția scrisului	23
Scrisul solemn și scrisul de toate zilele	25
Idiotisme grafice	27
Influența tiparului	27
Alfabetul cirilic	27
Variante grafice	20
Punctuațiunea	30
Cifrele	31
Abrevieri	32
Monograme	35
Peceți	38
Semnături (Iscălituri)	43
Plastografi oficiai	46
Falșuri	46
Secretul scrisorilor	47
Reînvierea scrisului	47
Procedee chimice	48
Procedee fizice	49
Razele ultraviolete	50
Sfaturi pentru reproducerea scrisului	51
Cronologie	52
Precizarea mileniului	54
Acte și manuscrise fără dată	54
Limba documentelor	56

II

CUPRINSUL LECȚIILOR

	Pagina
1. Un text religios (Evanghelia după Matei). Lecția I	63

E P I T A F E

2. Pătrașcu cel Bun, 1558 (text graduat)	65
3. Doamnea Caplea, 1511 » »	67
4. Niculae Alexandru, 1364 (fotografie)	69
5. Doamna Maria, 1529 »	71
6. Ștefan cel Mare (fotografii)	73

P I S A N I I

7. Pisania bisericii din Părăuți, 1522	76
8. » » Sf. Ap. Petru și Pavel din Huși, 1495	78
9. Formular muntenesc (cu 8 Tabele)	80

A C T E

10. Hrisovul lui Mircea cel bătrân către Brașoveni (1413). Titulatura	91
11. Idem. Destinatarul și obiectul	92
12, 13 și 14. Vama	93
15. Clauze și blestem	96
16. Martorii și datarea	98
17. Act intern: Vlad Călugărul, 1488, Februarie 4	99
18. Idem. Continuarea	101
19. Formular moldovenesc (cu 11 Tabele)	103
20. Act extern (Alexandru cel Bun), 1407	114
21. Act intern (Ilie Voievod, 1432, Iulie 29)	118
22. O pagină din Letopisețul dela Bistrița	121
23. Act muntean (Dan Voievod, scris în Argeș la 1 Dec., fără an)	123
24. Un testament din 17 Iulie 1425 (muntean)	126
25. Act dela Basarab cel Tânăr dat mănăstirii Tismana (fără dată)	128
26. Scrisoare a lui Basarab cel Tânăr către Brașoveni (fără dată)	130
27. O carte a lui Dobromir banul din 28 Iulie 1577	132
28. Act dela Alexandru cel Bun din 7 Noemvrie 1409	135
29. Act dela Ștefan, fiul lui Alexandru cel Bun (26 Iunie 1434)	137

P I S A N I I

30. Pisania mănăstirii Tazlău (1496)	139
31. » bisericăi Sf. Gheorghe din Botoșani (1541)	140
32. » » de sub Cetatea Chiliei (1648)	141
33. » mănăstirii Călui (1588), Muntenia	142

EXTRASE DIN DOCUMENTE

Pagina

34. (Subiect juridic)	144
35. » istoric	149

III

A L F A B E T U L

36. Variante de litere	161
37. Cifrele	162
38. Imbinări de litere (ligaturi)	163
39. Abrevieri	164

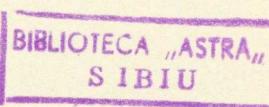
IV

N O T E

40. Mănăstirile din Țara Românească (pe secole)	175
41. » » Moldova » »	176
42. Județele	177
43. Localități vamale	177
44. Delimitări de proprietăți	178
45. Măsurătorile de pământ	178
46. Numele monetelor	179
47. Gradele de rudenie	179
48. Numele dregătorilor	181
49. Numele funcționarilor domnești	181
50. Nomenclatura documentelor	182
51. Cronologie (zile, luni, sărbători)	184

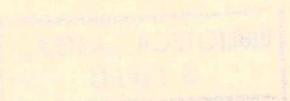
V

B I B L I O G R A F I E

5

MONITORUL OFICIAL ȘI
IMPRIMERILE STATULUI
IMPRIMERIA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI 1936

SCRITORII ROMÂNI CONTEMPORANI

	R o m a n e	
Au apărut		
JOACHIM BOTEZ	<i>Insemnările unui belfer</i>	Lei 60
C. GANE	<i>Trecute vieți de doamne și domnișe, II</i>	Lei 160
ADRIAN MANIU	cu numeroase ilustrații în text	
SÄRMANUL KLOPSTOCK	<i>Focurile primăverii și flăcări de toamnă</i>	Lei 60
LUCIA DEMETRIUS	<i>Feciorul lui Nenea Tache Vameșul, II</i>	Lei 70
N. M. CONDIESCU	<i>Tinerețe</i>	Lei 50
N. M. CONDIESCU	<i>Insemnările lui Safirim, I</i>	Lei 60
	<i>Peste mări și tări</i> cu 20 de reproduceri în cujor după acuarelele originale de S. MÜTZNER	Lei 800
E s e u r i . C r i t i c ă		
PAUL ZARIFOPOL	<i>Pentru arta literară</i>	Lei 60
PERPESSICIUS	<i>Mențiuni critice, II</i>	Lei 80
G.-M. CANTACUZINO	<i>Izvoare și popasuri</i>	Lei 60
N. IORGĂ	<i>Oameni cari au fost, I</i>	Lei 80
EM. CIOMAC	<i>Viață și opera lui Richard Wagner</i>	Lei 60
M. D. RALEA	<i>Valori</i>	Lei 50
N. IORGĂ	<i>Oameni cari au fost, II</i>	Lei 90
ȘERBAN CIOCULESCU	<i>Corespondența dintre I. L. Caragiale și Paul Zarifopol (1905–1912)</i>	Lei 40
G. CĂLINESCU	<i>Opera lui Mihai Eminescu, II și III</i>	2 vol. Lei 140
C. ANTONIADE	<i>Renașterea italiană. Trei figuri din Cinquecento</i>	
N. IORGĂ	<i>Oameni cari au fost, III</i>	Lei 70
ALICE VOINESCU	<i>Montaigne</i>	Lei 90
EM. CIOMAC	<i>Poeții armoniei, I</i>	Lei 70
G. CĂLINESCU	<i>Opera lui Mihai Eminescu, IV și V</i>	Lei 60
		Lei 150
V e r s u r i		
DEMOSTENE BOTEZ	<i>Cuvinte de dincolo</i>	Lei 60
ZAHARIA STANCU	<i>Antologia poeților tinerei</i> cu portrete de Margareta STERIAN	Lei 60
G. BACOVIA	<i>Poetii cu o prefată de Adrian MANIU</i>	Lei 40
G. GREGORIAN	<i>La poarta din urmă</i>	Lei 60
ADRIAN MANIU	<i>Cartea Tării</i>	Lei 40
G. LESNEA	<i>Cântec deplin</i>	Lei 40
GEORGE SILVIU	<i>Paisie psaltul spune...</i>	Lei 40
V. CIOCĂLTEU	<i>Poesii</i>	Lei 60
N. DAVIDESCU	<i>Helada</i>	Lei 60
ION POGAN	<i>Zogar</i>	Lei 40
N. DAVIDESCU	<i>Roma</i>	Lei 60
RADU BOUREANU	<i>Golful Sângelui</i>	Lei 50
ION MINULESCU	<i>Nu sunt ce par a fi...</i>	Lei 50
VIRGIL CARIANOPOL	<i>Scrisori către plante</i>	Lei 40
ADRIAN MANIU	<i>Poezii din Carmen Sylva</i>	Lei 100
MIHAI MOȘANDREI	<i>Singurătăți (poeme)</i>	Lei 40
CICERONE THEODORESCU	<i>Cleștar (poeme)</i>	LEI 50
E d i ț i i d e f i n i t i v e		
TUDOR ARGHEZI	<i>Versuri</i>	Lei 100
Traducerea Sfintei scripturi de PR. V. RADU și GALA GALAȚION		
Au apărut		
	<i>Cântarea Cântărilor</i>	gratuit
	<i>Cartea lui Iov</i>	gratuit
	<i>Elemente</i>	gratuit
	<i>Eclesiastul</i>	gratuit
	<i>Cântecul Deborei (fragment)</i>	gratuit

13. 11. 1936

② 7.

Au apărut SCRITORII STREINI MODERNI ȘI CONTEMPORANI

E. MADÁCH	<i>Tragedia omului</i> traducere în versuri din limba maghiară de Oct. GOGA	Lei 40
LUIGI PIRANDELLO	<i>Răposatul Matei Pascal</i> traducere din limba italiană de A. MARCU	Lei 40
M. CHOROMANSKI	<i>Gelozie și medicină</i> traducere din limba polonă de Gr. NANDRIŞ	Lei 50
R.-L. STEVENSON	<i>Comoara din insulă</i> traducere din limba engleză de Radu GEORGESCU	Lei 50

Au apărut BIBLIOTECA DE FILOSOFIE ROMÂNEASCĂ

D. D. ROŞCA	<i>Existența tragică</i>	Lei 60
T. VIANU	<i>Estetică, I</i>	Lei 100
PETRE PANDREA	<i>Filosofia politico-juridică a lui Simion Bărnuțiu</i>	
LUCIAN BLAGA	<i>Orizont și stil</i>	Lei 60
T. VIANU	<i>Estetică, II</i>	Lei 60
C. RĂDULESCU-MOTRU	<i>Românismul. Catehismul unei noi spiritualități</i>	Lei 100
MIRCEA ELIADE	<i>Yoga. Essai sur les origines de la mystique indienne</i>	Lei 60
ALEXANDRU CLAUDIAN	<i>Originea socială a filosofiei lui Auguste Comte</i>	Lei 200
		Lei 70

A apărut BIBLIOTHÈQUE D'HISTOIRE CONTEMPORAINE

G. I. BRĂTIANU	<i>Napoléon III et les nationalités</i>	Lei 60
----------------	---	--------

**OPERELE PREMIATE ALE SCRITORILOR TINERI
Au apărut**

VLADIMIR CAVARNALI	<i>Poesii</i>	Lei 20
EUGEN JEBELEANU	<i>Inimi sub săbiile poeme</i>	Lei 40
HORIA STAMATU	<i>Memnon versuri</i>	Lei 40
DRAGOȘ VRÂNCEANU	<i>Cloșca cu puii de aur versuri</i>	Lei 40
EMIL CIORAN	<i>Pe culmile disperării</i>	Lei 50
CONSTANTIN NOICA	<i>Mathesis</i>	Lei 40

1935

ȘTEFAN BACIU	<i>Poemele poetului tânăr</i>	Lei 20
VIRGIL GHEORGHIU	<i>* Marea vânătoare</i>	Lei 20
SIMION STOLNICU	<i>Pod eleat</i>	Lei 20

1936

ȘTEFAN TEODORESCU	<i>Spre un nou umanism</i>	
I. BIBERI	<i>Thanatos</i>	Lei 60
AL. DIMA	<i>Zăcăminte folklorice în poezia noastră contemporană</i>	Lei 40
VASILE V. GEORGESCU	<i>Drept și viață</i>	Lei 40

COMPOZITORII ROMÂNI CONTEMPORANI

P. CONSTANTINESCU	<i>Sonatină pentru pian și violină</i>	Lei 120
-------------------	--	---------

REVISTA FUNDĂȚIILOR REGALE

Apare lunar în 240 de pagini. Numărul lei 25. Abonamentul pe un an lei 300.

Cările noastre se găsesc de vânzare în principalele librării din țară. Ele se pot trimite Francei la domiciliu în toată țara.

**FUNDĂȚIA PENTRU LITERATURĂ
ȘI ARTĂ „REGELE CAROL II”**

39, Bulevardul Lascăr Catargi, 39 — București, III — Telefon 240-70 și 206-40

Lei 140.—

C. 42.079.

Op 1